

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

«Διορθόδοξος Σύνδεσμος Πρωτοβουλιῶν Γονέων» ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου

Ἰδρυτής: π. Ἀντώνιος Ἀλεβιζόπουλος (†)

ΕΚΔΟΤΗΣ:

Πρωτ. Κυριακὸς Τσουρὸς, Ἀρχ. Χριστοφόρος Τσιάκκας, Ἀρχ. Βαρνάβας Λαμπρόπουλος, Ἀρχ. Χρυσόστομος Μαϊδάνης, Μοναχὸς Ἀρσένιος Βλαγκόφτης, Ἀθανάσιος Νεοφώτιστος

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

Πρωτ. Κυριακὸς Τσουρὸς, Ἰασιῶν 1, Ἀθήνα

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:

Μητροπολίτης Νευροκοπιῶν-Βουλγαρίας κ. Ναθαναὴλ – Ἀρχιεπίσκοπος Πράγας κ. Χριστοφόρος – Πρωτ. Κυριακὸς Τσουρὸς, Ἀθήνα – Ἀρχ. Varsanufios-Bazyli Doroszkiewicz, Βαρσοβία, Πολωνία – Ἀρχ. Χριστοφόρος Τσιάκκας, Λεμεσός, Κύπρος – Ἀρχ. Βαρνάβας Λαμπρόπουλος, Πρέβεζα – Ἀρχ. Παῦλος Ἰωάννου, Χαλκίς – Μοναχὸς Ἀρσένιος Βλαγκόφτης, Κασσανδρεία – καθ. Alexander Dvorkin, Μόσχα – Δρ. Γεώργιος Κρίππας, Ἀθήνα – Ἀθανάσιος Νεοφώτιστος, Ἀθήνα

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ:

Πρωτ. Κυριακὸς Τσουρὸς – Μον. Ἀρσένιος Βλαγκόφτης – Ἀθανάσιος Νεοφώτιστος – Ἰωάννης Μηλιώνης

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΦΟΡΕΑΣ:

«Πανελλήνια Ἐνωση Γονέων γιὰ τὴν Προστασία τοῦ Ἑλληνορθόδοξου Πολιτισμοῦ, τῆς Οἰκογενείας καὶ τοῦ Ἀτόμου» (ΠΕΓ). Ταχ. Διεύθυνση: Τ.Θ. 60120, 153 43 Ἁγία Παρασκευὴ Ἀττικῆς. Τηλ.: 210 6082271 Fax: 210 6082219, <http://www.ppu.gr>

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ: Γρηγόρης Μορόγιαννης, Λεωφόρος Δημοκρατίας 255, Ἀχαρναί, τηλ. 210 2318397

DIALOGOS

FOUNDER

Father Antonios Alevizopoulos (†)

OWNER

Inter-Orthodox Union of Parents' Initiatives, under the auspices of His Beatitude, Christodoulos, Archbishop of Athens and all Greece

DIRECTOR

Rev. Kyriakos Tsouros, P.O. Box 60120 - 153 43 Aghia Paraskevi, Athens

Ὁ ΔΙΑΛΟΓΟΣ κυκλοφορεῖ καὶ ἀποστέλλεται **ΔΩΡΕΑΝ**. Εἴμεθα πάντοτε ἐκτεθειμένοι στὴν «τρομοκρατία» μηνύσεων νεοφανῶν αἰρέσεων πού δέν θέλουν ἀντικειμενικὴ ἐνημέρωση περὶ αὐτῶν. Παράλληλα, στό μέτρο τοῦ δυνατοῦ, παρέχουμε βοήθεια σέ θύματα νεοφανῶν αἰρέσεων. Γιὰ νά μπορέσουμε νά συνεχίσουμε τὴν ἐργασία μας, μᾶς εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖα ἡ ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ συμβολή σας. Προαιρετικὲς εἰσφορὲς γιὰ τὴ συνέχιση τῆς ἐργασίας μας γίνονται μὲ εὐγνωμοσύνη δεκτὲς μὲ ταχυδρομικὴ ἐπιταγή (ΠΕΓ Μεσογείων 429, 153 43 Ἁγία Παρασκευὴ Ἀττικῆς) ἢ μὲ τραπεζικὴ ἐπιταγή (ΠΕΓ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ὑποκατάστημα Ἁγίας Παρασκευῆς, Ἀριθ. Λογ. 180/296004-44)

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

«Ὁ “Ἰησοῦς Χριστός” τοῦ νεοπαγανισμοῦ», τοῦ Πρωτοπρ. Κυριακοῦ Τσουροῦ	1
«Ἡ εὐθύνη τῆς Πολιτείας», τοῦ π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζόπουλου (†)	3
«UFO-Σέκτες», τοῦ π. Βασιλείου Γεωργόπουλου	7
«“Ἀπορίες” ἀρμόδιων», δ' μέρος, τοῦ κ. Ἀθανασίου Νεοφωτίστου	9
«Ὁ γάμος κατὰ τὴν ἑταιρία “Σκοπιά”», τῆς κ. Ἄννας Μπουδάκου	11
«Στὴν ἐποχὴ τῶν ψευδοθεραπειῶν-“θεραπεία ἀγγέλων”», τῆς κ. Ἐλένης Ἀνδρουλάκη .14	
«Οἱ διμηγόροι τῆς Σαηεντόλτζυ», τοῦ κ. Ἀντώνη Μπoσνακοῦδη	19
«Ἐπιστολὴ πρὸς αἰρετικὸν», ε' μέρος, τοῦ Ὁσίου Θεοφάνους τοῦ Ἑγγλεῖστου . .23	
«Ποῖα ἦταν ἡ ἀρχαιοελληνικὴ θρησκεία», Ἀποστολικὴ Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Ἀπόσπασμα	27
«Τέρατα καὶ super ἥρωες: οἱ φίλοι τῶν παιδιῶν μας», εἰδικοῦ συνεργάτη . .29	

Εἰδήσεις - Σχόλια

Ἡ φυλετικὴ μας κατάρα	31
Τὸ σύνδρομο τῆς αὐτοκαταστροφῆς . . .32	
Μιά ἐνδιαφέρουσα ἐπιστολὴ	33
Ἐξωφρενικό!	34
Ἀπόσπασμα ἀπὸ μιά πονεμένη ἱστορία . .35	
Σκέψεις τοῦ Ἁγίου Σιλουανοῦ γιὰ τὰ φυτό καὶ τὰ ζῶα	36
Τὸ φρόνημα τῆς Ἀσίξης	37
Διάγνωση τῆς Σαϊεντολογίας εἶναι... κατάπτωση	38
Ὀλυμπιακοὶ Ἀγῶνες - Ἀθήνα 2004 . . .39	
«Ἄδειασε τό νοῦ σου!»	41
Ἐπίκαιρο Δημοσίευμα	41
Χορευτικὴ Συγκέντρωση	42
Ἐπίθεση μισαλλοδοξίας ἢ «ὄταν πέφτουν τὰ προσώπεια»	43

Ἐπιστολές

Προβληματισμοὶ μᾶς δημοσιογράφου σχετικά μὲ τὴν ἀστρολογία	44
--	----

TABLE OF CONTENTS

“The ‘Jesus Christ’ of Neo-Paganism”, by Protopresbyter Kyriakos Tsouros	1
“The Responsibility of the State”, by Fr. Antonios Alevizopoulos (†)	3
“UFO-Sects”, by Fr. Vasileios Georgopoulos . .7	
“‘Queries’ of Competent Authorities”, Part II, by Athanasios Neophotistos	9
“‘Marriage’ according to the ‘Watchtower’ organisation”, by Anna Bourdakou	11
“‘The Therapy of Angels’ in the Age of False Therapies”, by Eleni Androulaki	14
“The Attornies of Scientology”, by Antonios Bosnakouides	19
“Letter to a Heretic”, Part V, by Blessed Theophan the Recluse	23
“What was the Religion of the Ancient Greeks, by The Apostolic Diakonia of the Church of Greece (Excerpt)	27
“Monsters and Super Heroes: Our Children’s Friends”, by a special Collaborator	29

News - Comments

The Curse of our Race	31
The Self-Destruction Syndrome	32
A Letter worthy of Note	33
Outrageous!	34
Thoughts of St. Silouan about plants and animals	36
The Mindset of Assisi	37
The Diagnosis of Scientology is... depression	38
The Olympic Games - Athens 2004	39
“Empty your Mind”!	41
A Timely Publication	41
A Dance Gathering	42
An Attack of Bigotry or “when the masks fall”	43

Letters

Questions of a Journalist about Astrology	44
---	----

Ο «ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ» ΤΟΥ ΝΕΟΠΑΓΑΝΙΣΜΟΥ*

του Πρωτοπρ. Κυριακού Τσουρού
Γραμματέως τῆς Σ.Ε. ἐπί τῶν αἰρέσεων

Στά ἑλληνικά νεοπαγανιστικά κινήματα συναντᾶμε τέσσερις διαφορετικές τοποθετήσεις ἔναντι τοῦ προσώπου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ:

α) Σφοδρή πολεμική στάση μέ σκληρή καί ἐνίοτε ὑδριστική (ἀκόμη καί χυδαία) γλῶσσα.

β) Ἦταν Ἑλληνας καί ὄχι Ἑβραῖος.

γ) Ἦταν ἓνας ἀπό τούς "θεούς" τοῦ Ἑλληνικοῦ Δωδεκαθέου.

δ) Μαζί Χριστός καί Δωδεκάθεο καί "Νέα Ἐποχή".

Δέν λείπουν καί ἐκεῖνοι πού ὑποστηρίζουν ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἦταν μυθικό πρόσωπο.

Βεβαίως, μέ τόν ἓνα ἢ τόν ἄλλο τρόπο ὅλες αὐτές οἱ τάσεις ἀρνοῦνται στήν πραγματικότητα καί πολεμοῦν τό πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καί καθίσταται πολέμοι τοῦ Χριστιανισμοῦ.

α) Οἱ φανεροί πολέμοι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ

Ἡ τάση αὐτή δέν ἀμφισβητεῖ τήν ιστορικότητα τοῦ προσώπου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τόν θεωρεῖ ὅμως μόνον ὡς ἔθνικό μεσοία τῶν Ἑβραίων. Τό πολύ-πολύ τόν ἀναγνωρίζει ὡς ἓνα κοινωνικό ἐπαναστάτη, ὁ ὁποῖος, ὡς ἰδεολόγος, θυσιάστηκε γιά τόν λαό του. Μερικοί κάνουν διάκριση μεταξύ τοῦ Ἰησοῦ τῆς ιστορικής ἔρευνας καί τοῦ Χριστοῦ τῆς Θεολογίας. Γιά πολλές ὁμάδες ὁ Ἰησοῦς ἦταν μιᾶ ἐξέχουσα προσωπικότητα τῶν Ἑσσαιῶν. Ἄλλοι ὅμως ταλαντεύονται μπροστά σέ ἓνα τέτοιο χαρακτηρισμό, καθόσον διαπιστώνουν μέν «ἀπό τήν "συμπεριφορά" καί τά "κηρύγματα" τοῦ Ἰησοῦ ὅτι δέν ἦταν Ἑσσαιῶς», ὅμως ὑποπτεύονται πῶς οἱ ἀναχωρήσεις του στήν ἔρημο δηλώνουν ὅτι κατά καιροῦς εὗρισκε καταφύγιο στήν Ἀδελφότητα τοῦ Κουμράν.

Αὐθαίρετα καί βεβαίως χωρίς ἀποδεικτικά στοιχεῖα, ἀφ' ἑνός μέν, ὑποστηρίζουν "εἶναι σίγουρο ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶχε τήν ὑποστήριξη τῶν Ἑσσαιῶν", ἀφ' ἑτέρου, ὅμως ὁμολογοῦν ὅτι τίποτε δέν ἀναφέρεται γι' αὐτόν στά Κουμρανικά Χειρόγραφα "ἔστω καί ὑποτυπῶδες" (περ. Δαυλός).

Γιά ἄλλους ὁ ιστορικός Ἰησοῦς ἀποτελεῖ ἓνα

"αἶνιγμα", τοῦ ὁποῖου ἡ λύση βρίσκεται στούς Ἑσσαιῶν, δηλαδή στούς "Ζηλωτές, ἀντάρτες, ἀντιστασιακούς", τῶν ὁποῖων ἦταν ἀπεσταλμένος καί διεκήρυξε τό πρόγραμμά τους. Στόχος του ἦταν νά ἐγκαθιδρῦσει μιᾶ "νέα τάξη πραγμάτων, μέ τήν κατάργηση τῆς ἰδιοκτησίας καί τήν τιμωρία τοῦ αἰσχροῦ ἱερατείου" (περ. Δαυλός). Φαίνεται δηλαδή ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἦταν μέν, ἀλλά... καί δέν ἦταν Ἑσσαιῶς, «δέν προσχώρησε σέ "ὀργάνωση" τῶν Ἑσσαιῶν γιατί οἱ Ἑσσαιῶι δέν ἦσαν ὀργάνωση, ἀλλά ἀνῆκε στό γένος αὐτό, διότι ἀπλούστατα ἀνῆκε ἐκεῖ γενεαλογικά ὁ πατέρας του, ὁ παππούς του, ὁ προπάππος του κ.λπ. ... ἦταν δηλ. ἐκ σπέρματος Ἑσσαιῶς, δηλ. ἀπόγονος τοῦ Λύκου, τοῦ Βούτη, τοῦ Πανδίονα, τοῦ Ἐριχθίονα, τοῦ Ἡφαίστου καί τοῦ Διός. Γι' αὐτό ἔλεγε ὅτι ἦταν "υἱός τοῦ θεοῦ", δηλ. τοῦ Δία... Διογενής... Αὐτά γιά νά μήν μπερδεύομαστε» (περ. Ἀπολλώνιο Φῶς)!

Γιά μερικούς, ὁ Ἰησοῦς Χριστός τοποθετεῖται στόν χώρο τῶν "σοφιστῶν" καί τῶν "λαϊκῶν διδασκάλων", τῶν "ραβδί", ἐκεῖνων δηλαδή «πού διαφωτίζουν τόν λαό, καταγγέλλοντας τίς αὐθαιρεσίες τοῦ ἱερατείου, πού μονοπωλεῖ τήν "ἱερή γνώση" καταπιέζοντας τόν λαό καί κρατῶντας τόν στό σκοτός καί συνεργάζεται μέ τήν Ἡρωδιανή δυναστεία καί τούς Ρωμαίους» (αὐτόθι). Γι' αὐτό τόν λόγο διώχθηκε καί ἐκτελέστηκε: "ὡς σοφιστής, πού διαφώτιζε καί διήγειρε τά πλήθη κατά τῆς συμβιβασμένης ἄρχουσας ἑβραϊκῆς τάξης καί τῶν Ρωμαίων" (αὐτόθι).

Πάντως γιά τούς ὁπαδούς αὐτῆς τῆς "θεωρίας", ὁ Ἰησοῦς ὑπῆρξε "μιᾶ προσωπικότητα καί οἱ ιστορικές ἔρευνες γιά τήν δράση του θά συνεχιστοῦν μέχρι τήν ἡμέρα, πού ἡ Ἱστορία θά ἀπαλλαγεῖ πλήρως ἀπό τόν μῦθο πού περιβλήθηκε γύρω ἀπό τό ὄνομά του καί θά ἀποδώσει ὀρθολογικά καί ἐπιστημονικά τό ιστορικό διάγραμμα τοῦ προσώπου του, ὅπως ἔχει κάνει καί γιά τούς ἄλλους **μεγάλους τῆς Παγκόσμιας Ἱστορίας**" (περ. Δαυλός, ὑπογράμμιση δική μας).

Αὐτή ἡ ἀμφισβήτηση σέ ἄλλους ἐκφραστῆς τοῦ χώρου αὐτοῦ μετατρέπεται σέ σφοδρή πολεμική.

Ὁ Χριστός χαρακτηρίζεται ὡς "ὁ περιτετημημένος ραβδῖνος Τζεσουά", ὁ "σημιακῆς κατασκευῆς Δικτατορικός τ' Οὐρανοῦ", (περ. Δίπτετες), ὁ "κήρυκας μίσους, διχασμοῦ καί ἀνθελληνισμοῦ" καί μέ σειρά ἄλλων παρόμοιων χαρακτηρισμῶν, πού συνοδεύονται

* Τό ἄρθρο αὐτό καί τό ἐπόμενο ἀποτελοῦν προδημοσίευση τμήματος βιβλίου μέ τίτλο: «Ὁ Νεοπαγανισμός τῆς Νέας Ἐποχῆς».

από ιδιαίτερα ύβριστικούς "τίτλους", όπως θά δοῦμε σέ ἄλλο κεφάλαιο.

6) Ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἦταν Ἕλληνας

Ἡ τάση αὐτή ἐγγίζει τά ὄρια τοῦ φαιδροῦ καί τοῦ παραλόγου. "Ἰησοῦς Χριστός ὁ Ἕλληνας", εἶναι ὁ τίτλος ἄρθρου σέ περιοδικό τοῦ χώρου πού ἐπιδιώκει νά ἀκροβατεῖ "πάνω σέ δύο βάρκες" καί τοῦ ὁποῖου ὁ ἐκδότης ἐτέλεσε τόν γάμο του σέ Ὁρθόδοξο να-ὸ τῆς Β. Ἑλλάδος. "Ἄλλωστε εἶναι γνωστό, λέει, καί ιστορικῶς ἐπιβεβαιωμένο ὅτι οἱ Γαλιλαῖοι δέν εἶχαν οὐδεμίαν φυλετική σχέση μέ τούς ἑβραίους. Οἱ δέ μαθητές του (τοῦ Ἰησοῦ) ἐκτός ἀπό τόν Ἰούδα τόν Ἰσκαριώτη, ἦσαν κι αὐτοί Ἕλληνικῆς καταγωγῆς, οἱ ὁποῖοι ἄλλαξαν τά ὀνόματά τους ἀπό Ἕλληνικά σέ ἑβραϊκά" (περ. Ἰερά Ἑλλάς).

Οἱ ἐκπρόσωποι τῆς γραμμῆς αὐτῆς προσπαθοῦν νά στηρίξουν τήν θέση τους στό χωρίο τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ἰωάννου 16' 20-23, διαμαρτυρόμενοι μάλιστα ὅτι κάποιοι περιέκοψαν τούς λόγους τοῦ Ἰησοῦ. Σέ κείμενο, λένε, πού "ἦταν κρυμμένο στή γνωστή Συναγωγή τῆς Ζυρίχης, στήν Βιβλιοθήκη ὑπ' ἀριθμ. 35 τοῦ Βατικανοῦ καί στό Ἅγιο Ὄρος" τό "γνήσιο" χωρίο ἔχει ὡς ἐξῆς: "Ἐλήλυθεν ἡ ὥρα ἵνα δοξασθῇ ὁ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου. Ἑλλάς γάρ μόνη ἀνθρωπογένει (ἢ ἀνθρωπογονεῖ) φυτόν οὐράνιον καί δλάστημα θεῖον, ἠκριβωμένον, λογισμόν ἀποτίκτουσα οἰκειούμενον ἐπιστήμην. Νῦν ἐδοξάσθη ὁ υἱός τοῦ ἀνθρώπου" (Εὐαγγ. Τρίγκα, ὁ Χριστός ἦταν Ἕλληνας, ὅπου γίνεται λόγος γιά ἀλλοίωση καί ἄλλων ἐδαφείων τῆς Ἁγ. Γραφῆς. Βλ. καί Δ. Μ. Ἡλιοπούλου, περ. Ἀπολλώνειο Φῶς. Πρὸλ. καί Κ. Βελόπουλου, Ἰησοῦς καί Δίας).

Στό "ἀποκαλυπτικό βιβλίον" μέ τίτλο "Ὁ Χριστός ἦταν Ἕλληνας", πληροφοροῦμαστε ὅτι τό ὄνομα αὐτοῦ ἦταν "Ἰάσων Πανδίδρας", μιλοῦσε δέ "πάντα ἑλληνικά". Τό βιβλίον περιέχει καί τό γενεαλογικό δένδρο τοῦ Χριστοῦ ὁ ὁποῖος καταγόταν ἀπό τήν "Πανδιονίδα φυλή", καί τό ὀνοματεπώνυμο τοῦ πατέρα του, πού ἦταν Σαμαρείτης καί Ἑσσαῖος, σημειώνοντας μάλιστα ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἦταν "γαλανομάτης μέ ξανθά μαλλιά". Ὁ Ἰησοῦς Χριστός, γράφει, ἀνήκε στό Ἀθηναϊκό γένος τῶν "Πανδιονίδων", μέ ἀρχηγό τόν Λῦκο (Εὐαγγ. Τρίγκα, Ὁ Χριστός ἦταν Ἕλληνας. Βλ. καί ἄρθρο του μέ τόν ἴδιο τίτλο στό περ. Ἑλλάσιον Ἡμαρ, καί συνέντευξή του στό περ. Ἀπολλώνειο Φῶς, Ἐφημ. Χρυσή Αὐγή, 27.3.2003). Ἡ καλπάζουσα καί ἀθθαίρετη φαντασία τοῦ συγγραφέα κατασκευάζει μύθους πού καταγράφονται ὡς ἱστορία, χωρίς βέβαια κάποια σοβαρή πηγή προέλευσης. Ὁ συγγραφέας ἀποκαλύπτει ἀκόμη, ὅπως ὑπο-

στηρίζει, καί τήν "μεγαλύτερη ἀπάτη τῶν αἰώνων τῆ μεγαλύτερη πλαστογραφία τῶν Ἑβραίων... ὅτι ὁ Χριστός ἦταν τάχα ἑβραῖος" (περ. Ἑλλάσιον Ἡμαρ).

Σέ ἄλλο σημεῖο ὁ "φανατικός ὁπαδός" τοῦ Ἰησοῦ γίνεται ἀκόμη πιό ἀποκαλυπτικός: "Ὁ Χριστός γιά δικούς του λόγους (καί δικούς μας!) πού δέν εἶναι τοῦ παρόντος, κρυπτογράφησε τήν Ἕλληνική καταγωγή καί τήν θρησκεία τοῦ Δία στήν ὁποία καί πίστευε (sic)... Ὁ Χριστός, Ἕλληνας αὐτός Ἑσσαῖος τῆς Γαλιλαίας, καταγόταν ἀπό ἀθηναϊκό ἀρχιερατικό γένος τῶν Ἑσσαίων -Ἐπτεοδουταίων- (Ἀπολλόδωρος βιβλ. 3, 195, Λεξικό Ἡσυχίου) οἱ ὁποῖοι ἦσαν Ἕλληνες μεταναστεύσαντες στήν Κρήτη (Ὀμήρ. Ὀδύσεια Γ', 175), στή Μ. Ἀσία, στήν Παλαιστίνη, ὅπου τούς βρῆκε ὁ Ἀβραάμ (Βασιλειῶν Β' 7) καί ἀργότερα ὁ Μωϋσῆς κατά τήν Ἔξοδο (Ἀριθμ. ΙΓ', ΚΣΤ', Λ') καί στήν Αἴγυπτο" (Εὐαγγ. Τρίγκα, Ὁ Χριστός ἦταν Ἕλληνας).

Κατά τόν ἐν λόγω συγγραφέα, "ὁ Χριστός ἀναφέρει δεκάδες φορές στά κείμενα τῶν Εὐαγγελίων τό ὄνομα τοῦ Θεοῦ-Διός", στόν ὁποῖο καί πίστευε, ἀλλά μέ "κωδικοποιημένο" τρόπο. Ἔτσι, λοιπόν, ἡ λέξη "Ἀμὴν" εἶναι τό "κωδικοποιημένο ὄνομα τοῦ Πατρὸς-Διός" πού δέν εἶναι ἄλλο ἀπό τό ὄνομα τοῦ "Ἀμμωνος Διός". Ἐπειδή δέ οἱ Ἕλληνες τῆς Αἴγυπτου, γράφει, "μέ τούς ὁποῖους συναναστρεφόταν ὁ Χριστός, ὅταν ζοῦσε στήν Αἴγυπτο" ὀνόμαζαν τόν Δία "Ἀμὴν" ἢ καί "Ἀμίν", προκύπτει μετά βεβαιότητος τό τελικό συμπέρασμα ὅτι ὁ "Ἀμὴν" τῶν εὐαγγελίων εἶναι τό ὄνομα τοῦ Δία στήν αἰγυπτιακή του ἐκδοχή" (Εὐαγγ. Τρίγκα, βιβλίον, ἐνθ. ἀνωτ.).

Μεγαλύτερη σύγχυση σκέψεων δέν θά μπορούσε νά συναντήσει κανεὶς! **Ἡ θρησκεία, λοιπόν, τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἦταν... τό Δωδεκάθεο!!!**

Ὁ ἐκδότης τοῦ πιό πάνω βιβλίου, δικηγόρος ἐν ἐνεργεία, δέν παραλείπει νά μᾶς ἐνημερώσει ὅτι: «Ὁ Χριστός, μιλῶντας Ἕλληνικά, σύμφωνα μέ τά Εὐαγγέλια (sic), ἔλεγε ἐπανελημμένως ὅτι εἶναι "Υἱός τοῦ Θεοῦ"». "Ἡ λέξη θεός, ὅμως, προέρχεται ἀπό τή λατινική λέξη *deus* (σ.σ. καί ὄχι ἀπό τό ἑλληνικό ρῆμα *θέω!!!*) καί αὐτή ἀπό τήν Ἕλληνική *Δεύς* (γεν. Διός), ἢ Ζεύς. Ἄρα ὁ Χριστός, στήν πραγματικότητα ἔλεγε ὅτι ἦταν "Υἱός Διός"!!! Ἐξ ἄλλου, κατά τόν ἐλληνοχριστιανολάτρη συγγραφέα, «*πουθενά* στά Εὐαγγέλια δέν ἀποκαλεῖ κάποιος "Ἰησοῦ" (τόν Χριστό)» (Ὁ Χριστός ἦταν Ἕλληνας, στό περ. Ἀδατον).

Ὁ ἐν λόγω "ἐρευνητής" δέν μπόρεσε φαίνεται νά διαπιστώσει ὅτι ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός, μόνον στά τέσσερα Εὐαγγέλια, ἀναφέρεται μέ αὐτό τό ὄνομα περισσότερες ἀπό 175 φορές, σὺν τίς ἀναρίθμητες ἀναφορές τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ στίς Πράξεις,

Η ΕΥΘΥΝΗ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

του π. 'Αντωνίου 'Αλεβιζοπούλου (†)*

Ἡ πολιτική συνεργασία μεταξύ τῶν χωρῶν-μελῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνωσης (Ε.Ἐ.) γιά τήν καταπολέμηση τῶν παραβιάσεων τῶν ἐλευθεριῶν καί τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων ἀπό μέρος τῶν νεοφανῶν αἱρέσεων, θεωρεῖται πράγμα «νόμιμο καί νομικά σωστό».

Οἱ ὁμάδες αὐτές ἀσκοῦν εἶδος πλύσεως ἐγκεφάλου, μέ ἀποτέλεσμα τήν ἀλλαγὴ τῆς προσωπικότητας, τήν ἀπόλυτη ὑποταγὴ στόν «ἀρχηγό» ἢ στήν ἱεραρχία τῆς ὁμάδας. Ἡ πολιτεία δέν μπορεῖ νά μείνει ἀπαθής μπροστά στό γεγονός ὅτι οἱ ἄνθρωποι μετα-

βάλλονται σέ πνευματικά ἐρείπια, ἐγκαταλείπουν σπουδές, σταδιοδρομίες, οἰκογένειες, περιουσίες· μάλιστα ὅταν προσχωροῦν στίς αἱρέσεις αὐτές ὀλόκληρες οἰκογένειες, καί τά ἀνήλικα παιδιά δέν ἔχουν τή δυνατότητα νά ἀντιδράσουν, μέ καταστροφικά ἀποτελέσματα γιά ὀλόκληρη τή ζωή τους.

Σέ κείμενα Ὀργάνων τῆς Ε.Ἐ. ἀναφέρονται ἐνδεικτικά ὀρισμένες ὁμάδες, ὅπως εἶναι ἡ κίνηση τοῦ Μούν, ἡ σαηντόλοτς, ἡ ὀργάνωση τοῦ γκουρού Ραζνίς-Οsho, οἱ Χάρε Κρίσνα. Ὅμως ταυτόχρονα προσδιορίζονται κριτήρια, μέ βάση τά ὁποῖα εἴμαστε σήμερα ἀναγκασμένοι νά ἐντάξουμε στίς ἐπικίνδυνες αἱρέσεις καί παραθησκευτικές ὁμάδες ἑκατοντάδες Ὀργανώσεις πού δρῶν καί στόν εὐρύτερο ὀρθόδοξο χῶρο.

* Ἀπόσπασμα ἀπό ὑπόμνημα τοῦ μακαριστοῦ πατρός πρὸς ἀρμόδιους φορεῖς τό 1994, τό ὁποῖο μετά μίαν δεκαετίαν διατρεῖ δυστυχῶς τήν ἄκρως ἐπείγουσα ἐπικαιρότητά του.

στίς Ἐπιστολές καί στήν Ἀποκάλυψη. (Τίς θέσεις αὐτές διακωμωδοῦν ἐκπρόσωποι ἄλλων ρευμάτων. Βλ. ἀναίρεση τοῦ Δ. Τοινικόπουλου, Γιατί ὁ Χριστός δέν ἦταν Ἕλληνας, περ. Ἄδατον, κ.ἄ.).

Ὁ κατά δήλωσή του πρῶν Ὀρθόδοξος κληρικός, "καθηγητής τῆς θεολογίας τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Β. Καρολίνας" Γεώργιος Ζερβός, ἀποδέχεται τήν γνώμη ὅτι "ὁ Ἰησοῦς ζοῦσε καί ἐργαζόταν σ' ἓνα περιβάλλον, πού εἶχε ὑποστῆ ἔντονη ἑλληνική ἐπίδραση". Γι' αὐτό, λέει: "Ἐνα μέρος τῶν συγχρόνων ἐρευνητῶν ὑποστηρίζουν τήν θέση ὅτι ὁ ἱστορικός Ἰησοῦς ἦταν περιπλανώμενος κυνικός φιλόσοφος", καθόσον ἦταν ἐπηρεασμένος ἀπό τό "ἐντονο ἑλληνιστικό ἦθος τῆς Γαλιλαίας" (συνέντευξη στό περ. Δαυλός). Εἶχε, λοιπόν, ἑλληνική παιδεία ὁ Ἰησοῦς καί κατ' ἄλλους ἦταν μύστης τῆς ἑλληνικῆς Θεοσοφίας, γι' αὐτό οἱ Ἕλληνες τόν ἀκολούθησαν καί τόν ἐδόξασαν.

Ἄλλη ἐκπρόσωπος μέ ἑλληνικούς ἀκαδημαϊκούς τίτλους, ἡ "καθηγήτρια στό Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν καί πρόεδρος τῆς Ἀμφικτυονίας Οἰκουμενικοῦ Ἑλληνισμοῦ", γράφει: Ὁ Ἰησοῦς εἶναι μιά ἀμφιλεγόμενη προσωπικότητα... **Πρέπει ὀπωσδήποτε νά ἦλθε σέ ἐπικοινωνία μέ τόν ἑλληνικό πολιτισμό... δέν ἔχω καμία ἀντίρρηση νά τόν θεωρήσω ἱερό καί καθαγιασμένο καί νά τόν ἐντάξω στό δικό μας σύστημα ἀξιῶν. **Θά μπορούσε κάλλιστα νά εἶναι παιδί τοῦ Δία... ἀποτελεῖ μιά νέα ἐκδοχή ἑνός μέρος τῶν ἀξιῶν πού παρήγαγε ὁ Ἑλληνισμός****" (περ. Ἄδατον, ὑπογραμμί-

σεις δικές μας). Μέ αὐτή τή θέση συμφωνεῖ καί ἄλλος ἐκπρόσωπος τοῦ χώρου, ὅμως γι' αὐτόν ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι καί "ἡμίθεος" (περ. Ἀπολλώνιο Φῶς).

Ἄφοῦ ὅμως ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἦταν Ἕλληνας, πρέπει, κατά τήν γνώμη μερικῶν ἐλληνόφυχων "χριστιανῶν", τό ὄνομά Του νά ἔχει καθαρά ἑλληνική προέλευση. Γι' αὐτό εἶναι ἀνάγκη νά δοθεῖ καί ἀνάλογο περιεχόμενο τόσο στό ὄνομα Ἰησοῦς ὅσο καί στήν "λέξη" Χριστός. Τό ὄνομα Ἰησοῦς, λοιπόν, "ἔχει ἑλληνική ρίζα: εἶναι ἡ ἴδια μέ τίς λέξεις ἴαση/Ἰασώ (θεά τῆς υἰείας)/ιατρός, ἐφ' ὅσον τό πρόσωπο αὐτό παρουσιάζεται σάν θεραπευτής καί σωτήρας..." (Ε-φημ. Ἑλληνική Θρησκεία). Σ.σ.: ἄσχετα ἂν τά Εὐαγγέλια λένε ὅτι ἄλλο σημαίνει τό ὄνομα αὐτό: "αὐτός γάρ σώσει τόν λαόν αὐτοῦ ἀπό τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν" (Ματθ. α' 21). Ἔτσι, λοιπόν, ἀπό τίς δύο λέξεις Ἰησοῦς καί Χριστός "ἡ πρώτη δείχνει νά εἶναι ὄχι τό πραγματικό ὄνομα ἑνός μόνου ἀνθρώπου... ἀλλά μιά προσωνυμία σχετική μέ τήν ιδιότητα ἱατροῦ...". Τελικά, ἀναπροσαρμοζόμενο στήν νεοελληνική ἐκφορά του τό ὄνομα Ἰησοῦς Χριστός "θά ἦταν γιά τήν ἐποχή του κάτι σάν Ἰατρός Παππάς" (αὐτόθι).

Ἄντι ἄλλης κατακλεῖδος σ' αὐτό τό κεφάλαιο, στό ὁποῖο ἀναγκαστήκαμε νά ἀναφερθοῦμε σέ μερικά κείμενα στεροῦμενα σοβαρότητος, λέμε: "Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Υἱέ τοῦ Θεοῦ, ἐλέησον ἡμᾶς".

(στό ἐπόμενο τό τέλος)

Κατά τήν αντίληψη πού εκφράζεται σέ επίσημα κείμενα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνωσης, οἱ Κυβερνήσεις τῶν Κρατῶν-μελῶν πρέπει νά λάβουν μέτρα γιά τήν προστασία τῶν ἀνθρώπων πού θά ἤθελαν νά καταθέσουν στοιχεῖα γιά τίς νεοφανεῖς αἰρέσεις ἢ καί γιά τήν προστασία αὐτῶν πού ἀσκοῦν κριτική, δεδομένου ὅτι οἱ ὁμάδες αὐτές θεωροῦν τήν κριτική ὡς παραβίαση τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας καί διαθέτουν τεράστια οἰκονομικά μέσα ἢ ἀσκοῦν ἀκόμη καί τρομοκρατία μηνύσεων, προκειμένου νά ἐξουδετερώσουν τήν ἐναντίον τους κριτική. Στίς μεθοδεύσεις τους ἐναντίον τῶν ἀνθρώπων πού ἀσκοῦν κριτική εἶναι ἀδίστακτες καί χρησιμοποιοῦν ὅλα τά ἀθέμιτα μέσα τῶν μυστικῶν ὑπηρεσιῶν.

Ἐδῶ ἔχουμε ἕνα νομικό ζήτημα, πού πρέπει νά ἀντιμετωπιστεῖ ἀπό τό ἕνα μέρος ἔχουμε τήν κατοχύρωση τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας, καί ἀπό τό ἄλλο τίς ἀρνητικές ἐπιπτώσεις αὐτῆς τῆς ἐλευθερίας ἢ τή χρήση αὐτοῦ τοῦ δικαιώματος μέ τρόπο πού νά ἐξουδετερώνει τή δυνατότητα τοῦ ἀνύποπτου πολίτη, νά ἀποφασίζει ἐλεύθερα γιά τίς ἐπιλογές του, χωρίς νά παγιδεύεται μέ ἀνέντιμα μέσα καί ὑποπτες μεθοδεύσεις καί χειρισμούς τῆς προσωπικότητάς του, ἀπό μέρους ὀλοκληρωτικῶν νεοφανεῶν αἰρέσεων, πού ἐνθουμούνται τά ἀνθρώπινα δικαιώματα μόνον ὅταν πρόκειται νά ἐξουδετερώσουν τήν ἐναντίον τους κριτική.

Πίθεται τό ἐρώτημα, κατά πόσο τό ἀτομικό δικαίωμα τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας ἔχει ἀπόλυτη ἀξία καί μπορεῖ, συνεπῶς, νά ἀσκεῖται σέ βάρους θεμελιωδῶν ἀξιῶν καί ἄλλων ἐννόμων ἀγαθῶν πού εἶναι ἐπίσης συνταγματικά κατοχυρωμένα καί προστατεύονται. Κατά πόσο δηλαδή ἡ Πολιτεία ἔχει τό δικαίωμα νά ἐπιτρέψει νά λειτουργήσῃ ἡ θρησκευτική ἐλευθερία σέ βάρους ἀξιῶν, πάνω στίς ὁποῖες θεμελιώνεται τό Σύνταγμα τῆς χώρας. Τέτοιες ἀξίες εἶναι λ.χ. **ὁ σεβασμός τῆς ζωῆς τοῦ πολίτη, ἡ ἀξιοπρέπεια τῆς προσωπικότητάς, ὁ γάμος, ἡ οἰκογένεια, ἡ δημοκρατία καί πολλά ἄλλα.**

Τά σχετικά ἄρθρα στίς διεθνεῖς συμβάσεις ἀνθρώπινων δικαιωμάτων κατοχυρώνουν τό ἀτομικό δικαίωμα τοῦ πολίτη νά ἐπιλέγῃ τή θρησκεία του, καθώς καί τό δικαίωμά του νά μένει πιστός σ' αὐτήν, χωρίς νά ἀπειλεῖται ἡ θρησκευτική του συνείδηση ἀπό ἀνέντιμες ἐπεμβάσεις καί μεθοδεύσεις, μέ σκοπό τήν ἀλλοίωση τοῦ περιεχομένου της, χωρίς αὐτό νά τό ἀντιληφθεῖ ὁ ἀνύποπτος πολίτης, χωρίς δηλαδή νά τοῦ παρασχεθοῦν οἱ ἀπαραίτητες πληροφορίες, ὥστε νά ἀποφασίσει ἐλεύθερα καί ἀνεπηρέαστα.

Τά ἀνώτατα ὄργανα τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης θεωροῦν ὅτι ὁ **θρησκευτικός παράγων εἶναι ἀνα-**

πόσπασο καί προσδιοριστικό στοιχεῖο τῆς προσωπικότητάς τοῦ ἀτόμου, τοῦ πολιτισμοῦ μας καί τῶν δυτικῶν κοινωνιῶν γενικότερα. Γι' αὐτό, σύμφωνα μέ τά ἐπίσημα αὐτά κείμενα, πρέπει τό θρησκευτικό στοιχεῖο νά προσεχθεῖ ιδιαίτερα καί νά ἐνισχυθεῖ. Πρέπει, συνεχίζει τό ἴδιο κείμενο, νά λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν, ὅταν ἀναλύουμε τήν ἔννοια τῆς δημοκρατίας καί τίς πνευματικές μας ἀξίες, οἱ ὁποῖες δέν εἶναι δυνατόν νά κατανοηθοῦν, παρά μόνο σέ σχέση μέ τό περιεχόμενο τῆς χριστιανικῆς πίστεως. Γι' αὐτό καί κρίνεται ἀπαραίτητη ἡ σέ βᾶθος ἔρευνα αὐτοῦ τοῦ θέματος.

Μέ αὐτή τή τοποθέτηση ἀπέναντι στήν χριστιανική πίστη, ὡς προσδιοριστικοῦ στοιχείου τοῦ Εὐρωπαίου καί τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ, ἡ Ἑλλάδα, ὡς μόνη Ὁρθόδοξη Χώρα στήν Εὐρωπαϊκή Ἐνωση, ἐπωμίζεται μεγάλη εὐθύνη. **Ἡ Ὁρθοδοξία ἔχει νά προσφέρει πραγματικές καί διαχρονικές λύσεις στά ἀδιέξοδα τῆς κοινωνίας μας καί στά ὑπαρξιακά κενά, πού ἐδημιούργησε ἡ ἐκκοσμίκευση καί ὁ ὀρθολογισμός, πού βρῆκε εἴσοδο καί στή δυτική, ἢ νοησιαρχική θεολογία.**

Ἐάν πρόκειται ἡ Ἐνωμένη Εὐρώπη, νά ξαναβρεῖ τήν πνευματική καί πολιτιστική της ταυτότητα, τότε ἡ συμβολή τῆς Ὁρθοδοξίας εἶναι ἀπολύτως ἀπαραίτητη, γιατί αὐτή εἶναι ὁ γνήσιος ἐκφραστής τοῦ πρωτοχριστιανικοῦ φρονήματος καί τῶν πρωτοχριστιανικῶν πνευματικῶν ἀξιῶν. Ἡ Ὁρθόδοξη Ἑλλάδα καλεῖται σήμερα, ὅσο οὐδέποτε ἄλλοτε, νά προσφέρει τήν πολύτιμη συμβολή της στό **Εὐρωπαϊκό γίγνεσθαι.** Καλεῖται ἐπίσης, μέ τήν πείρα πού ἔχει συγκεντρωθεῖ ἐδῶ στό θέμα τῆς ἀντιμετώπισης τῆς πνευματικῆς καί πολιτιστικῆς ἀπειλῆς, νά βοηθήσῃ καί τίς Ὁρθόδοξες Χῶρες στήν Ἀνατολική Εὐρώπη, πού ἀπειλοῦνται μέ διάβρωση ἀπό τίς νεοφανεῖς αἰρέσεις καί παραθρησκευτικές ὁμάδες.

Ὁ ἀγώνας μας, δέν εἶναι τό πῶς «θά βγοῦμε ἀπό τήν Εὐρωπαϊκή Ἐνωση», ἀλλά τό πῶς θά συμβάλουμε οὐσιαστικά στήν ἐνίσχυση τοῦ γνήσιου χριστιανικοῦ φρονήματος, πού προσδιορίζει τήν ἀληθινή ταυτότητα τοῦ Εὐρωπαίου πολίτη καί τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ.

Στά ἐπίσημα κείμενα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνωσης ἐπισημαίνεται ιδιαίτερα ὁ μέγας κίνδυνος πού προέρχεται ἀπό τίς αἰρέσεις, στήν περίπτωση πού θά ἔχουμε ἕναν μαζικό προσηλυτισμό, πού θά μπορούσε, κάτω ἀπό προϋποθέσεις, νά ὀδηγήσῃ σέ «μαζική τρέλλα» ἢ καί σέ μεγάλο κοινωνικό κίνδυνο, στή περίπτωση μιᾶς σημαντικῆς κοινωνικῆς ἢ πολιτικῆς ἐπιρροῆς. Ὁ κίνδυνος αὐτός εἶναι ὑπαρκτός, ἄν σκεφθεῖ κανεῖς ὅτι μερικές ἀπό τίς ὁμάδες αὐτές ἀσκοῦν

σήμερα, τουλάχιστον σε μερικές χώρες, τεράστια οικονομική και πολιτική έπιρροή και προσπαθούν να έπιτύχουν τόν πλήρη έλεγχο όλoκλήρων χωρών.

Μέ αυτόν τόν τρόπο γίνεται κατανοητή ή άνησυχία πού έκφράζει τό Εύρωκοινοδοούλιο, τό Συμβούλιο τής Εύρώπης και ή Έπιτροπή Ύπουργών άνησυχία για τίς καταστροφικές συνέπειες τών ομάδων αυτών και τών πρακτικών τους στήν προσωπικότητα τών νεαρών κυρίως θυμάτων τους, αλλά άνησυχία έπίσης γά τόν γενικότερο κοινωνικό χώρο, για τήν οικονομία, τήν πολιτική και τούς δημοκρατικούς θεσμούς. Αυτόσ είναι ό λόγος για τόν όποιο άποσκοπεύεται ή κινητοποίηση τών κρατών-μελών για τή λήψη τών άπαραιτήτων μέτρων, μεταξύ τών όποιων είναι και ή νομική βοήθεια τών θυμάτων πού άποχωρούν από τίς αίρέσεις, αλλά και ή όργάνωση ειδικών ύπηρεσιών έπανένταξης των στήν κοινωνία.

Σέ άλλες χώρες τής Εύρωπαϊκής Ένωσης ή Πολιτεία προχώρησε ήδη στή δημιουργία ειδικών ύπηρεσιών για τήν παρακολούθηση του φαινομένου τών νέων αίρέσεων, για τήν ένημέρωση του κοινού, και ιδιαίτερα τών παιδιών τών σχολείων και για τήν παροχή βοήθειας έπανένταξης πρώην θυμάτων στήν κοινωνία.

Τό Συμβούλιο Ύπουργών μελέτησε λεπτομερέστερα τά προβλήματα και παρακίνησε τά Κράτη-μέλη σε κοινή δράση στά πλαίσια του Συμβουλίου τής Εύρώπης, ώστε να παρασχεθεί στους πολίτες τών χωρών-μελών τής κοινότητας άποτελεσματική βοήθεια έναντι τών μηχανορραφιών αυτών τών ομάδων και έναντι τής φυσικής και ήθικης πίεσης πού άσκούν.

Ιδιαίτερα σημαντικές είναι οι προτάσεις του «Συμβουλίου τής Εύρώπης» σε ό,τι άφορά **τά έκπαιδευτικά προγράμματα**, στα όποια κατά τή «Σύσταση» 1178/1992 πρέπει να περιληφθούν τά θέματα τών αίρέσεων αυτών, πού χαρακτηρίζονται «παραλλαγές» γνωστών θρησκείων. Κατά τήν ίδια «Σύσταση» είναι άνάγκη να έξετασθεί και **ή αντίληψη τών ομάδων αυτών περι ήθικης και περι άνθρωπίνων δικαιωμάτων**. Αυτό σημαίνει ό τι τά κοινοτικά όργανα κρίνουν πώς ή περι ήθικης και περι δικαιωμάτων του άνθρώπου αντίληψη τών ομάδων αυτών **δέν είναι προσδιοριστικά τής προσωπικότητας του Εύρωπαϊου και του εύρωπαϊκού πολιτισμού**, όπως διαμορφώνονται μέ βάση τήν χριστιανική αντίληψη για τόν άνθρωπο.

Σύμφωνα μέ τή χριστιανική άνθρωπολογία, ό άνθρωπος, ως τό κατ' εικόνα του Τριαδικού Θεού, είναι άγάπη και έλευθερία. Συνεπώς είναι υπεύθυνος όχι μόνον για τίς πράξεις του, αλλά και για τόν συνάνθρωπό του. Πάνω σ' αυτήν τήν περι άνθρώπου

αντίληψη θεμελιώνονται οι δημοκρατικοί μας θεσμοί, όλoκληρη ή κοινωνική μας δομή, και ό πολιτισμός μας. Άν μεταβάλλουμε αυτή τήν χριστιανική αντίληψη για τόν άνθρωπο, άν έγκολπωθούμε τίς δοξασίες περι κάρμα και μετενσαρκώσεως τών νεοφανών αίρέσεων, τότε όλoκληρο τό κοινωνικό μας οικοδομημα γκρεμίζεται, γιατί ούτε ή άγάπη, ούτε ή έλευθερία προσδιορίζει πλέον τόν άνθρωπο. δέν ύπάρχει διάκριση άνάμεσα στο καλό και στο κακό, δέν ύπάρχει προσωπική ευθύνη, δέν ύπάρχει φιλανθρωπία.

Οι όργανώσεις αυτές μπορούν να ενεργήσουν πιο δραστικά από όποιαδήποτε κρατική ύπηρεσία, να συνεργαστούν άτυπα μεταξύ τους σε παγκόσμιο έπίπεδο, να ευαισθητοποιήσουν τό κοινό και να ενεργοποιήσουν τό μεγάλο έθελοντικό δυναμικό τής κάθε χώρας, έπειδή πρόκειται πράγματι για σύγχρονα και καυτά κοινωνικά προβλήματα (ψυχοναρκωτικά). Μέ αυτό τό τρόπο τά άποτελέσματα θα είναι περισσότερο δραστικά.

Τά έπίσημα κείμενα τών άνωτάτων Όργάνων τής Εύρωπαϊκής Ένωσης, είναι πράγματι κάτι τό παρήγορο. Είναι έπίσης πολύ σημαντικό τό ότι υιοθετήθηκαν από άλλα βασικά κοινοτικά όργανα, όπως από τήν «Εύρωπαϊκή Έπιτροπή Δικαστικής Συνεργασίας», από τήν «Έπιτροπή Διευθύνσεως Δικαιωμάτων του Άνθρώπου», από τήν «Εύρωπαϊκή Έπιτροπή για τήν Έγκληματικότητα» και προπαντός από τήν «Έπιτροπή Ύπουργών» του Συμβουλίου τής Εύρώπης.

Στή χώρα μας οι ομάδες αυτές λειτουργούν ως επί τό πλείστον ως μη κερδοσκοπικά σωματεία, δηλαδή ως όργανώσεις κοινής ώφελείας, πού άπολαμβάνουν ιδιαίτερα προνόμια και δέν ύποχρεούνται σε έλέγχους, όπως οι διάφορες κερδοσκοπικές εταιρείες.

Δυστυχώς ή Έλληνική Πολιτεία δέν έλέγχει τούς άληθινούς σκοπούς τών ομάδων αυτών και βασίζεται άποκλειστικά και μόνον στους σκοπούς πού οι ίδιες άναφέρουν στα Καταστατικά τους. Έτσι άναγνωρίζεται λόγου χάρη ένα σωματείο ως «ίστορικό», «φιλοσοφικό» ή μέ σκοπό τήν «προστασία τών άνθρωπίνων δικαιωμάτων», παρ' όλον ό τι τά ιδρυτικά μέλη του δέν έχουν τίς στοιχειώδεις προϋποθέσεις για σοβαρή ένασχόληση μέ τέτοιου είδους θέματα, συνιστά κλειστή ομάδα μέ όλoκληρωτικές δομές, δέν έπιτρέπει τήν έλευθερη έκφραση και στήν πραγματικότητα άποβλέπει σε άλλους σκοπούς, διαφορετικούς από εκείνους πού εκτίθενται στο καταστατικό.

Έπομένως τό πρόβλημα τών νεοφανών «αίρέσεων» και τής παραθρησκείας δέν συνιστά ένα άπλό θρησκευτικό πρόβλημα. Έδώ δέν πρόκειται για πρόκληση στο Χριστιανικό φρόνημα και στίς πολιτιστι-

κές αξίες της ενωμένης Ευρώπης, αλλά και για μία πραγματική απειλή, που στρέφεται έναντι της προσωπικότητας του ανθρώπου, έναντι αξιών και εννόμων αγαθών διεθνώς κατοχυρωμένων και έναντι των ίδιων των δημοκρατικών θεσμών, που αποτελούν τό θεμέλιο της κοινωνίας μας.

Τή θέση αυτή συμμερίστηκε τό Ευρωκοινοβούλιο, ύστερα από γνωμοδότηση της νομικής επιτροπής κατά τό 1984. Κατά τή γνωμοδότηση αυτή, που στηρίχθηκε στό άρθρο 9 της συνδιάσεως της Ρώμης και στό άρθρο 220 της Συνθήκης της Ε.Ο.Κ. «είναι νόμιμο και νομικά σωστό νά αναπτυχθεί ή πολιτική συνεργασία και νά αναζητηθεί κάθε είδος συμφωνίας, προκειμένου νά διευκολυνθεί ή καταπολέμηση των παραβιάσεων της έλευθερίας των νέων» από μέρους των νεοφανών «αίρέσεων». Πέρα απ' αυτή τή γνωμοδότηση, τό Ευρωκοινοβούλιο στηρίχθηκε και στην Έκθεση Cotrel της «Επιτροπής Νεότητας, Πολιτισμοῦ, Παιδείας, πληροφορικής και Ἀθλητισμοῦ». Σύμφωνα μέ αυτήν τήν Έκθεση, τήν όποία υιοθέτησε τό Ευρωκοινοβούλιο, οι προσηλυτιζόμενοι σ' αυτές τίς ομάδες υφίστανται πραγματική **πλύση έγκεφάλου**, προκειμένου νά όδηγηθοῦν σέ απόλυτη έξάρτηση και σέ αλλοίωση της προσωπικότητάς τους.

Στήν Έκθεση υπογραμμίζεται επίσης ότι οι έν λόγω όργανώσεις άσκούν **πνευματική τρομοκρατία** και άπειλούν μέ δικαστικούς άγώνες κάθε άτομο ή όργανωση που παρεμποδίζει τό έργο τους. «Είναι σαφές», αναφέρεται στό ίδιο κείμενο, «ότι ή κοινωνία κινδυνεύει, όταν τέτοιες ομάδες έχουν μαζικούς προσηλυτισμούς, ή μία όποιαδήποτε σημαντική κοινωνική πολιτική έπιρροή». «Εάν τά άτομα γίνονται κοινωνικά και πνευματικά έρείπια έξ αιτίας της συμμετοχής τους σέ μία κίνηση, ή κοινωνία θά πρέπει νά στρέψει τά νώτα της; Εάν οι άνθρωποι χωρίζονται από τούς γονείς τους και τίς κόρες τους ή τήν οικογένεια και τούς φίλους, αυτό μπορεί νά άγνοηθεί; Επίσης άν άποχωρίζονται τά χρήματά τους ή τήν περιουσία τους λόγω έσκεμμένης παραπλάνησης ή ψευδών υποσχέσεων, δέν μπορεί νά υπάρξει ή κατάλληλη αντίδραση;».

Τό Ευρωκοινοβούλιο που έκανε δεκτή τήν έκθεση Cotrel, στό ειδικό Ψήφισμά του (Μάιος 1984), έξέφρασε τήν άνησυχία του για τίς καταστροφικές συνέπειες από τήν δραστηριότητα των ομάδων αυτών, κυρίως στην προσωπικότητα των νεαρών θυμάτων και έκρινε άπαραίτητη τήν **βαθύτερη μελέτη** του θέματος και από τά συμβούλια των Ὑπουργών δικαιοσύνης, κοινωνικών υπηρεσιών και ιδιαίτερα των έσωτερικών, στά πλαίσια της ευρωπαϊκής πολιτικής συνεργασίας.

Ἀντικείμενο της έρευνας πρέπει σύμφωνα μέ τό Ψήφισμα νά είναι κυρίως ή **παραβίαση των προσωπικών δικαιωμάτων** από μέρους των ως άνω ομάδων και ή δημιουργία ειδικών υπηρεσιών παροχής νομικής και κοινωνικής βοήθειας στά θύματα, μετά τήν αποδέσμευσή τους από τέτοιες ομάδες, προκειμένου νά επανενταχθοῦν στην κοινωνία και στό χώρο της εργασίας.

Ἐποβληματισμός διατηρήθηκε και στό χώρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η κοινοβουλευτική Συνέλευσις του Συμβουλίου της Ευρώπης, στην υπ' αριθ. 1178/1992 «Σύστασή» της, υπογραμμίζει ότι «έλαβε υπ' όψη της τήν πρόσκληση, που άπηθύυε τό Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στό Συμβούλιο της Ευρώπης μέ τήν έκθεση Cotrel και τήν προτροπή ν' άσχοληθεί μέ τό πρόβλημα».

Και σ' αυτό τό έπίσημο διακοινοτικό κείμενο υπογραμμίζεται ότι «πρέπει νά ληφθοῦν εκπαιδευτικά και νομικά μέτρα για ν' αντιμετωπισθοῦν τά προβλήματα που προκύπτουν από τίς δραστηριότητες των αίρέσεων ή των νέων θρησκευτικών κινήματων».

Κατά τή «Σύσταση»: «... θά πρέπει νά μεταδίδεται σέ ευρεία κλίμακα, στό ευρύ κοινό ... πληροφόρηση, συμπληρωματικώς, επί της φύσεως και των δραστηριοτήτων αίρετικῶν ομάδων και νέων θρησκευτικῶν κινήσεων».

Ἀνεξάρτητοι όργανισμοί πρέπει νά δημιουργηθοῦν για νά συγκεντρώνουν και νά μεταδίδουν αυτή τήν πληροφόρηση...

Τά πρόσπα που εργάζονται για τίς αίρετικές ομάδες, πρέπει νά ασφαλίζονται στους οργανισμούς κοινωνικής άσφαλίσεως που τούς έξασφαλίζουν μία κοινωνική κάλυψη, και μία τέτοια κοινωνική κάλυψη πρέπει επίσης νά προβλεφθεί για εκείνους που άποφασίζουν νά φύγουν από τίς αίρετικές ομάδες».

Ἡ σοβαρότητα μέ τήν όποία αντιμετωπίζεται τό πρόβλημα από μέρους των διευρωπαϊκῶν όργάνων άποδεικνύεται από τίς γνωμοδοτήσεις των επί μέρους Συμβουλίων και Ἐπιτροπῶν σχετικά μέ τήν «Σύσταση» 1178/1992. Τό «Συμβούλιο Ἐπιμορφωτικής Συνεργασίας» προβάλλει τίς παραβιάσεις έναντι της **άξιοπρεπείας και της έλευθερίας** του ατόμου και υπογραμμίζει ότι συνιστοῦν «κίνδυνο για τή δημοκρατία».

Τό ίδιο Συμβούλιο υπογραμμίζει τή σημασία του θρησκευτικού παράγοντος ως προσδιοριστικοῦ στοιχείου της προσωπικότητας του ατόμου και διαφοροποίησης των δυτικῶν κοινωνικῶν και προτείνει τήν **συμπερίληψή του** «σέ κάθε σκέψη-γνώμη για τίς δημοκρατικές αξίες και τά ανθρώπινα δικαιώματα, συμπεριλαμβανομένης και της θρησκευτικής έλευθερίας».

UFO - ΣΕΚΤΕΣ

Προσβ. π. Βασιλείου Ἀ. Γεωργοπούλου (Μ. Th)

Βασικό κεφάλαιο και αγαπημένο θέμα του σύγχρονου αντίχριστου και εφιαλτικού κινήματος της "Νέας Ἐποχῆς, είναι τό θέμα τῆς ὑπαρξης ἐξωγήινων ὄντων- UFO. Βασική πτυχή ὅμως τοῦ ἐν λόγω ζητήματος πού σέ ἄλλους χώρους ἀποσιωπᾶται σκοπίμως, εἶναι καί ἡ ἀποκρυφιστική του διάσταση.

Ἐν προκειμένῳ, δέν πρέπει νά ξεχνᾶμε ὅτι τήν ἀποκρυφιστική διάσταση τοῦ θέματος τῶν UFO, τήν ἔχουν ἀναδειξει καί ἀποδείξει δύο κορυφαῖοι Ὁρθόδοξοι καί ἔγκυροι μελετητές τοῦ χώρου τῶν αἰρέσεων καί τῆς παραθησκειᾶς οἱ ἀείμνηστοι π. Ἀντώνιος Ἀλεβιζόπουλος¹ στήν Ἑλλάδα, καί ὁ π. Σεραφεῖμ Ρόουζ² στίς Η.Π.Α., ὅπως ἐπίσης καί ἕνας σύγχρονος λαμπρός Ὁρθόδοξος ἀπολογητής ὁ π. Ἰωάννης Κωστώφ³.

1. Πρωτ. Ἀντ. Ἀλεβιζοπούλου, Ἀποκρυφισμός-Γκουρουϊσμός- "Νέα Ἐποχή", Ἔκδ. Ἰ. Μ. Νικοπόλεως, Πρέβεζα 1990, σελ. 120-127.

2. Ἰερομ. Seraphim Rose, Ἡ Ὁρθοδοξία καί ἡ Θρησκεία τοῦ Μέλλοντος, (μετ. Μαρία Δημητριάδου), ἔκδ. Ἐγρήγορη, Ἀθήνα 2000, σελ. 109-157, 255-257.

3. Ἀρχ. Ἰωάννου Κωστώφ, Πίστη καί Λογική, τόμος Β', Ἀθήνα 1993, σελ. 46-72.

Οἱ διεθνεῖς συμβάσεις κατοχυρώνουν τό ἀτομικό δικαίωμα τοῦ πολίτη νά ἐπιλέγει τή θρησκεία του, καθώς καί τό δικαίωμά του νά μένει πιστός σ' αὐτήν, χωρίς ν' ἀπειλεῖται ἡ θρησκευτική του συνείδηση ἀπό ἀνέντιμες ἐπεμβάσεις καί μεθοδεύσεις μέ σκοπό τήν ἀλλοίωση τοῦ περιεχομένου της, χωρίς δηλαδή αὐτό νά τό ἀντιληφθεῖ ὁ ἀνύποπτος πολίτης, χωρίς νά τοῦ παρασχεθοῦν οἱ ἀπαραίτητες πληροφορίες, ὥστε ν' ἀποφασίσει ἐλεύθερα καί ἀνεπηρέαστα. Σύμφωνα μέ τά ἐπίσημα εὐρωπαϊκά κείμενα οἱ νεοφανεῖς «αἰρέσεις» εἶναι ἐκεῖνες πού παραβιάζουν τά ἀτομικά δικαιώματα καί συνιστοῦν ἀπειλή, πού στρέφεται ἐναντίον τῆς προσωπικότητας τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλά καί τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου.

Αὐτός εἶναι ὁ λόγος γιά τόν ὁποῖο τό Εὐρωκοινοβούλιο, τό Συμβούλιο τῆς Εὐρώπης, ἡ Ἐπιτροπή Ὑπουργῶν καί ἄλλα ἀρμόδια διευρωπαϊκά ὄργανα ὄρισαν ὅτι ἡ Πολιτεία ὀφείλει νά λάβει μέτρα γιά νά προστατεύσει ἀξίες καί ἐννομα ἀγαθὰ συνταγματικά κατοχυρωμένα. Αὐτό δέν συνιστᾶ διωγμό θρησκευτικῶν μειονοτήτων, ἀλλά προστασία τῆς ἀξιοπρεπεί-

Ἡ συστηματικῶς λοιπόν καί ποικιλοτρόπως καλλιεργούμενη νεοεποχίτικη καί ἀποκρυφιστική δοξασία γιά τήν ὑπαρξη ἐξωγήινων ὄντων, θά γίνει ἀφορμή ὥστε νά δημιουργηθοῦν ἤδη ἀπό τή δεκαετία τοῦ 1950 ὀρισμένες UFO-σέκτες. Ἡ διδασκαλία τους στηρίζεται στή δῆθεν ἐπαφή καί ἀποκαλύψεις πού εἶχαν οἱ ἰδρυτές τῶν ἐν λόγω σεκτῶν εἴτε ἀπευθείας εἴτε μέ τηλεπάθεια μέ ἐξωγήινους⁴.

Θά ἀναφερθοῦμε μέ συντομία στίς πιό γνωστές ἀπ' αὐτές διεθνῶς γιά τίς ὁποῖες δέν ὑπάρχει ἐπαρκῆς ἐνημέρωση στά Ἑλληνικά. Δέ θά ἀναφερθοῦμε μόνο σέ δύο γνωστές UFO-σέκτες τούς "Ραελικούς" καί τήν "Οἰκουμενική ζωή" καθώς σ' αὐτές ἔχει ἀναφερθεῖ κατά τρόπο σαφή καί ἐπαρκῆ ὁ ἀείμνηστος π. Ἀντ. Ἀλεβιζόπουλος⁵.

1) **Αἰθέριους ἐταιρία (Aetherius Society):** Σέκτα τήν ὁποία ἴδρυσε στό Λονδίνο τό 1956 ὁ ἀμερικανός ἀποκρυφιστής καί δάσκαλος τῆς Κουνταλίσι Γιό-

4. Ir. Hexham, Pocket Dictionary New Religious Movements, 2002, σελ. 113. H. Schulze-Berndt, Sekten, Kulte, Weltanschauungen, 2003, σελ. 88.

5. Πρωτ. Ἀντ. Ἀλεβιζοπούλου, Ἀποκρυφισμός, ὅπ. π.

ας καί τῆς προσωπικότητας τοῦ ἀτόμου καί γενικότερα μέτρα στοιχειωδῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων τά ὁποῖα καταπατοῦνται κατάφορα ἀπό τίς νεοφανεῖς αἰρέσεις στό ὄνομα τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας.

Δυστυχῶς ἡ Ἑλληνική Πολιτεία δέν εὐαισθητοποιήθηκε ἐγκαίρως, ὥστε νά μελετήσει σέ βάθος καί νά ἀντιμετωπίσει τά προβλήματα τῶν νεοφανῶν «αἰρέσεων» σύμφωνα καί μέ τά ψηφίσματα καί τίς «Συστάσεις» τῶν Διευρωπαϊκῶν ὀργάνων τῆς τελευταίας δεκαετίας.

Ἵστερα ἀπό ὅσα ἐκθέσαμε ἐκφράζουμε τήν ἐντονη ἐλπίδα μας ὅτι οἱ προτάσεις τῶν ἐπισήμων ὀργάνων τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως, πού ὑπεγράφησαν καί ἀπό δικούς μας ἐκπροσώπους, θά γίνουν ἐπιτέλους πράξη καί ἀπό τούς ἀρμόδιους πολιτειακούς φορεῖς τῶν Ὁρθόδοξων Χωρῶν καί ἰδιαίτερα τῆς Ἑλλάδος.

Εἶναι καιρός, ἡ Πολιτεία νά ἀναθεωρήσει τή στάση της, καί νά ἀναλάβει τίς εὐθύνες της γιά τήν ἀντιμετώπιση τῆς μεγάλης ἀπειλῆς τῶν νεοφανῶν αἰρέσεων.

γκα Τζώρτζ 'Αντάμσκι (1891-1965). 'Από τις αρχές του 1950 ο Τ. 'Αντάμσκι άρχισε να διαδίδει ότι βρισκόταν σε επικοινωνία με τὰ μέλη ενός UFO. Τό 1954 άρχισε να αναφέρει, ότι επικοινωνεί με τόν "άνυψωμένο άρχοντα-Αιθέριους" που εκπροσωπούσε δήθεν κάποιο μεσοπλανητικό κοινοβούλιο. Τίς ιδέες του αυτές θά τίς συστηματοποιήσει και θά τίς καταγράψει σε βιβλία που έγραψε, με πιό γνωστό τό "Ιπτάμενοι Δίσκοι έχουν προσγειωθεί". "Όταν βρήκε τούς πρώτους οπαδούς- πιστούς ίδρυσε στό Λονδίνο τήν "Αιθέριους εταιρία", τήν όποία τό 1959 τή μετέφερε στό Λός "Αντζελες τών Η.Π.Α. όπου κυριολεκτικώς άνθισε. Σύμφωνα με τόν καθηγητή Irvin Hexham⁶ τὰ βιβλία του Τ. 'Αντάμσκι περιέχουν θεοσοφικό υλικό, αρχαίες θεωρίες και φαντασία. 'Από τίς θεωρίες του 'Αντάμσκι εμπνεύστηκαν με διάφορες παραλλαγές πολλοί άλλοι θεωρητικοί περί UFO, και ιδρυτές UFO-σεκτών⁷, όπως π.χ. ο "Ερικ Φόν Νταίνικεν. 'Εκδίδει τό περιοδικό Cosmic Voice⁸.

2) **'Επιστημονική 'Ακαδημία Ουνάριους (Unarius Academy of Science)**. Σέκτα που ίδρυσαν τό 1954 οι 'Ερνέστος και Ρούθ Νόρμαν ως μή κερδοσκοπικό και εκπαιδευτικό οργανισμό στην Καλιφόρνια τών Η.Π.Α. Σύμφωνα με τίς αντιλήψεις τών ιδρυτών της και τών οπαδών της, ή 'Επιστημική 'Ακαδημία Ουνάριους είναι όργανο επικοινωνίας και μεταφοράς μηνυμάτων λύτρωσης για τή διάσωση τής γής από έξελιγμένα όντα που βρίσκονται στον πλανήτη 'Αφροδίτη. Ταυτοχρόνως προσδοκούν τήν έλευση μιās υπερ-φυλής γνωστής ως Πλειάδες. 'Εχουν δικές τους 'Ιερές Γραφές βασισμένες στα γραπτά τών ιδρυτών της και άλλων προσώπων. Στη διδαχή τής ομάδας έχουν επίσης θέση ή μετενσάρκωση, θεοσοφικές αντιλήψεις και ο διαλογισμός. 'Η εν λόγω όργάνωση είναι επίσης εξόχως επιθετική έναντι του Χριστιανισμού.

3) **Πύλη του Παραδείσου (Heaven's Gate)**: Σέκτα που είχε ιδρυθεί τό 1975 από τούς Μάροσαλ 'Απλουάιτ και τήν Μπόνι Λέ Νέττελς που είχαν γνωριστεί σε ψυχιατρική κλινική στην όποία είχαν νοσηλευθεί. Αυτόπροσδιορίζονταν ως άγγελιοφόροι άποστολής UFO στη γη⁹. 'Εγιναν ευρέως γνωστοί όταν τὰ μέλη τής σέκτας στις 26-3-1997 σε μία τελετουργικού χαρακτήρα πράξη αυτοκτόνησαν, καθώς πίστευαν ότι θά μεταφερθούν οι ψυχές τους στο ιπτάμενο δίσκο,

6. **Ir. Hexham**, Pocket Dictionary New Religious Movements, σελ. 7-8

7. **H. Gasper - J. Müller - F. Valentin**, Lexikon der Sekten, Sondergruppen und Weltanschauungen, 7η έκδ., 2001, σελ. 1095.

8. **B. Larson**, Book of Cults, 1987, σελ. 365.

9. **G. Schmid - G. O. Schmid** (Hrgs), Kirchen, Sekten, Religionen, 2003, σελ. 288. **Ir. Hexham**, Pocket Dictionary New Religious Movements, σελ. 61.

που σύμφωνα με τίς δοξασίες τους εύρίσκονταν κρυμμένους στην ουρά του κομήτη Χάλεϊ-Μπόππ.

4) **Ουράντια (Urantia)**: Σέκτα που δημιουργήθηκε από τόν επηρεασμένο από τή Θεοσοφία καθηγητή τής 'Ιατρικής στο πανεπιστήμιο του Σικάγου Γουίλιαμς Σάντλερ (1875-1965). Τό 1950 στην ίδια πόλη ίδρυσε τήν όργάνωση Ουράντια. Σήμερα διατηρεί παραρτήματα σε διάφορα μέρη τών Η.Π.Α. και δραστηριοποιείται και μέσω δορυφορικών μόν, όμόκεντρων δέ όργανώσεων όπως τήν Ουράντια 'Αδελφότητα που ιδρύθηκε τό 1955¹⁰ και τό "Fifth Epochal Fellowship". 'Ως ιερό βιβλίο τό όποιο τό θεωρούν θεόπνευστο έχουν τό "Ουράντια Βιβλίο", τό όποιο είναι 2000 σελίδων και σύμφωνα με τούς ισχυρισμούς τους, έχει γραφεί καθ' ύπόδειξη έξωγήνων όντοτήτων τὰ έτη 1934-35. 'Ηδη από τὰ τέλη τής δεκαετίας του 1990 υπάρχει εκπρόσωπος τής εν λόγω σέκτας στην 'Ελλάδα και γίνονται προσπάθειες να μεταφραστεί τό θεωρούμενο ως ιερό βιβλίο τής σέκτας, τό "Ουράντια".

5) **Διοίκηση 'Αστάρ (Ashtar Command)**: Στην εν λόγω UFO-σέκτα υπάρχει κατά τρόπο σαφή και έκδηλο ή σύζευξη του άποκρυφιστικού και του έξωγήνου στοιχείου. 'Υπάρχει ένας συνδυασμός τών θεωριών του άποκρυφιστή και ιδρυτή τής άποκρυφιστικής όργάνωσης "Εγώ Είμι" (I .AM) του Guy Ballard (1879-1939) μαζί με τίς ποικίλλες άποχρώσεων δοξασίες τής σέκτας για τὰ UFO¹¹. Θεωρούν τήν όργάνωσή τους ως ένα ισχυρό δίκτυο- κανάλι έξωγήνων πληροφοριών. Κεντρική θέση στην διδασκαλία τής εν λόγω σέκτας έχει ο ισχυρισμός της για τήν επικείμενη καταστροφή του κόσμου, που περιγράφεται με μελανά χρώματα, και ή διάσωση τής γής από τήν επέμβαση έξωγήνων.

6) **'Αρχαία 'Αστροναυτική Κοινωνία (Ancient Astronaut Society)**. 'Η εν λόγω UFO-κίνηση δημιουργήθηκε τό 1973 στις Η.Π.Α. και σήμερα έχει μέλη και παραρτήματα σε 50 χώρες¹². Βασικό χαρακτηριστικό τής εν λόγω κίνησης είναι ότι αποδέχεται πλήρως και διαδίδει τίς περί τών έξωγήνων αντιλήψεις του "Ερικ φόν Νταίνικεν (Erich von Däniken). Για τήν 'Αρχαία 'Αστροναυτική Κοινωνία π.χ. άνθρωπος δέν είναι δημιούργημα του Τριαδικού Θεού, αλλά δημιούργημα έξωγήνων όντων. 'Η εν λόγω UFO-κίνηση έχει ως δημοσιογραφικό όργανο τήν έφημερίδα Ancient SKies.

10. **B. Larson**, Book of Cults, 1987, σελ. 351.

11. **G. Schmid - G. O. Schmid** (Hrgs), Kirchen, Sekten, Religionen, σελ. 286-287.

12. **G. Schmid - G. O. Schmid** (Hrgs), Kirchen, Sekten, Religionen, σελ. 284. **H. Gasper - J. Müller - F. Valentin**, Lexikon der Sekten, Sondergruppen und Weltanschauungen, σελ. 1095-1096.

«ΑΠΟΡΙΕΣ» ΑΡΜΟΔΙΩΝ

του κ. Ἀθανασίου Νεοφωτίστου
Προέδρου του Δ.Σ. τῆς Π.Ε.Γ.

(6' μέρος)

Στό προηγούμενο τεύχος (36) τοῦ περιοδικοῦ μας «Διάλογος», εἶχαμε ἀναφερθεῖ στίς διάφορες θέσεις καί ἀπόψεις, πού ἀναπτύσσουν ἐν εἴδει ἐρωτημάτων καί «ἀποριῶν» κάποιοι πολιτικοί καί κοινωνικοί φορεῖς σέ κλιμάκια τῆς Π.Ε.Γ., πού τούς ἐπισκέπτονται κατά καιρούς γιά νά τούς ἐνημερώσουν γιά τά προβλήματα πού δημιουργοῦν σέ ἄτομα καί οἰκογένειες οἱ προσηλυτιστικές δραστηριότητες τῶν πάσης φύσεως νεοφανῶν αἱρέσεων πού ἔχουν εἰσβάλει στή χώρα μας τίς τελευταῖες δεκαετίες.

Εἶναι προφανές, καί αὐτό προκύπτει ἀπό τίς συζητήσεις μέ τούς ἀρμοδίους, ὅτι πολλοί δέν γνωρίζουν τό πρόβλημα καί ἐναντιώνονται στό ἔργο μας καί στό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας γιά ἐνημέρωση καί προστασία, μέ τό αἰτιολογικό ὅτι πρέπει νά σεβόμαστε τή διαφορετική ἄποψη καί νά προσαρμοστοῦμε στήν ἰδέα τῆς ἀνοικτῆς ἢ ἀνεκτικῆς κοινωνίας κ.λπ.

Στό α' μέρος τοῦ ἄρθρου μας ἀναφέραμε τά ἐπιχειρήματά μας ἐπί τῆς θέσεως αὐτῆς τῶν συνομιλητῶν μας καί μείναμε σ' ἕνα βασικό καί τραγικό σνάμα ἐρώτημα πού προβάλλεται καί σάν «ὑπόψια», ὅτι δέν συμβαίνει τίποτε ἀπό ὅσα ἐπικαλούμαστε: «Ἄφοῦ λέτε ὅτι συμβαίνουν αὐτά τά τρομερά πράγματα στά "ἄσραμ" καί στά "στρατόπεδα" καί στά "καταφύγια" καί στά "φυλακτῆρια", γιατί δέν φεύγουν ὅσοι ὑφίστανται τήν ἀποξένωση ἀπό τήν οἰκογένεια καί τό περιβάλλον, ἀπό τίς ιδέες καί τούς δεσμούς τῆς προηγούμενης ζωῆς, ὅσοι ὑφίστανται πνευματική τρομοκρατική ἐξουθένωση τῆς προσωπικότητας καί τούς αὐστηρούς κανόνες πού θέτουν σέ κίνδυνο ἀκόμη καί τή ζωή τους;».

Τό ἐρώτημα αὐτό, ἀγαπητοί φίλοι, προβάλλεται καλοπροαίρετα καί ἀπό ἀναγνώστες τοῦ περιοδικοῦ μας, ἀλλά καί ἀπό ἀδελφούς πού παρακολουθοῦν τά σεμινάρια μας.

Ἀπαντοῦμε ἐπ' αὐτοῦ ὅτι πολλά θύματα θέλουν, ἀλλά δέν μποροῦν νά φύγουν. Πολλοί λίγοι κατόρθωσαν νά διαφύγουν ἀπό τήν ἐπιτήρηση τῶν ἀρχηγῶν καί τῶν ὀργάνων του καί οἱ συγκλονιστικές ἐμπειρίες πού ἀναφέρουν ὅπως ἡ Γουέντυ Φόρντ, ἡ Μέιρυ Τό, ἡ Ἐλεν Ὁβέρνγκτον, ὁ Λούθερ Ντουλάβερν, κ.ἄ., φαίνονται ἀπίστευτες.

Σέ προηγούμενο τεύχος μας εἶχαμε ἀναφέρει καί ἀρκετές περιπτώσεις τραγικῶν γεγονότων πού συνέβησαν στή χώρα μας καί πού ἀποδεικνύουν τό μέγεθος τοῦ προβλήματος καί τίς ὀδυνηρές ἐπιπτώσεις ἐπί ἀτόμων καί οἰκογενειῶν. Ἄς θυμηθοῦμε μόνο τήν περίπτωση τῆς τραγικῆς χήρας μητέρας πού ἔστειλε τό παιδί της νά σπουδάσει στό Παρίσι καί τό ἔχασε, ὅταν αὐτό ἐμπλέξε στά πλοκάμια μᾶς καταστροφικῆς «λατρείας». Τό καυμένο τό κορίτσι προσπαθεῖ ἀπεγνωσμένα νά ἀπελευθερωθεῖ, ἀλλά δέν μπορεῖ. Περισσότερα γιά τίς περιπτώσεις αὐτές ἀναφέρονται στό ὑπ' ἀριθ. 27 τεύχος τοῦ «Διαλόγου» μας, στό Γράμμα τῆς Π.Ε.Γ.

Ἡ Ἀλεξάντρα Stein, τήν ὁποία ἀναφέραμε παραπάνω, γράφει σέ διβλίο της τίς τρομακτικές καταστάσεις πού ζοῦν, ὅσοι ἐνεπλάκησαν στά πλοκάμια κάποιας σέκτας. Εἶναι μιὰ τραγική φωνή πού πρέπει ὄχι μόνο νά μᾶς ἀφυπνίσει, ἀλλά καί νά μᾶς ἐλέγξει γιά τήν ἀδιαφορία μας καί τήν ραστώνη μας σέ θέματα αὐτοῦ τοῦ εἴδους. «Ἡ ἀπόδρασή μου (γράφει) κατέστη δυνατή μέσα ἀπό μιὰ διακοπή τῆς μακροχρόνιας ἀπομόνωσής μου, κάτι πού ἔκανε τά πάντα νά πάρουν μιὰ μορφή ὅλο καί πιό ἐπείγουσα ἐν ὄψει τοῦ αὐξανόμενου φόβου μου γιά τήν ἐπιβίωση τῶν παιδιῶν μου. Στήν ἡλικία τῶν 36 ἐτῶν, ξέφυγα ἀπό τή "λατρεία" καί βρέθηκα κατακλεισμένη καί ἀπό πρακτικά προβλήματα καί ἀπό τήν παράνοια. Ποῦ θά μποροῦσα νά ζήσω; Ποῦ θά μποροῦσα νά ἐργαστώ; Πῶς θά μποροῦσα νά κοιμηθῶ κάθε νύχτα, ὅταν φανταζόμουν τόν ἡγέτη τῆς ὁμάδας νά ἔρχεται μέ θόρυβο ξοπίσω μου κρατώντας περίστροφο; Ὅπως εἶχα ἀνακαλύψει ὅταν ἔφυγα ἀπό τήν ὁμάδα, αὐτός εἶχε σκοτώσει ἕναν ἄνθρωπο μέσα σ' ἕνα ἀπό τά σπίτια τῆς ὁμάδας, στό ὁποῖο εἶχα ζήσει. Πῶς θά μποροῦσα νά πορευθῶ μέσα ἀπό τήν ντροπή καί τόν τρόμο πού μέ βάραιναν τόσο πολύ; Πῶς μπόρεσα νά εἶμαι τόσο δλάκας;» Σέ ἄλλο σημεῖο τῆς συγκλονιστικῆς τῆς ὁμολογίας γράφει: «Κάθε μία ἀπό τίς ὁμάδες αὐτές χρησιμοποιεῖ τόν ἔλεγχο τῆς σκέψης, συμπεριλαμβανομένης τῆς ἀπομόνωσης, τῆς ἐκμετάλλευσης, τῆς φυσικῆς καί ψυχολογικῆς ἐξάντλησης». Καί εἶναι ἄκρως συγκινητικῆ ἡ δήλωσή της: «Ἐκτοτε μοιράστηκα τήν ἱστορία μου

μέ πολλούς ανθρώπους. Έκανα όμιλίες. Μίλησα σέ κάθε έναν ό όποιος θά μπορούσε ν' άκούσει καί άηδιαστικά πράγματα μερικές φορές. Άλλά βοήθησε τόσο πολύ: νά έχεις έσύ αυτή τήν τρομερή έμπειρία καί τώρα νά τήν χρησιμοποιείς γιά νά προλάβεις κάποιους άλλους, άκόμη καί **ένα μόνο πρόσωπο** νά μήν περάσει μέσα από μιά τέτοια παρόμοια κατάσταση».

Ναί πράγματι, προσθέτουμε έμεις, κι ένα μόνο πρόσωπο νά σώσεις κι ένα άπολωλός πρόβατον να επαναφέρεις στή στάνη του, κι ένα ύποψήφιο θύμα νά τό γλιτώσεις τήν τελευταία στιγμή, είναι ύπόθεση πάρα πολύ μεγάλη κι άξίζει νά εργάζεται κανείς γιά ένα τέτοιο ιερό σκοπό. Κι εκείνο πού έχει ιδιαίτερη σημασία στήν όμολογία τής Άλεξάνδρας εϊτήή είναι αυτό πού επαναλαμβάνει πολλές φορές, «Μήν πεί κανείς, σās παρακαλῶ, όταν άκούει γιά τέτοιες περιπτώσεις, ότι: "αυτό δέν θά μπορούσε νά συμβεί σέ μένα ποτέ"».

Θά μπορούσε κάποιος, άγαπητοί άναγνώστες, νά προβάλλει τήν ένσταση, ότι δέν χρησιμοποιούν όλες οι ομάδες καί οι αίρέσεις "τό περίστροφο του άρχηγού" γιά νά κρατήσουν τούς όπαδούς τους μέσα στήν όργάνωσή τους. Αυτές είναι άκραίες καί μοναδικές περιπτώσεις, μπορούν νά μās πουν. Υπάρχουν όμως μεθοδεύσεις πού χαρακτηρίζονται «διασμός τής συνειδήσεως», όπως τις όνόμασε ό Μοραίν, πού είναι χειρότερες καί από τή φυσική έξόντωση, γιατί σκοτώνουν τήν ψυχή του θύματος. Ό Χάακ, τόν όποιο πολλές φορές άνέφερε ό π. Άντώνιος, λέγει ότι πρέπει νά κάνουμε διάκριση ανάμεσα στήν πλύση έγκεφάλου καί στήν «πλύση τής ψυχής». Σέ αντίθεση, λέγει, μέ τήν πλύση έγκεφάλου πού σπάει τή θέληση, ή «πλύση τής ψυχής» οϊκοδομεί στή θέληση του άτομου πού δέχεται τό χειρισμό καί άνοσοποιείται σιγά-σιγά καί συστηματικά έναντίον κάθε αντίθετης επιρροής.

Θά μπορούσαμε ν' αναφέρουμε πολλά παραδείγματα γνωστών καί άγνωστων στήν Ελλάδα όργανώσεων πού χρησιμοποιούν διάφορες μεθόδους πού κρατούν άλυσοδεμένη τήν ψυχή των όπαδών τους στήν όργάνωση. Παραπέμπουμε στό άρθρο μας «Η έναντίωση» στό τεύχ. 26.

Η «Σκοπία» χαρακτηρίζει κάθε προσπάθεια γιά τήν αντιμετώπιση των ανθρώπινων προβλημάτων, πού προέρχεται έξω από τήν όργάνωση, σατανική. Μόνο τό έργο τής όργάνωσης λογίζεται «ύπηρεσία προς τόν Θεό» γιατί ή εταιρεία «Σκοπία» λογίζεται «ό όρατός εκπρόσωπος του Κυρίου πάνω στή γή». Τά πάντα έξω από τήν όργάνωση διαβολοποιούνται καί προορίζονται γιά όλική καταστροφή ή προορίζονται νά ύποστούν τούς φρικτούς διωγμούς του Άντιχρίστου. Για όσους επιθυμούν νά διαφύγουν τόν «Άρμαγεδώ-

να» ύπάρχει μόνο ένα άσφαλές «καταφύγιο» κι αυτό είναι ή όργάνωση στήν όποία άνήκουν. Στήν "ξύλινη" γλώσσα τής εταιρείας «Σκοπία» ύπάρχουν λέξεις-κλειδιά πού έχουν διαφορετική βαρύτητα γιά τούς όπαδούς της. Οι λέξεις π.χ. «άποστασία» καί «άποστάτης» έχει γιά τούς «Μάρτυρες του Ίεχωδᾶ» τέτοια συναισθηματική φόρτιση πού είναι άδύνατο νά τήν μετρήσει, εάν δέν τήν βιώσει ό κάθε παρατηρητής. Οι όπαδοί τής εταιρείας τρέμουν μήπως όρισμένες ενέργειές τους θεωρηθούν δείγματα «άποστασίας» καί χαρακτηριστούν «άποστάτες». Καί τούτο γιατί ή προσωπική σκέψη καί κρίση σέ θέματα πού έχει πάρει θέση ή εταιρεία λογίζεται «τάση άτελών ανθρώπων». Άνάλογες λέξεις συναντούμε στήν ειδική όμιλία, στό κατασκευασμένο λεξιλόγιο, όλων σχεδόν των ομάδων.

Καί αν ύπάρχουν όπαδοί όρισμένων σεκτών πού παρουσιάζουν συμπτώματα φυγής τότε εφαρμόζεται τό πρόγραμμα ᾗᾗᾗ γιά τή συμμόρφωση των παρεκτραπέντων. Τό πρόγραμμα αυτό γνωστό ως τό «Δυναμικό Σχέδιο Άποκατάστασης» εφαρμόζεται στά μέλη πού εμφανίζουν «συμπτώματα κακής προσαρμογής» ή τάσεις κριτικής των ιδεολογιών ή «έπιθυμία επιστροφής». Πρόκειται γιά ένα πρόγραμμα σκληρών σωματικών ταλαιπωριών, βιαίων όμολογιών καί έντατικής δογματικής μελέτης σ' ένα περιβάλλον φυλακής. Οι έξαναγκασμένοι νά μετέχουν σ' αυτό τό πρόγραμμα ύποβάλλονται μέσω ειδικών συστημάτων σέ έξουθενωτική σωματική τιμωρία, σκληρή εργασία καί έντατική δογματική σπουδή. Η κοινωνική άπομόνωση καί ή έγκλειστη ζωή μέ τις άποτρόπαιες συνθήκες τους, προκαλούν βίαιες όμολογίες ή «οϊκειοθελείς έξομολογήσεις» κι έχουν ως τελικό άποτέλεσμα νά «σπάσουν» τή θέληση των έγκλειστων, ώστε νά «μειωθούν οι δυνατότητές τους νά ενεργούν εκτός των ιδεολογικών όρίων τής όργάνωσης ή νά άποδράσουν».

Πολλές όργανώσεις ύποβάλλουν στά θύματα τήν ιδέα πώς ή φυγή από τήν όργάνωση ταυτίζεται μέ άποτυχία νά ύπηρετήσουν τό «μεγάλο ιδανικό», τή σωτηρία τής ανθρωπότητας, γι' αυτό καί δέν άξίζει πλέον νά ζήσουν. Η καλύτερη λύση είναι γι' αυτούς ή αυτοκτονία.

Άς μήν άπορεί λοιπόν κανείς καί θέτει τό ερώτημα γιατί δέν φεύγουν από τις αίρέσεις καί τις διάφορες ομάδες τά θύματα. Δέν μπορούν νά φύγουν. Άν δέν ενεργήσουν δυνάμεις «άπ' έξω» πού είναι ύποχρεωμένες νά τό κάνουν, τά θύματα θά είναι σέ όλη τους τή ζωή δέσμια των άρχηγών καί των Συμβουλίων των ομάδων καί "λατρείων".

Θά παρατηρούσε ίσως κανείς ότι σέ όρισμένες αίρέσεις τά πράγματα δέν είναι τόσο αυστηρά καί

Ο ΓΑΜΟΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΤΑΙΡΙΑ “ΣΚΟΠΙΑ”

κ. Άννας Μπουρδάκου,
μέλους του Δ.Σ. της Π.Ε.Γ.

Ἡ ὀργάνωση τῶν «μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά» ἀπορρίπτει ὅλα τὰ μυστήρια. Τό ἴδιο ἰσχύει καί γιά τόν γάμο. Χρησιμοποιεῖ λέξεις μέ τίς ὁποῖες προσπαθεῖ νά καλύψει τήν ἔλλειψη ἱερωσύνης πού ἔχει καί μέ τήν ὁποία τελοῦνται ὅλα τὰ μυστήρια στόν χῶρο τῆς Ἐκκλησίας. Ἔτσι τὰ ὀνομάζει διορισμούς, ἀφιέρωση, σύμβολα, κ.ἄ. Σέ ὅλες τίς διδασκαλίες τῆς διακρίνεται καθαρά τό σαρκικό φρόνημα τό ὁποῖο τήν διακατέχει καί προσπαθεῖ νά ἐπιβάλλει ἐντέχνως στούς ὀπαδούς τῆς καί πού εἶναι φυσικά ξένες πρός τήν διδασκαλία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τήν ὁποία ἐκήρυξαν οἱ Ἀπόστολοι σέ ὅλη τήν οἰκουμένη καί διεφύλαξε ἡ Ἐκκλησία ἕως σήμερα.

Ἡ ἐταιρία “Σκοπία” σάν στόχο ἔχει καί αὐτό ἐπιδιώκει, τό περίφημο «ἔργο», δηλαδή τήν διακίνηση ἰδεῶν καί ἐντύπων ἀπό σπίτι σέ σπίτι. Αὐτός εἶναι ὁ λόγος γιά τόν ὁποῖο θέλει ὀπαδούς ἀγάμους καί χωρίς παιδιά ἐάν τύχει καί παντρευτοῦν, γιά νά

ἔχουν χρόνο νά τρέχουν. Βεβαίως μέ τήν διγλωσσία πού τήν διακρίνει προσπαθεῖ νά καλύψει ὀρισμένες περιπτώσεις γάμου, χωρίς νά τίς ἀρνηθεῖ τελείως. Γράφει ἡ “Σκοπία” περί γάμου:

- **1953-55, «Πάντα δοκιμάζετε», σελ. 89:** «Ὁ γάμος εἶναι ἀμοιβαία συμφωνία (συμφωνία-συμβόλαιο) ἑνός ἀνδρός καί μιᾶς γυναικός, νά ζοῦν μαζί μέ τήν σχέση καί ὑπό τὰ καθήκοντα τοῦ συζύγου καί τῆς συζύγου».

Ὅπως διαβάσαμε στό κείμενο αὐτό, ὁ γάμος εἶναι ἕνα συμβόλαιο μεταξύ ἀνδρός καί γυναικός, καθαρά νομική θέση, δίχως τήν πνευματική ὑπόσταση τοῦ γάμου τῶν Χριστιανῶν ὅπως τόν ἀναφέρει ἡ Ἁγία Γραφή «... ὡς μέγα μυστήριον εἰς Χριστόν καί εἰς τήν Ἐκκλησίαν...».

- **1984, “Σκοπία”, 15-8-84, σελ. 12:** «Οἱ μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά εκτιμούν ὅτι, μια γαμήλια τελετή πρέπει νά συμμορφώνεται μέ τους τοπικούς νόμους, αποδί-

ἀπαγορευτικά γιά τήν τύχη τῶν πλανεμένων. Μία πρόχειρη ἐξέταση τῆς καταστάσεως πού ἐπικρατεῖ στίς πεντηκοστιανές καί ἰδίως στίς νεοπεντηκοστιανές αἰρέσεις π.χ. μπορεῖ νά ὀδηγήσει στόν ἰσχυρισμό ὅτι σ’ αὐτές τὰ πράγματα εἶναι χαλαρά καί ἡ φυγή εἶναι εὐκόλη. Αὐτό εἶναι λάθος νά τό πιστεύει κανεῖς καί ἰδίως νά τό προβάλλει ὡς ἐπιχείρημα. Ἡ ἐμπειρία μας ἀπό τήν ἐπαφή μέ ὀπαδούς τῶν αἰρέσεων αὐτῶν ἀποδεικνύει ὅτι οἱ διδασκαλίες τῆς κάθε ὀμάδας τοῦ χώρου αὐτοῦ ἔχουν γίνει δεύτερη φύση καί σέ κάθε «ἐρέθισμα» ἀντιδροῦν αὐτόματα μέ τίς λέξεις κλισέ πού ἔμαθαν χωρίς νά σκέπτονται. Πηγαίνουν «κατ’ εὐθείαν στόν Λόγο τοῦ Θεοῦ» ἐκφραση καί αὐτή μέ βαρεῖα συναισθηματική φόρτιση. Κι ἔχουμε σχηματίσει τήν ἐντύπωση πώς μιά προσωπική καί οὐσιαστική συζήτηση μαζί τους εἶναι ἄν ὄχι ἀδύνατη τουλάχιστον πάρα πολύ δύσκολη. Ἡ διαβολοποίηση τοῦ χώρου ἀπό τόν ὁποῖο προῆλθαν καί ἡ συνεχῆ κατηγορία καί σκανδαλοθηρία γύρω ἀπό τοὺς ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας, τοὺς ἔχουν ἀποκόψει ἀπό τήν ἰδέα τυχόν ἐπιστροφῆς στά «παλαιά», πού ἔχουν καταδικάσει.

Τελευταία τίθεται μόνο του τό ἐρώτημα: «τί γίνεται μέ ὅσους φεύγουν, ἀφοῦ πρῶτα ἔχουν ὑποστῆ

ψυχολογικό διασμό καί πλήση ἐγκεφάλου, ὅπως λέτε; Εἶναι εὐκόλη ἢ ἐνταξή τους στό κοινωνικό σύνολο;». Εἶναι εὐλογία ἢ ἀπορία αὐτή, γιά ὅσους ἔχουν γνώση τοῦ ψυχικοῦ κλονισμοῦ πού ὑφίστανται τά θύματα, ὅταν μάλιστα ἔχουν παραμείνει πολύ χρόνο σέ κατάσταση διασμοῦ ἀπό τίς ὀμάδες, πού προκαλοῦν μέ τίς τεχνικές τους ἀλλοίωση πνευματικῶν αἰσθητηρίων καί διανοητικό χειρισμό. Δέν εἶναι ἄλλωστε τυχαῖο ὅτι οἱ Δυτικές χώρες ἀποκαλοῦν τίς ὀμάδες αὐτές «καταστροφικές λατρεῖες» ἢ «ὀργανώσεις διανοητικοῦ χειρισμοῦ» ἢ «ὀμάδες χειραγώγησης τοῦ νοῦ» ἢ «θηρηκεῖες διασμοῦ ψυχῆς τῶν νέων», κ.λπ. Ὁ Ἀμερικανός ψυχίατρος Κλάρκ λέγει τό ἑξῆς ἐπ’ αὐτοῦ: «Διακηρύττω μέ ἔμφαση ὅτι ἡ ψυχική ἀλλοίωση τῶν θυμάτων εἶναι μὴ ἀναστρέψιμη».

Ἐμεῖς ἀντιτάσσουμε σ’ αὐτή τήν ἄποψη ὅτι ἡ ἀγκαλιά τῆς Ἐκκλησίας καί ἡ εὐλογία τοῦ Κυρίου μας κάνει θαύματα ἀλλαγῆς καί ἐντάσσεται σταδιακά στό κοινωνικό περιβάλλον τό κάθε θῆμα, ἀρκεῖ νά βρεθεῖ στό κατάλληλο Ἐκκλησιαστικό περιβάλλον. Ἐδῶ μᾶς δίδεται ἡ εὐκαιρία νά παρουσιάσουμε τό ἔργο μας. Γι’ αὐτό τό ἔργο σᾶς παρακαλοῦμε, ἀγαπητοί φίλοι, νά προσεύχεστε στόν Κύριο νά τό εὐλογεῖ καί νά τό ἐνισχύει.

δοντας στον Καίσαρα αυτά που ανήκουν στον Καίσαρα. Ο νόμος μπορεί να απαιτεί να κάνει το ζευγάρι εξέταση αίματος, να βγάλει άδεια και να δώσει υπόσχεση μπροστά σ' ένα εξουσιοδοτημένο άτομο υπεύθυνο να τελεί γάμος. Οι αληθινοί Χριστιανοί αναγνωρίζουν ότι ένας πολιτικός γάμος είναι έγκυρος αλλά μερικοί προτιμούν ακόμη (ίσως το τοπικό αίσθημα το απαιτεί), να ακολουθήσει μετά την πολιτική τελετή και μια Γραφική ομιλία» (ή υπογράμμιση δική μας).

Ἐδῶ ἡ θέση τῆς ἑταιρίας εἶναι καθοριστική. Οἱ ἀληθινοί «Χριστιανοί», μᾶς λέει, δηλαδή οἱ «μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά» κατά τήν ἄποψή της, ἀναγνωρίζουν ὅτι ὁ πολιτικός γάμος εἶναι ἔγκυρος. Τό θέμα ὅμως δέν εἶναι ἡ ἔγκυρότητα τοῦ πολιτικοῦ γάμου, τόν ὁποῖο ὅλοι ἀναγνωρίζουν, ἀκόμη καί οἱ ἄθεοι, ἀλλά ὁ γάμος ὡς μυστήριο, τόν ὁποῖο τελοῦν πράγματι οἱ ἀληθινοί Χριστιανοί στόν ναό. Ἀκόμη δέν τελοῦν γάμο ἀπό κάποιο τοπικό αἶσθημα, ἀλλά γιατί αὐτή εἶναι ἡ ἀβίαστη ἐπιλογή των.

- **1987, "Σκοπιά", 15-11-'87, σελ. 10-20:** «Ἄγαμοι και ὁμως πλήρεις για την υπηρεσία του Θεοῦ.

Οἱ Χριστιανοί μποροῦν να εἶναι πλήρεις για την διακονία ανεξάρτητα ἀπό το ἄν εἶναι ἄγαμοι ἢ ἔγγαμοι.

Ο Ἰησοῦς Χριστός δεν χρειάζοταν γαμήλιο σύντροφο προκειμένου να εἶναι πλήρης για να επιτελέσει το ρόλο του Πρωτίστου Διακόνου του Θεοῦ...

Ἡ ἀγάμη κατάστασή του ερχόταν χτυπητή ἀντίθεση με το Ἰουδαϊκό κατεστημένο το οποίο ἔδινε ἐμφαση στο γάμο και στα παιδιά. Κατά συνέπεια ἡ ἀγαμία δεν κάνει το ἄτομο ἐλλειπές για την Χριστιανική διακονία. Σαφώς ο Παῦλος σύστησε την ἀγαμία για μια πιο ἀπερίσπαστη ζωή. Ο ἴδιος μπορεῖ να ἦταν χήρος που προτίμησε να μην ξαναπαντρευτεῖ. Ὅπως και εἴχε το πράγμα γνώριζε ὅτι ἡ ἔγγαμη ζωή, σ' αὐτόν τον κόσμο συνεπάγεται στεναχώριες. Ὡς ἀγάμο ἄτομο με την βοήθεια του Ἰεχωβά ἐργαστείτε για να διατηρηθεῖτε στην σταθερότητα της ἀγαμῆς κατάστασης που βρῖσκεστε και που ο Θεός την κάνει δυνατή για σας. Δεν πρέπει να νομίζετε ὅτι εἶναι υποχρεωτικό να παντρευτείτε κάποτε, ἀπλῶς επειδή εἶναι το **ἔθιμο** ἢ επειδή σας πιέζουν οἱ συνομήλικοί σας προς αὐτήν την κατεύθυνση. Ὅλοι οἱ Χριστιανοί πρέπει νά ἐνθαρρύνουν ἐκείνους που παραμένουν ἀγαμοι για χάρη της Βασιλείας. Στο κάτω-κάτω ἡ ἀγαμία σημαίνει να μένει κανείς στερεός στον Κύριο χωρίς περιορισμούς» (ἡ υπογράμμιση δική μας).

Εἶναι ἐμφανής ἡ πίεση πού ἀσκει ἡ "Σκοπιά" στοὺς ὀπαδοὺς της περὶ ἀγαμίας. Ὅτι εἶναι τό ἔθι-

μο ἡ πίεση ἀπό τοὺς ἄλλους, μᾶς λέει, δηλαδή ἀνθρώπινα ἐντάλματα καί προτροπές. Ἀκόμη, ἐμμέσως ἀλλά σαφῶς χαρακτηρίζει τοὺς ἐγγάμους ὄχι σταθεροὺς στόν Κύριο. Παραβλέπει τήν ἱερότητα τοῦ γάμου, τό θεοσούστατο αὐτό μυστήριο.

- **1988, "Σκοπιά", 1-3-'88, σελ. 21:** «Πῶς μποροῦν να θεωροῦν το γάμο και την τεκνοποίηση οἱ Χριστιανοί σήμερα σ' αὐτόν τον ἐσχατο καιρό; Τώρα ὅσο ποτέ πριν ο "ἐπίλοιπος καιρός εἶναι σύντομος". Ναι ο λαός του Ἰεχωβά ἔχει στη διάθεσή του μόνο ἓνα σύντομο χρονικό διάστημα για να τελειώσει το ἔργο που του ἔχει ἀνατεθεῖ, δηλαδή "και θέλει κηρυχθεῖ **τούτο** το ευαγγέλιο της βασιλείας...". Αὐτό το ἔργο πρέπει να ἐπιτελεστεί πριν ἐρθεῖ το τέλος. Εἶναι κατάλληλο να ρωτήσουν οἱ Χριστιανοί τον εαυτόν τους πῶς ο γάμος ἢ ἂν εἶναι ἤδη παντρεμένοι, ἡ ἀπόκτηση παιδιῶν θα ἐπηρεάσει την συμμετοχή τους σ' αὐτό το ζωτικό ἔργο; (ἡ υπογράμμιση δική μας).

Τώρα παρουσιάζεται στους ὀπαδοὺς τό δίλημμα νά κάνουν παιδιά ἢ ὄχι; Μέ τό γνωστό ὄπλο τῆς ἑταιρίας, τόν τρόπο τοῦ ἐπείγοντος προτοῦ ξεσπάσει ὁ Ἀρμαγεδδώνας, πιέζονται ἀσφρικτικά. Βεβαίως ὅσες φορές καί ἐάν προφήτευσε χρονολογίες γιά τόν Ἀρμαγεδδώνα δέν ἐπαληθεύθησαν, ἀποδεικνύοντας τήν "Σκοπιά" ὡς ψευδοπροφήτη. Ὅμως εἶναι παλαιότερο τό θέμα τῆς γεννήσεως παιδιῶν, ὄχι τώρα ἀλλά κατά τήν διάρκεια τῆς Χιλιετοῦς Βασιλείας.

- **1943, «Ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς», σελ. 336-337:** «Εἰς τήν μακαρίαν αὐτήν γῆν (μετά τόν Ἀρμαγεδδώνα) ὑπό τήν ἐξουσία τῆς Βασιλείας, ὁ πολὺς ὄχλος τῶν ἄλλων προβάτων ἐξ ὄλων τῶν ἐθνῶν θά ἀπολαμβάνη εἰρήνην καί ἐπικοινωνία μέ τοὺς ἀρχαίους πιστοὺς ἄνδρας τοὺς ἀρχοντικούς ἀντιπροσώπους τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν. Ἐν ὑπακοῇ εἰς τήν θεῖαν ἐντολήν τά πιστά τέκνα τοῦ Αἰωνίου Πατρὸς τοῦ Ἄρχοντα τῆς Εἰρήνης, θά νυμφευθοῦν καί θά γεννήσουν τέκνα ὄχι διὰ θλίψιν καί θανατηφόρους πολέμους, ἀλλά διὰ νά γεμίσουν τήν γῆν».

- **1954, "Σκοπιά", σελ. 51:** «Ἐμεῖς πού ἀποτελοῦμε τήν κοινωνία τοῦ Νέου Κόσμου μποροῦμε νά χρησιμεύσαμε ὡς αἰῶνιοί μάρτυρες τῆς διεκδικτικῆς νίκης τοῦ Ἰεχωβά, μέ τό νά διηγούμεθα σέ ὅλα τά τέκνα πού θά γεννηθοῦν στό νέο κόσμο, καί σέ ὅλους ἐκείνους πού θά φερθοῦν σέ ζωή ἐπάνω στή γῆ μέσω ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν» (οἱ υπογραμμίσεις δικές μας).

Ὑποσχέσεις ψευδεῖς πρὸς τοὺς ὀπαδοὺς ἀναθέτοντάς τους μεγάλες καί σοβαρές εὐθύνες, φυσικά γιά νά τοὺς κρατᾶ σέ ἐξάρτηση. Πρῶτα λοιπόν πρέπει νά ἐκπληρώσουν τό ἔργο τῆς μαρτυρίας γιά τήν νίκη τοῦ Θεοῦ, σέ ὅλα τά παιδιά πού θά γεννηθοῦν καί

στούς αναστημένους. Ποιά όμως είναι η νίκη για τήν όποια όμιλει; Ασφαλώς για τό περιήρημο αποτέλεσμα τής μεγάλης σφαγής όλου του κόσμου, εκτός των «μαρτύρων του Ίεχωβά» από τόν μεγάλο σφαγέα τόν Ίησοῦ Χριστό. Αὐτός εἶναι ὁ Χριστός τόν ὁποῖον κηρύττει ἡ εταιρία "Σκοπιά" καί ἔτσι πιστεύουν οἱ ὀπαδοί τής. "Ἐνα Χριστό ὄχι γεμᾶτο ἀγάπη ἀλλά σφαγέα στόν Ἀρμαγεδδῶνα. "Ὅσο γιά τούς αναστημένους οἱ ὁποῖοι πρέπει νά διδαχθοῦν, αὐτό θυμίζει γκουρουϊστικές ἀπόψεις περί μετενσαρκώσεως τήν ὁποία ἀρνεῖται καί δέν τήν δέχεται ἡ "Σκοπιά", ὡς συνήθως μέ τήν γνωστή τακτική τής.

- **1957, "Σκοπιά", σελ. 16:** «Μετά τόν Ἀρμαγεδδῶνα τά ζεύγη πού θά ἐπιζήσουν θά συνεχίσουν τήν συζυγική ἔνωση. Ἄλλοι πού θά ἐπιζήσουν σέ διαφορετική κατάσταση χῆροι, χῆρες, παρθένοι καί παρθένες θά λάβουν τό προνόμιο νά νυμφευθοῦν. Τό ἄν θά ὑπάρχη ἔλλειψις ἀναλογίας μεταξύ τῶν διαθέσιμων ἀνδρῶν καί γυναικῶν πού θά ἐπιζήσουν δέν χρειάζεται νά μᾶς στενοχωρή τώρα. Ὁ γάμος τότε θά ῥυθμισθῆ ἀπό τόν Αἰώνιο Πατέρα. Ὡς Αἰώνιος Πατήρ ὁ Ίησοῦς Χριστός τῶν ἐπιγείων θυγατέρων του θά δώση σέ γάμο ὁποιοσδήποτε ἀπό αὐτές εὐαρεστεῖται καί σέ ὁποιοδήποτε ἐκλέγει. Ὁ γάμος λοιπόν θά εἶναι καρποφόρος μέ τέκνα γεννημένα ἀπό δικαίους γονεῖς. Ὁ μέγας οὐράνιος σύζυγος Ίεχωβά καί ἡ πιστή ἀγαπητή σύζυγος ἡ παγκόσμια ὀργάνωσίς του στόν οὐρανό ὑπό τόν Ίησοῦ Χριστό θά ἐφραίνωνται ἐπίσης γιά πάντα. Ὁ Ίεχωβά ὡς ἕνας στοργικός Πάππος καί ἡ παγκόσμια ὀργάνωσίς του, ὡς μία τρυφερή Μάμμη, θά ἐνωθοῦν αἰωνίως στήν ἐκδήλωσι τής ἀγαθότητός των πρὸς τούς ἐγγονούς των, τούς θεοσεβεῖς ἀπογόνους των ἐπάνω στή γῆ» (οἱ ὑπογραμμίσεις δικές μας).

Μετά τόν Ἀρμαγεδδῶνα ἡ "Σκοπιά" ὑπόσχεται, μεταξύ τῶν ἄλλων ἀλλοπρόσαςων διδασκαλιῶν τής καί πάντοτε ἐκτός Ἀγίας Γραφῆς, ἕναν Ίησοῦ Χριστό ὁ ὁποῖος ἀφοῦ ἔσφαξε ὅλο τόν κόσμο ἐκτός τῶν «μαρτύρων του Ίεχωβά», τώρα πλέον κάνει συνοικέσια καί ρυθμίζει τούς γάμους ἐδῶ στή γῆ ὥστε νά ἀρχίσουν οἱ γεννήσεις.

Υπάρχει ὅμως καί κάτι ἄλλο ἀκατανόητο καί ἀσυμβίβαστο, ὄχι μόνον ἀπό θρησκευτικῆς ἀπόψεως, ἀλλά καί λογικῆς. Διαβάσαμε στό κείμενο τής εταιρίας ὅτι ὁ μέγας οὐράνιος σύζυγος Ίεχωβά καί ἡ ἀγαπητή σύζυγος, ἡ παγκόσμια ὀργάνωσίς του ὑπό τόν Ίησοῦ Χριστό.

"Ὅπως κηρύττει ἡ "Σκοπιά" αὐτή ἡ παγκόσμια σύζυγος ἀποτελεῖται ἀπό τά ἅγια πνευματικά πλάσματα, ἀγγελικούς υἱούς. Σχετικά μέ τό θέμα τής συζύγου του Ίεχωβά ἡ εταιρία κατά διαστήματα ἔχει

κηρύξει διάφορες διδασκαλίες. Ὅπως στό διβλίο «Ἐπιβίωση», σελ. 152: «Ὁ Ίεχωβά ἀπευθύνεται στή "γυναίκα" του τήν ὀργάνωσίς του ἡ ὁποία ἀποτελεῖται ἀπό ὅσα πνευματικά πλάσματα καθὼς ἐπίσης καί ἀπό τό πνεῦμα γεννημένους γιούς πάνω στή γῆ», δηλαδή τούς 144.000 σὺν ἕνα ἀκόμη, τόν Ίησοῦ Χριστό. Ἐχομε λοιπόν τόν Ίεχωβά, στοργικό Πάππο καί τήν παγκόσμια ὀργάνωσι, τρυφερή Μάμμη. Ὁ Ίεχωβά, ἐάν δεχθοῦμε ὅτι εἶναι Πάππος, ὅπως λέει ἡ "Σκοπιά", οἱ ἄγγελοι καί οἱ 140.000 Μάμμη, ὁ Ίησοῦς Χριστός τί εἶναι; Ἐνα μέλος τής συζύγου του Ίεχωβά, δηλαδή τής Μάμμης καί κατά συνέπεια σύζυγος τοῦ Πατέρα του, τά παιδιά τῶν ὁποῖων εἶναι Πατέρας, εἶναι καί ἐγγόνια του. Ἐφ' ὅσον ὅμως εἶναι υἱός τοῦ Πατέρα του εἶναι καί υἱός τής Μάμμης, συγχρόνως ὅμως εἶναι καί ἀδελφός τής, ἀφοῦ εἶναι ἀδελφός τῶν 144.000. Στήν περίπτωση δέ πού σύζυγος τοῦ Ίεχωβά εἶναι οἱ ἄγγελοι (σέ ἄλλη διδασκαλία τής εταιρίας), τότε ὁ Ίησοῦς Χριστός εἶναι καί υἱός τῶν ἀγγέλων... Θά μορούσαμε νά ἀναφέρουμε ἀτελείωτους περιέργους δεσμούς οἱ ὁποῖοι ἐξάγονται ἀπό τά κείμενα τής "Σκοπιᾶς". Ὅμως εἶναι σημαντικό ὅτι γίνεται φανερός ὁ τρόπος πλύσεως ἐγκεφάλου τῶν ὀπαδῶν οἱ ὁποῖοι φυσικά δέν ἔχουν περιθώρια νά ἀναλύσουν ὅλα αὐτά. Ἄλλωστε τό θέμα περί τής συζύγου τοῦ Θεοῦ εἶναι μεῖζον.

- **1958, «Γεννηθῆτω τό θέλημά σου», σελ. 372:** «Οἱ ἐγγαμοὶ πού θά ἐπιζήσουν ἀπό τόν Ἀρμαγεδδῶνα καί ὅσοι ἄγαμοὶ καί νυμφευθοῦν θά γεννήσουν τέκνα».

Σελ. 374: «Στόν κατάλληλο καιρό, ὁ δοξασμένος υἱός τοῦ ἀνθρώπου ὁ "ἔσχατος Ἀδάμ", θά κάμη νά παύσῃ ἡ τεκνοποιᾶ».

Ἡ εταιρία ἀναθέτει καί ἕνα ἄλλο ἀκόμη ἔργο στόν Ίησοῦ Χριστό. Στόν κατάλληλο καιρό θά σταματήσει τίς γεννήσεις. Δέν μᾶς πληροφορεῖ ὅμως μέ ποῖο τρόπο θά γίνει αὐτό, ἀφοῦ ὅλα τά γνωρίζει σάν «ἀγωγός» τοῦ Θεοῦ.

- **1981, «Ἐλθέτω ἡ Βασιλεία σου», σελ. 177:** «Στήν Χιλιετή Βασιλεία "Ὁ Βασιλιάς καί ἡ νύμφη" τῶν 144.000 με τήν ιδιότητά τής σαν ἡ πόλις ἡ ἀγία ἡ Νέα Ἱερουσαλήμ, αὐτή ἡ βασιλική νύμφη θα κατέβει ἀπό τόν οὐρανό με τήν ἐννοια ὅτι στρέφει τήν προσοχή τής στο ἔργο ανοικοδομήσεως που θα πρέπει νά γίνεται στή γη. Χαρωπή προοπτική γιά γάμο, γιά γέννησι παιδιῶν με δικαιοσύνη γιά ἕνα διάστημα τουλάχιστον, μετά τόν Ἀρμαγεδδῶνα».

Στήν προκειμένη περίπτωση ὁ Ίησοῦς Χριστός, κατά τή "Σκοπιά" πάντοτε, θά ἔχει καί βοηθό τήν νύμφη του, δηλαδή τούς 144.000 ἀδελφούς του, οἱ ὁποῖοι εἶναι καί μητέρα του...

ΣΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΩΝ ΨΕΥΔΟΘΕΡΑΠΕΙΩΝ - «ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΑΓΓΕΛΩΝ»

της κ. Ελένης Ανδρουλάκη

Προλογίζοντας

Τό άρθρο πού ακολουθεῖ εἶναι τολμηρό καί ταυτόχρονα ἐπικίνδυνα ἀποκαλυπτικό. Δέν θά μποροῦσε νά εἶναι γραμμένο ἀλλιῶς. Γιατί ἡ ἀλήθεια δέν μπορεῖ νά κρύβεται καί γιατί στίς μέρες μας, περισσότερο ἴσως ἀπό ποτέ, ὑπάρχει ἡ ἀνάγκη οὐσιαστικῆς ἐνημέρωσης. Ζοῦμε σήμερα σέ μιά νέα ἐποχή. Μία ἐποχή ἀντιδραστική σέ καθετί ἀληθινό. Μιά ἐποχή ἀντί: ἀντί-θεολογίας, ἀντι-πνευματικότητας, ἀντι-θείας. Μιά ἐποχή φορτωμένη ψεῦδος: ψευδο-θεοί, ψευδο-ἐπιστήμονες, ψευδο-προφήτες καί ψευδο-θεραπευτές. Ἡ ἀλλοτρίωση προσπαθεῖ νά διεισδύσει παντοῦ, ἀκόμα καί σέ χώρους χριστιανικούς.

Προσεγγίζοντας τίς διαστάσεις τοῦ φαινομένου

Γύρω μας, ὁλόένα αὐξανόμενες διαφημίσεις γιά μέντιουμ, ἀποκρυφιστές καί ψευδοεπιστήμονες παντός ειδικότητος, γιά «ἐναλλακτικές διακοπές» μέ σκοπό τόν ἐντεχνο προσηλυτισμό σέ διάφορες φιλοσοφικο-θρησκευτικές μεθόδους ἢ σέ παραθρησκευτικές ομάδες, γιά πολυάριθμα, αὐτοαποκαλούμενα «σεμινάρια» μέ τίτλους πλανηρούς, ἐπιστημονικοφανεῖς, βαρύγδουπους, παιδαριώδεις ἢ ἀπροκάλυπτα ἀντιχριστιανικούς.

Οἱ λίγες χιλιάδες μέντιουμ τῆς Ἀμερικῆς τοῦ 1855 ἔφτασαν τή δεκαετία τοῦ 1960 τά 8 ἑκατομμύρια στήν Ἀμερική μόνο¹, ἐνῶ σήμερα ὑπάρχουν ἑκατοντάδες ὀργανισμοί πού εἶναι ἀφιερωμένοι στό τσάννελινγκ (channelling)² καί τή διδασκαλία του³. Ἀπό τήν Ἀμερική ξεκίνησε καί ἡ λεγόμενη παραψυχολογική ἔρευνα, ἡ «ἐπιστημονική» δηλαδή μελέτη

τοῦ ἀπόκρυφου, ἡ ὁποία προετοίμασε τό ἔδαφος γιά τή σημερινή ἀναβίωση τοῦ ἀποκρυφισμοῦ⁴. Τόν προσεχή Σεπτέμβριο θά γίνει στήν Ἀγγλία τό 28^ο Διεθνές Συνέδριο τῆς Ἑταιρίας Ψυχικῶν Ἐρευνῶν⁵ (The Society for Psychical Research), δηλαδή συνεχίζονται ἀμείωτες οἱ προσπάθειες ἐνταξης τῶν διαφόρων παραψυχολογικῶν φαινομένων στό χῶρο ὅπου δέν ἀνήκουν στό χῶρο δῆθεν τῆς ἐπιστήμης.

Στήν Καλιφόρνια πρὶν ἀπό λίγα χρόνια παιδάκια τῆς Γ' ταξῆς τοῦ Δημοτικοῦ ὑπῆρξαν οἱ ἀποδέκτες μᾶς «φαινῆς ιδέας» μέ τεχνικές καθοδηγούμενης ἀπεικόνισης (guided imagery) τά παιδιά ἔπρεπε νά ἐπικαλεστοῦν ἢ νά «δοῦν» τά προσωπικά τους πνεύματα, ἔπειτα νά γράψουν γι' αὐτήν τους τήν ἐμπειρία καί στή συνέχεια νά φτιάξουν ὁ καθένας τή δική του κονκάρδα γιά νά ἀναπαραστήσουν τό πνεῦμα-βοηθό τους⁶.

Οἱ λίγες ἑκατοντάδες «πνευματικοί θεραπευτές» τῆς δεκαετίας τοῦ 1960 ἔχουν φτάσει σήμερα τοῦς 20.000 στό Ἡνωμένο Βασίλειο μόνο⁷. Πολλοί ἀπό αὐτούς ἀνήκουν σέ «θεραπευτικούς ὀργανισμούς», ὅπως ἡ «Ἐθνική Ὁμοσπονδία Πνευματικῶν Θεραπευτῶν» (The National Federation of Spiritual Healers)⁸. Αὐτοί λοιπόν θεραπεύουν τάχα, ἀκόμα καί ἀπό ἀπόσταση, κάθε ψυχική ἢ σωματική ἀσθένεια. Πῶς; Συντονίζονται⁹ μέ τήν «συμπαντική πηγὴ τῆς

4. Ἰδέ 1.

5. <http://www.spr.ac.uk/index.php3?page=conf2004>.

6. <http://www.crossroad.to/Books/BraveNewSchools/4-Global%20Spirituality.html>

7. <http://www.nfsh.org.uk/healing.html>.

8. ἐνθ. ἄνωτ.

9. Οἱ λέξεις *συντονίζομαι*, *συντονισμός* ἐπαναλαμβάνονται συχνά σέ περιβάλλοντα ἀποκρυφιστικά. Παρόμοιες λέξεις πού πρέπει νά μᾶς ὑποψιάζουν ὅτι ὑπάρχει πρόβλημα εἶναι: *ἐνέργεια*, *σύνδεση*, *γείωση*, *δόνηση*, *εὐθυγράμμιση*, *ἐπαφή μέ τόν «Ἀνώτερο Ἐαυτό»*.

1. Dr Ankerberg, John & Dr Weldon, John, *Encyclopedia of New Age Beliefs*, Harvest House Publishers, 1996, σελ. 80.

2. 1996, Τό channelling, τό ὁποῖο ἀναλύεται στή συνέχεια, σημαίνει τό νά γίνεται ὁ ἄνθρωπος κανάλι μέσα ἀπό τό ὁποῖο περνοῦν τά διάφορα πνεύματα.

3. *Encyclopedia of New Age Beliefs*, ἐνθ. ἄνωτ., σελ. 90.

- **1999, "Σκοπιὰ", 1-1-'99, σελ. 3:** «Τί θα λεχθεῖ γιὰ τόν γάμο ἐκεῖνον στον ὁποῖο οἱ σύντροφοι ἔχουν διαφορετική θρησκεία; Ἡ Ἁγία Γραφή συμβουλεύει τοὺς "Χριστιανούς" νά παντρεύονται "μόνο ἐν Κυρίῳ».

Δέν εἶναι ἀπαραίτητο νά τονιστεῖ ἡ διγλωσσία τῆς "Σκοπιᾶς" καί ἡ ἀνησυχία τῆς μήπως καί κάποιος

ὁπαδός τῆς ξεφύγει μέσω γάμου. Τώρα θυμᾶται τήν Ἁγία Γραφή καί προτρέπει στόν γάμο «ἐν Κυρίῳ», διότι αὐτό ἐξυπηρετεῖ τά συμφέροντά της. Ἐκτός αὐτοῦ ἡ συνεχῆς ἀλλαγὴ ἀπόψεων σέ ὅποια διδασκαλία τῆς εἶναι ἓνα μέσον γιά ἐκδοση νέων ἐντύπων καί συγκεντρώσεως περισσοτέρων χρημάτων.

Ειρήνης και της 'Αγάπης» και χρησιμοποιώντας τεχνικές διαλογισμού και τσάννελινγκ γίνονται κανάλια (channels) που κατευθύνουν την έμπειρία της ένωσης τους με την συμπαντική πηγή προς τόν άσθενή¹⁰.

Πρίν άπο λίγα χρόνια προβλήθηκε και στην Έλλάδα ή άμερικανική ταινία «Η έκτη αίσθηση», ή όποια θά μπορούσε νά χαρακτηριστεί ως μιās πρώτης τάξεως κατήχηση στόν πνευματισμό¹¹. Ό πρωταγωνιστής είναι ένα μικρό παιδάκι που περιθωριοποιείται ως «άνώμαλο» και παρακολουθείται άπό ψυχίατρο έπειδή βλέπει συνέχεια πεθαμένους. Ό ψυχίατρος κάνει διάγνωση παιδικής σχιζοφρένειας, αλλά ό τρόμος του παιδιού μετριάζεται μόνο όταν παίρνει την άπόφαση νά άκούσει τά φαντάσματα. Σιγά-σιγά τό παιδί έξοικειώνεται με τά πνεύματα, γίνεται φίλος τους, έκτελεί τίς έντολές τους και μεταφέρει τά μηνύματά τους στούς ζωντανούς. Τελικά άποδεικνύεται ότι τό παιδί έχει δίκιο, δέν είναι ψυχικά άρρωστο, τό καταλαβαίνει και ό ίδιος ό ψυχίατρος, ό όποιος στό τέλος του έργου συνειδητοποιεί σοκαρισμένος ότι τόσο καιρό προσπαθούσε νά βοηθήσει τό παιδί όντας κι εκείνος πεθαμένος¹².

Στήν Άμερική τό περιοδικό «Angel Times Magazine»¹³ διεκδικεί μιá θέση στή σκηνή των πολλών πνευματιστικών περιοδικών. Επιπλέον, στήν Άγγλία ύπήρξε προσπάθεια νά πειστούν σχετικά και νά άνοιχτούν στόν άποκρυφισμό άκόμα και οι Χριστιανοί με την έκδοση του περιοδικού «Ό Χριστιανός Παραψυχολόγος» (The Christian Parapsychologist)¹⁴, ένα τεύχος του όποιου ήταν έξ ολοκλήρου άφιερωμένο στούς «άγγέλους»¹⁵. Μάλιστα, σύμφωνα με τόν μακαριστό πατέρα Άντώνιο Άλεβιζόπουλο, ύπήρξε ένα όλόκληρο κίνημα «Χριστιανικού πνευματισμού»¹⁶.

Αυτή ή **μανία για τούς «άγγέλους»**, πολύ διαδεδομένη έδώ και χρόνια στήν Άγγλία, Αυστραλία και Άμερική έχει ήδη έξαπλωθεί πολύ και στή χώρα μας.

10. <http://www.nfsh.org.uk/explanation.html>.

11. Ό πνευματισμός είναι ή επικοινωνία με τά πνεύματα, ή επίκληση των πνευμάτων για κάποιο σκοπό.

12. Με τούς πεθαμένους δέν μπορεί ποτέ νά επικοινωνήσει κανείς και όσοι ισχυρίζονται κάτι τέτοιο ή ψεύδονται ή επικοινωνούν με δαιμονικά πνεύματα που τούς ξεγελούν ότι είναι δήθεν νεκροί άνθρωποι.

13. "Angel Times Magazine", editor Linda Bephula, Atlanta, GA.

14. "The Christian Parapsychologist", Edit: Rev. Michael Perry, Publ: Churches' Fellowship for Psychical and Spiritual Studies.

15. "The Christian Parapsychologist", vol. 5, no 7 στό: *Encyclopedia of New Age Beliefs*, ένθ. άνωτ., σελ. 40.

16. (†) π. Άντ. Άλεβιζόπουλο, Ό Άποκρυφισμός στό φώς της Όρθοδοξίας-Νεοαποκρυφισμός, έκδ. Διάλογος, 1996, σελ. 285-291.

Πολύαριθμα βιβλία για πνευματισμό, με ιδιαίτερα δημοφιλή αυτά της «θεραπείας των άγγέλων», έχουν μεταφραστεί και κυκλοφορούν και στήν Έλλάδα, όχι σε έξειδικευμένα, άποκρυφιστικά βιβλιοπωλεία, αλλά σε γενικά βιβλιοπωλεία, άκόμα και της περιφέρειας. Με άποκορύφωμα έναν καταγιστό «σεμιναρίων» για τούς «άγγέλους». Τά ελληνικά νεοεποχίτικα περιοδικά «Δίοδος» και «Dreamsoul» που διανέμονται δωρεάν, καθώς και τά ποικίλα περιοδικά άστρολογίας και έναλλακτικών «θεραπειών» προβάλλουν πλήθος έναλλακτικών/ άποκρυφιστικών μεθόδων και ιστοσελίδων, βιβλίων και «βιοματικών σεμιναρίων» που θά σάς διδάξουν, μεταξύ άλλων, πώς θά επικοινωνήσετε με τόν «φύλακα άγγελό σας», πώς θά άρατε τίς πληροφορίες που χρειάζεστε, πώς θά άποκτήσετε οτιδήποτε θελήσετε και πώς θά κάνετε τή ζωή σας ευτυχισμένη με τή βοήθεια των «άγγέλων».

Άπό τίς σχετικές έπίσημες ιστοσελίδες πληροφορηθήκαμε άκόμα τά έξής: τόν Όκτώβριο θά γίνει στήν Καραιβική ή 2^η έτήσια κρουαζιέρα για «σεμινάρια άγγέλων» και προσηλυτισμό νέων όπαδών τόν ίδιο μήνα θά γίνει στήν Κορνουάλη ή «Πιοτή για Νεράιδες, Άγγέλους και Θεραπεία» με «εργαστήρια άγγέλων» στήν Έλλάδα τά όργανωμένα «σεμινάρια άγγέλων» έχουν άρχισι τουλάχιστον άπό τό 2003. Προς τό τέλος του έτους θά έρθει στήν Έλλάδα τό μέντιουμ James Van Praagh, ένθ ή μάντις-άγγελοθεραπεύτρια Doreen Virtue θά ξαναέρθει στήν Άθήνα τό 2005 για νά κάνει εξαήμερο «σεμινάριο θεραπείας άγγέλων» (Angel Therapy Training).

Με την παράθεση αυτών των ένδεικτικών στοιχείων έγινε, πιστεύω, σαφές ότι αυτό που παλιά ήταν ένας κίνδυνος που άπειλούσε μόνο τούς σαμάνους και τούς λίγους που επέλεγαν νά μπλεχτούν σε χώρους σκοτεινούς, σήμερα έχει γίνει άπειλή για τούς πολλούς. Η επικοινωνία με τόν κόσμο των πνευμάτων, τόσο εύκολα προσιτή πιά, παρουσιάζεται ως μιá έλκυστική πρόταση ενός δήθεν καλύτερου τρόπου ζωής που υπόσχεται νά έξασφαλίσει την έπίλυση των καθημερινών προβλημάτων και τή θεραπεία του τλαιπωρημένου ανθρώπου. Και όλα αυτά γράφονται όχι για νά δημιουργήσουμε φόβο, ή για νά κάνουμε διαφήμιση, αλλά για λόγους έννημέρωσης και προβληματισμού με σκοπό την έξεύρεση τρόπων ουσιαστικής άντιμετώπισης.

3. Προσδιορίζοντας τό πρόβλημα

«Αυτή ή νεοεποχίτικη άγγελική επικοινωνία άρχισε ως επέκταση του μοντέρνου κινήματος τσάννελινγκ»¹⁷. Τό τσάννελινγκ είναι «μιá νεοεποχίτικη μορ-

17. *Encyclopedia of New Age Beliefs*, ένθ. άνωτ., σελ. 26.

φή πνευματισμού»¹⁸ ή «έναν νεοεποχίτικος εύφημισμός για τή διαμεσότητα (mediumship) ή τήν κατοχή από πνεύματα (spirit possession). "Όταν άντρες και γυναίκες με τή θέλησή τους παραδίνουν τό μυαλό και τό σώμα τους σέ πνευματικές όντότητες και αυτά τά πνεύματα εισέρχονται και τούς κατευθύνουν, χρησιμοποιώντας τους για νά "θεραπεύσουν" ή για νά μεταδώσουν απόκρυφες διδασκαλίες και άλλες πληροφορίες αυτό ονομάζεται τσάννελινγκ»¹⁹.

Στά ποικίλα βιβλία, φυλλάδια και ιστοσελίδες πού μελέτησα κυριαρχούν οι έξις προτροπές: «γνωρίστε τούς άόρατους βοηθούς σας - τούς φύλακες άγγέλους και πνευματικούς καθοδηγητές σας, έπικοινωνήστε με τούς άγγέλους, έργαστείτε με τούς άγγέλους, καλέστε τούς άγγέλους, συνδεθείτε με τούς άγγέλους, συντονιστείτε με τήν άγγελική ένεργεια, αποκτήστε άγγελική συνειδητότητα» έτσι ώστε «νά αυξησετε τήν ένεργεια και τή δόνησή σας, νά άπαντήσετε στά έρωτήματά σας, νά λάβετε βοήθεια σέ κάθε τομέα τής ζωής σας, νά θεραπευτείτε». «Οι άγγελοι είναι πανίσχυροι θεραπευτές και μπορείτε νά έργαστείτε μαζί τους για νά έπιταχύνετε τίς θεραπευτικές τους προσπάθειες», «οί άγγελοι είναι δυνατοί και γεμάτοι άγάπη», «οί άγγελοι είναι φίλοι σας», «οί άγγελοι βοηθούν όποιον τούς τό ζητήσει». **Μόνο πού αυτοί οι άγγελοι δέν είναι άγγελοι, αλλά πεπτωκότες άγγελοι, δηλαδή δαίμονες.** Κι αυτό είναι ή ουσία του προβλήματος. Ο κόσμος πού δέν γνωρίζει σχετικά, εύκολα μπορεί νά παραπλανηθεί, αφού δέν είναι άλλοι από τούς δαίμονες πού μεταμφιέζονται σέ άγγέλους και έξαπατούν τούς άνθρώπους. "Η όπως τό όρίζουν ειδικοί μελετητές «τό πρόβλημα είναι ότι τά πνεύματα του τσάννελινγκ πού ίσχυρίζονται ότι είναι όντότητες γεμάτες σοφία και άγάπη ή άγγελοι σταλμένοι από τό Θεό είναι πνεύματα πού ψεύδονται και τά όποια ή Γραφή αναγνωρίζει ως δαίμονες»²⁰. «Και μή σάς φαίνεται παράξενο, γιατί κι ό ίδιος ό σατανάς μεταμφιέζεται σέ άγγελο φωτός»²¹. **"Ετσι, όλη αυτή ή έστίαση στους «άγγέλους» κάνει πάρα πολύ μεγάλο κακό, αφού επαναπροσδιορίζει τόν βιβλικά άπαγορευμένο πνευματισμό»²² ως έπικοινωνία με άγιους άγγέλους.** Ένα τρομερό ψέμα, προερχόμενο από τόν «πατέρα του ψεύδους»²³, δηλαδή τό διάβολο.

18. <http://logosresourcepages.org/na-dict.html>.

19. *Encyclopedia of New Age Beliefs*, ένθ. άνωτ., σελ. 80 πρβλ. και π. Άντ. Άλεβίζοπούλου ένθ. άνωτ., σελ. 270.

20. ένθ. άνωτ.

21. Β΄ Κορινθ. 11:14.

22. Λευτ. 19:31, Δευτ. 18:9-12, Ήσαϊας 8:19-20.

23. Ίωάνν. 8:44.

Η πονηριά των δαιμόνων είναι πολύ μεγαλύτερη απ' ό,τι συνήθως συνειδητοποιούν οι άνθρωποι και βέβαια ό στόχος είναι νά ξεγελάσουν τόν άνθρωπο για νά αποκτήσουν έξουσία πάνω του, πράγμα πού μπορεί νά γίνει μόνο όταν ό άνθρωπος δείξει έμπιστοσύνη και άνοιχτεί στο απόκρυφο, κάτι πού ό Θεός άπαγόρευσε, ακριβώς για νά μās προστατεύσει. Κι έτσι όπως ή καρδιά του άγιασμένου άνθρώπου γεμίζει με τή χάρη του Άγίου Πνεύματος, ή καρδιά του ένασχολούμενου με όλα αυτά γεμίζει, συχνά εν άγνοία του, με δαιμονική ένεργεια. Κι αν δέν πιάσει τό κόλπο με «τους άγγέλους» υπάρχουν ένα σωρό άλλα καμουφλάζ των δαιμόνων: «συνδεθείτε με άνώτερες πνευματικές όντότητες, με άνυψωμένους δασκάλους, με τούς άγαπημένους νεκρούς σας, με ένα πνευματόδηγό, με ένα θεό, με μιά θεά, με έξωγήνους, με τόν άνώτερο έαυτό σας, με τήν ένεργεια τής γής, με τή θεϊκή ένεργεια τής φύσης, με τήν Μητέρα-Γή, με τά πνεύματα του νερού, με τά πνεύματα (devas) των φυτών, με διάφορα είδη ένεργειών, με τή "θεραπευτική" ένεργεια του ρέικι κ.τ.λ.». Δηλαδή, γίνεται δοχείο, γίνεται κανάλι για νά περάσουν μέσα από σάς τά δαιμονικά πνεύματα ή ή δαιμονική ένεργεια. Θλιβερές καταστάσεις.

4. Η πλάνη

Δέ θά σταθούμε εδώ σέ περιπτώσεις άπάτης ή ύποβολής για οικονομικούς ή άλλους λόγους, ούτε σέ περιπτώσεις άυταπάτης, άυθυποβολής, προβολής ή παρερμηνείας, όπου οι διάφορες έμπειρίες πού διώνονται όφείλονται στο ύποσυνείδητο, σέ ψυχικές καταστάσεις ή σέ ύποκειμενικές, λαθεμένες έρμηνείες. Θά σταθούμε μόνο στίς καταστάσεις τής όντως πλάνης.

Παράδειγμα πρώτο: Doreen Virtue²⁴. Δηλώνει διδάκτωρ μάντις-άγγελοθεραπεύτρια. Έχει γράψει 22 βιβλία για τόν πνευματισμό, πού από τό 2002 έχουν άρχίσει νά μεταφράζονται και νά εκδίδονται και στά ελληνικά. Συνομιλεί -λέει- με τό Θεό, τό Χριστό, τό Άγιο Πνεύμα και τούς πεθαμένους. Κάνει σέ πολλά μερη του κόσμου σεμινάρια όπως τό «Έργαστήρια Άγγέλων και Διαμεσότητας (mediumship)» και τό «Συνδεθείτε με τούς Άγγέλους σας», όπου «δίνει πληροφορίες για τό άγγελικό βασίλειο, τούς άρχαγγέλους, τούς φύλακες άγγέλους, τούς άγγέλους τής φύσης, τούς άγαπημένους άποθανόντες και τούς άνυψωμένους διδασκάλους». Κάνει καθοδηγούμενο διαλογισμό²⁵ για νά ανακαλύψουν δήθεν οι συμμετέχο-

24. Τά στοιχεία πού ακολουθούν έχουν ληφθεί με ακρίβεια από τήν ιστοσελίδα και τά βιβλία της.

25. Ο διαλογισμός αποτελεί έξαιρετικά επικίνδυνη πρακτική πού μπορεί νά οδηγήσει σέ ποικίλα σοβαρά προβλήματα.

ντες τὰ ὀνόματα πού ἔχουν οἱ φύλακες-ἄγγελοί τους. Ἐπειτα τοὺς διδάσκει νά ἐργάζονται μέ τοὺς «ἄγγέλους», νά λαβαίνουν μηνύματα ἀπό αὐτούς καί νά «θεραπεύουν» μέ τή βοήθειά τους. Σέ ἐπόμενο στάδιο οἱ μαθητευόμενοι ἀκοῦνε, βλέπουν καί αἰσθάνονται τήν παρουσία τῶν πνευμάτων καί μπλέκονται σέ ἐξαιρετικά ἐπικίνδυνες καταστάσεις ὅπως τὰ «ἄγγελικά διαβάσματα», ἡ αὐτόματη γραφή, ἡ ἐρμηνεία τῆς αὔρας κ.τ.λ. Τέλος, ἔχει ἐμπνευστεῖ τήν τράπουλα «Μαντικές κάρτες θεραπείας μέ τοὺς Ἄγγελους» (Healing with the Angels Oracle Cards), τήν ὁποία στά ἑλληνικά φρόντισαν, γιά εὐνόητους λόγους, νά μεταφράσουν «Θεραπεία μέ τή βοήθεια τῶν Ἄγγελων-κάρτες **Αὐτογνωσίας**²⁶».

Παράδειγμα δεύτερο: Richard Webster²⁷. Ταξιδεύει σέ ὅλο τόν κόσμο δίνοντας διαλέξεις καί ὀργανώνοντας σεμινάρια γιά πνευματιστικά θέματα. Ἐχει γράψει περισσότερα ἀπό 35 βιβλία. Διδάσκει ὅτι οἱ ἀρχάγγελοι ἔχουν διάφορα ὀνόματα, πέραν αὐτῶν πού ἀναφέρει ἡ Γραφή²⁸, καί προτρέπει τόν κόσμο νά φανταστεῖ, νά δεῖ καί ἔπειτα νά ἐπικαλεστεῖ τοὺς ἀρχαγγέλους²⁹, χρησιμοποιώντας τεχνικές διαλογισμοῦ. Προτείνει νά διαλογιστεῖ κανεὶς «γιά νά μάθει τό ὄνομα τοῦ φύλακα-ἄγγελου του»³⁰, νά δημιουργήσει στό σπῆτι του ἕναν «ἄγγελικό δωμό»³¹ καί νά κάνει «σύνδεση μέ τήν προηγούμενη ζωή»³². Μιλᾷ γιά «ἀναρίθμητους πνευματικούς καθοδηγητές», μεταξύ τῶν ὁποίων ὁ «Καθοδηγητής-Διανοούμενος» ἂν χρειάζεστε βοήθεια στήν ἔρευνα, ὁ «Πρακτικός Καθοδηγητής» ἂν ἔχετε νά κάνετε μαστορέματα, ὁ «Στοργικός Καθοδηγητής» ἂν νιώθετε μοναξιά, ὁ «Καθοδηγητής Ψυχαγωγίας»³³ ἂν χρειάζεστε ψυχαγωγία κ.τ.λ. Καί βέβαια ἔχετε καί ἄλλους «ἀόρατους βοηθούς» «ἐπικοινωνήστε μέ τὰ πνεύματα τῶν ζώων, τῶν φυτῶν, μέ τὰ πνεύματα τῆς φύσης»³⁴.

Παράδειγμα τρίτο: Joyce Keller³⁵. «Θεραπεύτρια καί σύμβουλος», ἐμφανίζεται σέ διάφορα τηλεοπτικά προγράμματα καί ἔχει ραδιοφωνικό πρόγραμμα στήν Ἀμερική, μέσα ἀπό τό ὁποῖο συμβουλεῖ τοὺς ἀκρο-

ατές. Συμβουλεῖ: «Μή σταματᾶτε ποτέ τό διαλογισμό, ἡ ἐπαφή μέ τοὺς ἄγγελους θά αὐξηθεῖ σημαντικά ἂν δεσμευτεῖτε νά κάνετε διαλογισμό 15 λεπτά 2 φορές τήν ἡμέρα»³⁶. Χρησιμοποιήστε αἰθέρια ἔλαια τῆς ἀρωματοθεραπείας, δότανα, ἀνθοῖαματα Μπάχ, κρυστάλλους κ.τ.λ. Θά σᾶς βοηθήσουν νά ἐρθετε σ' ἐπαφή μέ τοὺς ἄγγελους³⁷. Διδάσκει, γιά κάθε περίπτωση, ποιὰ μάντρα-ἐπικλήσεις νά χρησιμοποιοῦν οἱ καημένοι οἱ ὀπαδοί της, τί νά παρακαλοῦν, σέ τί καί πῶς νά διαλογιστοῦν, τί νά πιστέψουν, τί νά νιώσουν, τί νά κάνουν καί τί νά κάψουν στό δωμό, τί οὐσίες (ποιὰ αἰθέρια ἔλαια, ποιὰ ἀνθοῖαματα) νά χρησιμοποιήσουν, τί κρυστάλλους νά φοροῦν ἢ νά κρατοῦν τήν ὥρα τοῦ διαλογισμοῦ³⁸, γιά νά πετύχουν αὐτό πού ζητοῦν. Ἡ μαγεία στό ἀποκορύφωμά της. Οἱ ἐπικλήσεις ἐδῶ γίνονται «στοὺς ἄγγελους τῶν ταξιδιῶν, στοὺς ἄγγελους τῶν ἐπιχειρήσεων, τῆς ἀφθονίας, τῆς δύναμης, τῆς αὐτοπεποίθησης, τοῦ πεπρωμένου, τοῦ Ἐγώ, τοῦ πάθους», κ.ἄ.

Τελευταῖο παράδειγμα: Παγκόσμια καί Θριαμβεύουσα Ἐκκλησία³⁹. Ἰδρύθηκε τό 1958 ἀπό τόν Mark Prophet ἀπό τό θάνατό του τό 1973 ἡγεῖται ἡ σύζυγός του Elizabeth Clare Prophet. Γιά τήν ὀργάνωση αὐτή «ὁ Θεός εἶναι Πατέρας-Μητέρα, ἕνα ἀνδρῶ-γυνο σύνολο», «τά πάντα εἶναι Θεός» καί τὰ μέλη προσπαθοῦν «νά πραγματώσουν τή συνειδητότητα τοῦ Θεοῦ» ἀσπαζόμενοι τό δόγμα τῶν «ἀνυψωμένων δασκάλων» καί τῆς «μετενσάρκωσης»⁴⁰. Διδάσκουν⁴¹ ὅτι οἱ ἀρχάγγελοι ἔχουν τὰ θηλυκά ταίρια τους. Κηρύττουν ὅτι «τό πνευματικό φῶς ἐκδηλώνεται σέ 7 ἀκτίνες. Ἡ κάθε ἀκτίνα ἔχει συγκεκριμένο χρῶμα, συχνότητα καί ποιότητα τῆς συνειδητότητας τοῦ Θεοῦ» καί «οἱ ἀρχάγγελοι ὑπηρετοῦν στίς 7 ἀκτίνες τοῦ πνευματικοῦ φωτός πού συγκεντρώνεται στά 7 τσᾶκρας τοῦ σώματος». «Ἄν χρησιμοποιήσουμε τήν ἐνέργεια τῶν ἀγγέλων μποροῦμε νά προοδεύσουμε πολύ περισσότερο στήν καθημερινή μας ζωή καί στό πνευματικό μονοπάτι». Πιστεύουν ὅτι ὑπάρχουν «Ἄγγελοι τῆς Προστασίας, Ἄγγελοι τῆς Φώτισης, τῆς Ἀγάπης, τῆς Καθοδήγησης, τῆς Θεραπείας, τῆς Εἰρήνης, τῆς Χαρᾶς», κ.τ.λ. τοὺς ὁποίους μποροῦμε **νά διατάξουμε** νά μᾶς χαρίζουν «πνευματικά δῶρα, (ὅπως) σοφία, ἐνόραση, σύνδεση μέ τόν Ἀνώτερο Ἐαυτό μας» ἢ «πρακτική βοήθεια», ἀνάλογα μέ τήν

26. Ἡ ὑπογράμμιση δική μας.

27. Τά στοιχεῖα πού ἀκολουθοῦν ἔχουν ληφθεῖ ἀπό σχετικό βιβλίο του.

28. σελ. 36.

29. σελ. 60-62.

30. σελ. 74.

31. σελ. 129.

32. σελ. 259-267. Ἐννοεῖται ὅτι τὰ περί «προηγούμενης ζωῆς» συνιστοῦν πλάνη.

33. σελ. 221-232.

34. σελ. 268-276.

35. Τά στοιχεῖα πού ἀκολουθοῦν ἔχουν ληφθεῖ ἀπό σχετικό βιβλίο της.

36. σελ. 15.

37. σελ. 39-42.

38. σελ. 57-164.

39. Church Universal and Triumphant Summit Lighthouse. Ἀποτελεῖ παρακλάδι τῆς ὁμάδας I AM.

40. <http://www.watchman.org/profile/unipro.htm>.

41. Τά στοιχεῖα πού ἀκολουθοῦν ἐλήφθησαν μέ ἀκριβεία ἀπό τὰ βιβλία καί τήν ιστοσελίδα τους.

«...ειδίκευση»⁴² του κάθε «αγγέλου». Σέ άλλον απαιτήστε «προστασία από κινδύνους, από τροχαία δυστυχήματα, διαρρήξεις», σέ άλλον «νά περάσετε εξέτασεις», σέ άλλον «βοήθεια στίς σχέσεις μέ τούς άλλους», σέ άλλον «θεραπεία του σώματος και της ψυχής», μέχρι και «βοήθεια για νά προγραμματίσετε τήν αγορά μιάς κατοικίας». «Μάθετε νά κάνετε προστακτικές προσευχές», «οί προσευχές αυτές σάς καθιστούν ικανούς νά κατευθύνετε τήν ενέργεια του Θεού στον κόσμο» και «χρησιμοποιήστε προστακτικές προσευχές γιατί τό νά προσεύχεσαι διατάζοντας είναι ο πιό αποτελεσματικός και ισχυρός τρόπος για νά τιθασεύσεις τήν ενέργεια του Θεού». Τέλος, στίς επικλήσεις μέ τίς όποιες προστάζουν τούς αγγέλους, χρησιμοποιούν φράσεις όπως «Είς τό όνομα του δικού μου Άληθινού Έαυτού και του Ίησού Χριστού καλώ τούς αγγέλους νά ... και ζητώ...», «ΕΓΩ ΕΙΜΙ ή ανάσταση και ή ζωή της τέλει υγείας μου πού γίνεται πραγματικότητα τώρα», «ΕΓΩ ΕΙΜΙ τό άγνό, άκτινοδόλο Θείο σχέδιο της ύπαρξής μου, ΕΓΩ ΕΙΜΙ ή πραγματική Άγάπη, ΕΓΩ ΕΙΜΙ Φώς, ΕΓΩ ΕΙΜΙ ή Θεία Παρουσία, ΕΓΩ ΕΙΜΙ ή τελειότητα του Θεού...».

5. Οί κίνδυνοι

Κάποια από τά προαναφερθέντα ίσως άκούστηκαν σύν τοίς άλλους και γελοία και είναι πράγματι άπορίας άξιο πώς άνθρωποι, και μορφωμένοι ακόμα, και Χριστιανοί ακόμα, τυφλώνονται τόσο πολύ. Από τή μιά τά πνεύματα είναι όντως πολύ πονηρά και από τήν άλλη οί άνθρωποι κατέχονται από πολύ έγωισμό και συχνά και από άγνοια. Έτσι, δέχονται τό διαστρεβλωμένο δόγμα του πνευματισμού ότι για νά έχεις ένα θετικό αποτέλεσμα ή για νά επικοινωνήσεις μέ τό Θεό χρειάζεται τάχα ή μεσολάβηση ενός διάμεσου (μέντιουμ) ή κάποιου πνεύματος. Οί άνθρωποι αυτοί δέν έμαθαν ή δέν κατάλαβαν ότι ο μοναδικός μεσίτης μεταξύ Θεού και ανθρώπων είναι ο Χριστός⁴³. Έπιπλέον πέφτουν και στην παγίδα ότι είναι «θεοί» και ότι ο Θεός είναι κάτι άπρόσωπο και άπρόσιτο κάπου μακριά. Έτσι, καθίσταται άδύνατη ή καλλιέργεια μιάς προσωπικής σχέσης μέ τό Θεό και καταντούν νά θέτουν τον έαυτό τους υπεράνω των αγγέλων, τούς όποιους πιστεύουν ότι μπορούν νά έξαναγκάσουν νά πράξουν ό,τι τούς ζητήσουν.

Οί διάφορες ομάδες «άγγελικής επικοινωνίας», παρά τίς έπιμέρους διαφοροποιήσεις τους, καθουχάζουν συχνά ότι μπορείτε νά πιστεύετε στη θρησκεία

σας και νά ασχολείστε και μέ αυτές τίς επικοινωνίες και ψευδοθεραπείες, αρκεί νά κάνετε «προσευχή» και «νά ακολουθείτε τίς οδηγίες του Θεού». Άλλά όταν λένε «προσευχή» έννοούν διαλογισμό και δαιμονικές επικλήσεις, μέ τίς όποιες ο άνθρωπος παραπλανάται νά πιστεύει ότι θά κερδίσει τά πάντα: γνώση, δύναμη έπιρροή των άλλων, επίτευξη των όποιων στόχων, θεραπεία. Η προσευχή, όμως, έχει νά κάνει μέ τήν ταπεινή προσφυγή στο πρόσωπο του Χριστού και όχι μέ καταστάσεις μαγείας όπου ζητάς και περιμένεις νά λάβεις αυτό ακριβώς πού θέλεις έξαναγκάζοντας δήθεν τό Θεό. Η προσευχή ουδέμία σχέση έχει μέ θετική σκέψη, μέ διαλογισμό, μέ τεχνικές επικοινωνίας μέ πνεύματα. Όλα αυτά τήν έξουδετερώνουν και έπιτρέπουν στους δαίμονες νά παρουσιαστούν ως άγγελοι, νά κερδίσουν τήν έμπιστοσύνη των ανθρώπων και νά τούς κατεξουσιάσουν. Έπιπλέον, όταν λένε «οδηγίες του Θεού» έννοούν καθοδήγηση από πονηρά πνεύματα. Δηλαδή, ο άνθρωπος στρέφεται έωσφορικά προς τό σπουδαίο -υποτίθεται- «Άνώτερο Έαυτό του» και στα σκοτεινά πνεύματα πού προσκλήθηκαν κι έπειτα άρνούνται νά φύγουν.

Οί κίνδυνοι συνοψίζονται ως εξής:

α. έπιπτώσεις στη σωματική και ψυχική υγεία, όπως ασθένειες, επιθέσεις πνευμάτων, συναισθηματικά μαρτύρια, πρόωροι θάνατοι, αυτοκτονίες⁴⁴

β. διάσπαση της προσωπικότητας και κυριαρχία από φοβερό άίσθημα φόβου⁴⁵

γ. έξάρτηση από τά πονηρά πνεύματα⁴⁶

δ. έμπλοκή μέ σατανισμό⁴⁷. Άφού συχνά, όπως άποδεικνύεται από τά συγγράμματα, καταλήγει κανείς από «κανάλι αγγέλων» νά κάνει επικλήσεις δαιμόνων, μέ τό όνομά τους, γνωρίζοντας τί κάνει.

ε. άρνηση της σωτηρίας, αφού όλη αυτή ή καλλιέργεια του έγωισμού κλείνει τό δρόμο προς τή μετάνοια.

Η άντιμετώπιση

Λέει ή Γραφή: «στούς έσχατους καιρούς θά άποστατήσουν μερικοί από τήν πίστη και θά προσκολληθούν σέ πνεύματα παραπλανητικά και σέ διδασκαλίες δαιμονικές»⁴⁸. Σημεία των καιρών; Ποιός ξέρει; Ποιά ή ευθύνη των ποιμένων, αλλά και του κάθε χριστιανού; Κανείς πού άνήκει στο Σώμα του Χρι-

44. *Encyclopedia of New Age Beliefs*, ένθ. άνωτ., σελ. 111-112.

45. Άρχιμ. Τοάκκα Χριστοφ., *Έγκυκλοπαιδικό Λεξικό Θρησκειών και Αιρέσεων*, Ι.Μ. Τροοδίτισσης, Κύπρος, 2002, σελ. 809.

46. ένθ. άνωτ.

47. ένθ. άνωτ.

48. Α΄ Τιμοθ. 4:1.

42. Ο όρος είναι δικός μας.

43. Α΄ Τιμοθ. 2:5.

ΟΙ ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ ΤΗΣ ΣΑΗΝΤΟΛΟΤΖΥ

του Άντωνη Μποσανακούδη*

Πώς θά χαρακτηρίζατε τούς δικηγόρους, οι οποίοι θά παρείχαν νομικές υπηρεσίες και ιδιαίτερα αν υπεράσπιζαν μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου μιας εταιρίας, οργάνωσης και γενικά φορέα, για τόν όποιον ή Έλληνική Δικαιοσύνη εξέδωσε ΤΕΛΕΣΙΑΔΙΚΗ απόφαση (10493/1997 του Έφτειού Αθηνών), τμήμα της οποίας περιλαμβάνει τά ακόλουθα:

«... απέδειχθη μέ πληρότητα, ότι τό καθού και έκκαλούν είναι μία οργάνωση μέ ολοκληρωτικές δομές και τάσεις, πού στήν ουσία περιφρονεί τόν άνθρωπο, ενώ ενεργεί ελεύθερα και μόνον κατ' έπίφαση προκειμένου και αποκλειστικά νά προσελκύσει μέλη, τά όποια στή συνέχεια υφίστανται, μέ όλες τίς προαναφερθείσες διαδικασίες και θεωρίες, πλύση έγχεφάλου, μέ ανώτερο σκοπό τή δημιουργία κατευθυνόμενου τρόπου σκέψης, αλλά και τήν ελαχιστοποίηση τών αντίρρήσεων (βασικές θέσεις τών θεωριών του ίδρυτη), έτσι ώστε νά βρισκόμαστε πλέον ένώπιον άδουλων όντων, τά όποια έχουν χάσει τή δυνατότητα λήψεως αποφάσεων ως καταστάλαγμα της ελεύθερης βούλησής τους, έφόσον έχουν ήδη περάσει από όλα τά στάδια

* Ο κ. Άντωνης Μποσανακούδης είναι δημοσιογράφος και συγγραφέας του βιβλίου «ΜΙΣΘΟΦΟΡΟΙ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΤΑΞΗΣ. Η δράση τών εξτρεμιστικών παρατηρησειών και της Scientology» (Εκδόσεις ΠΕΛΑΣΓΟΣ). Πολλά από τά ανωτέρω αναφέρονται στό βιβλίο του, τό όποιο έτοιμάζεται για τήν τρίτη έκδοσή του.

Σημείωση του έκδότου:

Άπό τό τεύχος 37 του περιοδικού, έχουν απαλειφθεί κείμενα τά όποια ή Διεύθυνση δέν ένέκρινε, διότι βρίσκονται έντός της γραμμής του περιοδικού και λόγω σεβασμού της ανθρώπινης αξιοπρέπειας.

Τυχόν πολύ ελάχιστα κυκλοφορήσαντα φύλλα ένκυκλοφόρησαν έν παραδρομής και εξητήθη νά άποσυρθούν.

στου δέν δικαιούται νά επαναπαύεται. Η σωτηρία βέβαια άνήκει στό Χριστό, αλλά κι έμεις δέν πρέπει νά κάνουμε ό,τι μπορούμε;

Σέ έποχές λυσσαλέου πολέμου ή άδιαφορία συντελεί στό θάνατο. Άς μήν κατηγορούμε τούς άλλους γι' αυτά πού δέν κάνουν. Άς μήν κατηγορούμε τούς αίρετικούς «κοίταξε τί κάνουν, σά δέ ντρέπονται» και τελειώσαμε. Άς κάνουμε έμεις, εκεί πού βρίσκεται ό καθέννας μας, ό,τι μπορούμε. Άς χρησιμοποιήσουμε τά όπλα μας: **ευαισθητοποίηση, ένήμερωση και κυρίως προσευχή.** Άρκει νά μπει ό άκρογωνιαίος λί-

των διδασκαλιών της και μέ τήν κατάλληλη περαιτέρω έπεξεργασία γίνονται πλέον δεκτικά στίς «άλήθειες», πού εφαρμόζει, χωρίς όμως, να έχουν τά κίνητρα για νά τίς εξετάσουν και αξιολογήσουν. Ένόψει αυτών, τό *έκκαλούν* σέ καμμία περίπτωση δέν νομιμοποιείται νά επικαλείται παραβίαση τών δικαιωμάτων τόσο της θρησεκευτικής ελευθερίας... ».

Τό προηγούμενο κείμενο αναφέρεται στό Σαηεντολογικό κέντρο ΚΕΦΕ (Κέντρο Έφηρμοσμένης Φιλοσοφίας Ελλάδας), τό όποιο έκλεισε μέ δικαστική απόφαση. Άς δοΰμε όμως ποιό υπερασπίστηκαν μία τέτοια οργάνωση.

Ο πρώην Υφυπουργός Έξωτερικών κ. Άνδρέας Λοβέδδος ήταν συνήγορος υπεράσπισης της Σαηεντόλοτζυ στή δίκη Σαηεντολόγων για «φακελώματα» πολιτικών, κληρικών, δημοσιογράφων, κ.λπ. και χαρακτηρίσε τή δίκη ως «σύγκρουση της Όρθόδοξης Έκκλησίας μέ τήν Έκκλησία της Σαηεντολογίας». Υπογράμμισε επίσης ότι ή συμμετοχή και ύποστήριξη τών Συνεδριών (πού οργάνωσε ό σύμμαχος της Σαηεντόλοτζυ και αυτοχαρακτηριζόμενος «δεξιός του τάγματος τών Μεδλεβί και Μπεχτασί» κ. Τάκης Άλεξίου (Πρόεδρος της ΠΑΝΙΦΕ - Πανελλήνια Ιστορική και Φιλοσοφική Έταιρία ένάντια στήν ξενοφοβία και τόν ρατσισμό) από πρόσωπα όπως οι κ. Παπανδρέου, Μαρκάτος, κ.λπ. δείχνει ότι σέ αυτά συντελέστηκε θετικό έργο.

θος πού είναι ή προσωπική μας μετάνοια και κάθαρση χωρίς αυτά, όχι μόνον δέ βοηθούμε, αλλά προσθέτουμε κι έμεις στήν κόλαση του μεταπτωτικού κόσμου.

Έπιτακτική προβάλλει ή ανάγκη όρθής κατήχησης. Χρειάζεται νά μάθουμε σέ βάθος τήν πίστη μας. Νά μπορούμε στον κόπο νά γνωρίσουμε και κυρίως νά διώσουμε τήν Όρθοδοξία. Γιατί μόνο μέσα στό χώρο της άληθινής θεραπείας και της κατεξοχόν ελευθερίας μπορεί κανείς νά διώσει τήν **άγάπη του Θεού**, πού νικά κάθε φόβο και κάθε τυραννία του διαβόλου.

Ο Υπουργός Παιδείας κ. Πέτρος Εύθυμιου είναι εξ άγχιστείας συγγενής μέ κορυφαία στελέχη της Σαηεντόλοτζυ και ήταν μάρτυρας υπεράσπισης της Σαηεντόλοτζυ σέ αυτή τή δίκη. Ο κ. Εύθυμιου δήλωσε ότι αν καταδικαστούν οι Σαηεντολόγοι, θά είναι ιδεολογική ή καταδίκη τους.

Στήν ίδια δίκη ήταν συνήγορος υπεράσπισης και ό μακαρίτης δικηγόρος τής Σαηεντόλοτζυ κ. Γεώργιος Μαύρος, ό όποιος ήταν ταυτόχρονα δικηγόρος τής Σαηεντόλοτζυ, τών Μορμόνων, αλλά είχε υποθέσεις και τής Έκκλησίας. Ήταν επίσης νομικός σύμβουλος και εκδοτών πού πρόσκεινται ισχυρά στον χώρο τής Νέας Δημοκρατίας (Ελεύθερο Τύπο, Αδέσμευτο του κ. Μήτση, Βραδυνή, πιθανότατα και στή Χώρα). Κανένας κομματικός χώρος δέν έχει μείνει αλώδητος.

Ο συγγραφέας του παρόντος άρθρου είχε κληθεί ως μάρτυρας στην εν λόγω δίκη (και σέ άλλες δίκες μέ τόν κ. Μαύρο) και άκουσε ό ίδιος τά προαναφερθέντα... και πολλά άλλα.

Ο κ. Γεώργιος Μαύρος ήταν επίσης ό δικηγόρος τών ανθρώπων του εκκλησιαστικού χώρου, οι όποιοι κατέθεσαν προσφυγή στό Συμβούλιο τής Έπικρατείας έναντίον τών ολοκληρωτικών και αντιδημοκρατικών μεθοδεύσεων σχετικά μέ τίς ταυτότητες.

Δέν είναι επίσης σύμπτωση ότι άλλος δικηγόρος τής Scientology (είδατε ότι έχουν πολλούς;), ό κ. Αθανάσιος Θεοδώρου, είχε τοποθετηθεί προσωπικός σύμβουλος (άκούστηκε ότι ήταν και διευθυντής) στό Γραφείο του Υπουργού Δικαιοσύνης κ. Α. Παπαληγούρα (μέ τή νέα κυβέρνηση). Κανένας κομματικός χώρος δέν έχει άνοσία, εκτός και αν χάθηκαν όλοι οι δικηγόροι.

Λίστα Έλέγχου Πρόσληψης Δικηγόρων

Θά ήταν εκτός πραγματικότητας νά θεωρήσουμε αυτά τά γεγονότα ως επαγγελματική σύμπτωση ή και ως φυσικό γεγονός! Ή επιλογή τών δικηγόρων τής Σαηεντόλοτζυ δέν έχει τίποτα τό τυχαίο. Οι δικηγόροι περνούν από σαράντα κύματα... ή ακριβέστερα από λίστα έλέγχου (Lawyer Hiring Checklist) σαράντα σημείων!

Στίς 13 Φεβρουαρίου 1994 και στίς 10.19 μ.μ. ό Διευθυντής Ειδικών Υποθέσεων του ΚΕΦΕ Ήλιας Γρατσίας έλαβε από τόν άξιωματούχο Marlis του Ευρωπαϊκού Γραφείου Ειδικών Υποθέσεων, ένα έγγραφο (μέ κωδικό άποστολής 1402005 OSAEU), στό όποίο υπήρχαν αναλυτικές οδηγίες για τήν πρόσληψη δικηγόρων. Ο ξένος άξιωματούχος [όνομαζόταν Marlis και ήταν από τό ευρωπαϊκό Τμήμα Έπιχειρήσεων (OPS) τής Σαηεντόλοτζυ στην Δανία: A/OPS

1402005 OSAEU
DRA GREECE
RE: LAWYER HIRING CHECKLIST
REAR IIJAS,
I READ IN THE DR THAT YOU FOUND A VERY GOOD LAWYER. IT IS A STANDARD ACTION TO DO A HIRING CHECKLIST. I ATTACH YOU THE CHECKLIST WITH A WRITE UP ON HOW IT SHOULD BE DONE. GET THIS DONE AND GET IT BACK TO ME. Marie-Francoise

HIRING ATTORNEYS:
SINCE I'VE GAINED A CERTAIN REPUTATION ON BEING ABLE TO SUCCESSFULLY SELECT ATTORNEYS I THOUGH I'D DO A HAT WRITE UP ON THINGS I DO THAT OTHERS MAY NOT HAVE THOUGHT OF.
GENERALLY I START OFF AN INTERVIEW WITH A SHORT PE LECTURE. IN THIS LECTURE I DISCUSS THE EARLY RESEARCHES OF LRH AND THE ADVENT OF DIANETICS. I GIVE AN EXAMPLE OF AN ENGRAM (CAR WRECK OUT OF DMSMH) AND THE RESTIMULATION MECHANISM. I THEN TELL HOW AUDITING WORKS TO RELIEVE THE SENSORY PERCEPTIONS THAT WERE STORED IN THE ACCIDENT. THIS IS THEN FOLLOWED BY A BRIEF DESCRIPTION OF THE HISTORY OF THE CHURCH AND HOW IT GREW FROM A FEW THOUSAND IN '66 TO MILLIONS NOW. DURING THIS PE LECTURE I ALSO MAKE THE POINT THAT SCX IS A RELIGION AND DEALS WITH THE SUBJECT MATTER OF RE:IGIONS, I.E. THE WHAT WENT BEFORE, THE HEREAFTER, THE SPIRIT, THE RIGHT CONTEXT, ETC.
DURING THE ABOVE LECTURE AND AFTERWARDS I CLOSELY OBSERVE THE ATTORNEY'S REACTIONS AND QUESTIONS AND COMMENTS. IF THE ATTORNEY IS CRITICAL AND SKEPTICAL I PRETTY MUCH WRITE HIM OFF AS NOT SUFFICIENTLY AWARE TO SERVE OUR PURPOSES. I WILL LOOK FOR CLUES AS TO WHERE HE IS ON THE KNOWLEDGE CHARACTERISTICS ON THE GRADE CHART. THAT IS HE MIGHT BE IN FUTILITY, NUMBNESS ON SUCH AND THIS WOULD BE TOO LOW TONED FOR OUR PURPOSES.
ONE IMPORTANT INDICATOR IS WHETHER HE ASKS SQUITTIVE QUESTIONS OR COMMENTS RATIONALLY ON WHAT HE JUST HEARD. HE MUST SHOW SOME INTEREST FOR ME TO CONSIDER HIRING HIM. REMEMBER THAT THE REALITIES OF SCX EVEN

THIS LEVEL ARE STAGGERING TO THE POINT THAT...
SUCH AS THIS DOESN'T AT LEAST PIQUE SOMEONE'S CURIOSITY HE MUST BE BETTER FAR GONE.
THE POINT OF THE ABOVE IS THAT I AM SHOPPING FOR A CLEAN THETAN WHO IS IN GOOD SHAPE AND IS SUFFICIENTLY AWARE TO TAKE AN INTEREST IN SCIENTOLOGY AS A SUBJECT. I'M NOT LOOKING FOR A CONVERT, BUT I AT LEAST WANT TO SEE AN INCREASE IN INTEREST AND TONE LEVEL DURING THIS PHASE OF THE INTERVIEW.
AS A COROLLARY TO THE ABOVE I ALSO LOOK TO WHETHER I AM IN COMM WITH THE BEING OR IN "COMM" WITH SOME SORT OF VALENCE OR BEINGNESS. MANY ATTORNEYS I'VE INTERVIEWED ARE NOT THERE AT ALL. THERE I WILL WRITE OFF AND NOT HIRE.
THE ABOVE IS WRITTEN FIRST IN THIS HAT WRITE UP NOT BECAUSE IT COMES FIRST IN THE INTERVIEW BUT BECAUSE I'M LOOKING FOR A THETAN WHO IS IN GOOD SHAPE BEFORE I EVEN CONSIDER HIS QUALS AS AN ATTORNEY. IF HE IS IN GOOD SHAPE AS A THETAN HE WILL HAVE GOOD PRESENCE AND BE ABLE TO DUPLICATE AND ADOPT OUR AGGRESSIVE STRATEGIES. IF HE IS DOWNTONE WE WILL GET STOPS AND MISDUPLICATION ON OUR LINES (REF. CHART OF HUMAN EVALUATION IN SOS).
THE REST OF THE INTERVIEW IS DEVOTED TO A DISCUSSION OF THE LEGAL SCENE WE NEED HELP WITH AND THE ATTORNEY'S QUALS AND RESOURCES TO HANDLE THIS. ALSO ALL THE POINTS OF THE GO'S ON HIRING ATTORNEYS ARE COVERED (SUCH AS VIEWPOINTS ON SHRINKS, ETC) BUT NOT IN A ROTE CHECKLIST FASHION. ONE MUST KNOW THE POINTS OF THE GO'S SUFFICIENTLY WELL THAT ONE CAN EASILY INSERT KEY QUESTIONS INTO THE CONVERSATION IN A COMPLETELY NATURAL FASHION AND YET SATISFY ALL THE POINTS.
ANOTHER THING I DO IS MAINTAIN AN OPEN-NESS, YET COMPLETELY PROFESSIONAL MANNER IN MY PRESENTATION. I DON'T USE SCIENTOLOGESE BUT EXPLAIN THINGS IN THE ATTORNEY'S VOCABULARY. THIS CAN TAKE A CONSCIOUS EFFORT BECAUSE ALL OF US ON STAFF USE SCIENTOLOGY WORDS AND SLANG WITHOUT THINKING ABOUT IT. IF YOU FEED HIM MU'S THE INTERVIEW WILL BE A DISASTER.
EVEN WITH ATTORNEYS WE DON'T HIRE I TRY TO LEAVE THEM WITH A GOOD IMPRESSION OF SCIENTOLOGY.
TO SIGN IT UP, THE THING THAT I DO IS TRY TO PICK THE RIGHT THETAN WHO ALSO HAS GOOD QUALS. I THINK THIS WILL PROVE MORE SUCCESSFUL FOR US IN THE LONG RUN THAN CONCENTRATING ON THE QUALS AND OVERLOOKING THE OUT-POINTS THAT THE BEING MIGHT HAVE.
HOPE YOU FIND THIS USEFUL.

LAWYER HIRING CHECKLIST
ATTORNEY
1. R-FACTOR ON WHO WE ARE.
2. GET SOME TAPE RECORDER-PHOTOGRAPH
3. GET SOME DETAILS ON HIM AND HIS FIRM:
A) STRUCTURE OF THE FIRM
B) BACKGROUND OF THE FIRM
C) HIS BACKGROUND, HISTORY, COLLEGE ETC
D) TYPES OF CASES AND EXPERIENCE IN THIS TYPE OF LITIGATION
E) MAIN CLIENTS, TYPE OF CLIENTS, REFERENCES WE CAN CHECK.
F) WINS AND LOSSES ON CASES, SUCCESSFUL CASES, SUCCESS RATE.
G) ADMIN AND LAW RESEARCH FACILITIES, WORD PROCESSING FACILITIES? ACCESS TO LAW LIBRARY? ACCESS TO LAW RESEARCH? LAW CLERKS TO DO RESEARCH? COMPUTERS?
H) HANDLING ANY GOVERNMENT CASES? CONNECTIONS WITH GOVERNMENT AGENCIES?
I) HANDLED ANY MENTAL HEALTH GROUPS? CONNECTIONS WITH MENTAL HEALTH GROUPS?
J) CONNECTED WITH ANYONE KNOWN TO BE ANTAGONISTIC TO SCX?
K) ANY CONNECTIONS WITH THE PRESS?
L) ATTITUDES TOWARD THE PRESS
M) WHAT COURT WORK WITH PSYCHIATRISTS? HOW DOES HE USE PSYCHIATRISTS?
N) ANY CONNECTIONS WITH PSYCHIATRISTS, ATTITUDE TOWARD PSYCHIATRY?

Φωτοτυπίες εγγράφων από τό αρχείο τής Σαηεντόλοτζυ

J) ANY DISAGREEMENTS WITH SCIENTOLOGY, MINORITY RELIGIONS, AND OTHER RELIGIONS OTHER THAN HIS OWN?

STILL QUALIFIED? CONTINUE.

5. TELL HIM ABOUT THE CASE:

A) SHOW HIM THE COMPLAINT.

B) GO OVER THE ISSUES OF THE CASE.

C) GET HIS IDEAS OF STRATEGY ON THE CASE; OVERALL PLAN OF ACTION. IS HE AGGRESSIVE, OFFENSIVE, CAUSATIVE?

D) DOES HE KNOW THE OPPOSITION ATTORNEY? WHY DOES HE THINK OF THEM?

E) DOES HE KNOW THE JUDGE OR ABOUT THE JUDGE? HAS HE ARGUED BEFORE THIS JUDGE? DID HE WIN OR LOOSE?

F) IS HE WILLING TO WORK WITH THE OTHER ATTORNEYS?

G) ATTITUDE OF FIGHTING THIS CASE TO A WIN?

H) IS HE WILLING TO TREAT THIS CASE AS A PRIORITY?

I) HOW MUCH WORK DOES HE HAVE ON HIS LINES AND HOW MUCH TIME CAN BE PUT INTO OUR CASE?

J) IS HE WILLING TO WORK WEEKENDS, IF NECESSARY? LATE IF NECESSARY?

K) IS HE WILLING TO MAKE STRONG ATTACKS BASED ON EVIDENCE AGAINST OUR OPPONENTS?

L) DOES HE AGREE WITH THE IMPORTANCE OF CARRYING THE PRESS WITH US?

M) SAMPLES OF WORK, I.E. APPEALS BRIEFS, PLEADINGS.

N) WHAT ARE HIS FRES AND COSTS?

ONDISIS CHECKLIST:

1. COMM LEVEL
2. AFFINITY LEVEL
3. SOCIAL TON LEVEL
4. CHRONIC TON LEVEL
5. HOW HE TALKS
6. HOW HE LISTENS
7. PHYSICAL APPEARANCE
8. APPEARANCE OF OFFICE AND MESS
9. HOW HE HANDLES MISSIONAIRE (IN THIS CASE DSA)
10. ANY PTS INDICATORS
11. BEARING AND PRESENCE (HOW HE WOULD COME ACROSS TO HIS "PUBLIC")
12. NOT TAKING CASE JUST FOR PUBLICITY OR OTHER MOTIVATION

WITH THIS DOSE YOU KNOW WHAT YOU HAVE AND CAN REALLY WORK WITH.

MI MARIS A/OPS AIDE OSA EU

13-FEB-94 22:19 EXTCOMMOSAEU

AIDE OSA EU] επεσήμανε ότι «Είναι σπάνια ενεργεια να γίνεται μία λίστα έλέγχου πρόσληψης».

Μερικά από τα αξιοπρόσεκτα σημεία του έγγραφου είναι τα εξής:

Έξετάζεται αν ο δικηγόρος θα είναι ικανός να αναπαράγει και υιοθετήσει τις επιθετικές στρατηγικές μας. "Αν είναι χαμηλά στην κλίμακα των τόνων θα έχουμε διακοπές και κακή αναπαραγωγή στίς γραμμές μας».

Έξετάζεται επίσης αν ο δικηγόρος «έχει χειριστεί κυβερνητικές υποθέσεις», αν έχει «επαφές με κυβερνητικές Υπηρεσίες» και αν «συνδέεται με κάποιον γνωστό ανταγωνιστή της Σαηντολογίας».

Άξιοσημείωτο είναι ότι εξετάζεται αν έχει «όποιοδήποτε επαφές με τον Τύπο» και «αν συμφωνεί με τη σημασία του να φέρουμε τον Τύπο με το μέρος μας».

Ιδιαίτερο προβληματισμό προκαλεί το σημείο που εξετάζεται αν ο δικηγόρος «Γνωρίζει τον δικαστή ή για τον δικαστή».

Με βάση αυτό το έγγραφο, θα μπορούσε κάποιος να βγάλει, με ασφάλεια, το συμπέρασμα ότι η Σαηνεντόλοτζυ προτιμάει δικηγόρους που έχουν επαφές με κυβερνητικούς χώρους, τον Τύπο, έχουν πληροφορίες για δικαστές που χειρίζονται υποθέσεις της και αν έχουν άκρες μέσα σε όσους πολεμούν τη Σαηνεντόλοτζυ, τόσο το καλύτερο.

Ο κ. Λοδέρδος είναι γνωστό ότι τοποθετήθηκε στη

θέση του στο Υπουργείο Έξωτερικων μετά από την παραίτηση/απομάκρυνση του προκατόχου του στη γνωστή υπόθεση, όπου ο προκατόχος του δέν συμβιβαζόταν με τις επιθυμίες του Υπουργού Έξωτερικων, κ. Γιώργου Παπανδρέου, σχετικά με τη διάθεση κονδυλίων σε διάφορες αμαρτωλές «Μη κυβερνητικές οργανώσεις». Πώς είναι δυνατόν να είναι μη κυβερνητικές και να χρηματοδοτούνται με κυβερνητικά κονδύλια;

Καί για όσους εξακολουθούν να πιστεύουν σε συμπώσεις, ως εξιγήσουν αυτά (τά σχετικά αποδεικτικά έγγραφα υπάρχουν στο βιβλίο τόσο στα άγγλικά, όσο και μεταφρασμένα στα ελληνικά):

1) Στα Συνέδρια που όργωνσε ο κ. Άλεξίου και χρηματοδότησε και η Σαηνεντόλοτζυ επέλεεστησε ψυχολογική ζύμωση συμμετεχόντων από πολλούς πολιτικούς, κοινωνικούς και επαγγελματικούς χώρους, σε συγκεκριμένα θέματα (θρησκευτική ελευθερία, «πολυπολιτισμικότητα», κ.λ.π.) που σήμερα αποτελούν την κύρια δέση αξόνων της «έκσυγχρονιστικής» επίθεσης από τη Νέα Τάξη εναντίον της ελληνικής κοινωνίας.

2) Ο κ. Γιώργος Παπανδρέου, ως Υπουργός Παιδείας είχε αυτά τα Συνέδρια (τά όποια κατά κανόνα διεξήχθησαν στο Πολυτεχνείο) υπό την αιγίδα του, ενώ είχε άπευθύνει μέχρι και χαιρετισμούς στους διοργανωτές και συμμετέχοντες.

3) Ο τ. Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Σταθόπουλος έπαιξε συντονιστικό ρόλο τουλάχιστον σε ένα από αυτά τα Συνέδρια. Η συμπεριφορά του στο θέμα των ταυτοτήτων, συνδυαζόμενη με αυτό τό γεγονός, την μέχρι τότε δραστηριότητά του και τις κυβερνητικές αντιδράσεις άμέσως μετά την συνέντευξή του στο ΕΘΝΟΣ, αποτελούν τουλάχιστον ισχυρότατες ένδείξεις ότι με τη συνέντευξή του ανακοίνωσε στην κυβέρνηση ποιά θα είναι η κυβερνητική πολιτική στον τομέα θεμάτων που περιλαμβάνει και τις ταυτότητες. Ο χώρος τον όποιο εξέφρασε ο κ. Σταθόπουλος έχει μεγαλύτερη ισχύ και επιβλήθηκε στον κομματικό χώρο της κυβέρνησης. Τό Κόμμα... χτύπησε προσοχή.

4) Τό αυτοχαρακτηριζόμενο «Παρατηρητήριο των Συμφωνιών του Έλσίνκι», αποτέλεσε τον μοναδικό μάρτυρα υπεράσπισης της Σαηνεντόλοτζυ στίς δίκες για τη διάλυση του ΚΕΦΕ. Στη Γερμανία, Γαλλία, Βέλγιο και γενικότερα στην Εύρώπη τό «Παρατηρητήριο», στο όποιο τό παράρτημα που λειτουργεί στην Ελλάδα είναι η παρέα του κ. Παναγιώτη Δημητρά, περιγράφεται σε κυβερνητικούς και δημοσιογραφικούς κύκλους ως «στρατηγικός βραχίονας του State Department». Καί όμως η ομάδα αυτή τυγχάνει ιδιαίτερης εκτίμησης σε μερικούς ελληνικούς κύκλους.

Σημείωση τῆς Διευθύνσεως:

Ἡ Διεύθυνση τοῦ περιοδικοῦ διατηρεῖ σέ κάθε περίπτωση τό δικαίωμα νά κρίνει ποιό ἀπό τά ἀποστελλόμενα κείμενα εἶναι δημοσιεύσιμο ἢ ὄχι καί ἐπίσης νά συντέμνει τά περιεχόμενό του γιά λόγους οἰκονομίας χώρου.

ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΩΝ ΣΚΛΑΒΩΝ

Ἡ ταύτιση τῆς «Λατρείας τῆς Σκοπιᾶς» μέ τήν προώθηση τῶν συμφερόντων τῆς ἐταιρείας δημιουργεῖ τήν ἀπαραίτητη «ὑποδομή» γιά ψυχολογική πίεση στούς ὀπαδοῦς, προκειμένου νά ἀσκήσουν αὐτή τή «λατρεία».

Ἡ παραμέληση τῆς «Λατρείας τῆς Σκοπιᾶς» μπορεῖ νά στοιχίσει τήν «ἐπιβίωση» στόν Ἀρμαγεδῶνα, ἐνῶ, ἀντίθετα, ἡ «ἐγκαρτέρηση» στό «ἔργο» καθιστᾷ τήν «ἀμοιβή» σίγουρη. Ἡ αὔξηση σέ «ώριμότητα» ταυτίζεται μέ τήν αὔξηση τοῦ ζήλου γιά τό ἔργο τῆς ἐταιρείας καί μέ τήν ἀποδοτική ἄσκησή του. Ἡ παραμέλησή του λογίζεται «ἀνωριμότητα», ἐνῶ ἡ πλήρης ἐγκατάλειψη τοῦ «ἔργου» ἀπό ἓνα «μάρτυρα τοῦ Ἰεχωβά» ἀποτελεῖ πειστική ἀπόδειξη ὅτι πρόκειται γιά ἄτομο πνευματικά νεκρό. Γι' αὐτό καί ἡ ἐταιρεία κάνει ὅ,τι μπορεῖ γιά νά «ἀναζωογονήσει» τό ἄτομο αὐτό.

(Ἀπό τό βιβλίο τοῦ μακαριστοῦ π. Ἀντωνίου Ἀλεξίσοπούλου «Μιά Δικτατορία στό Μπρούκλιν»).

Ραδιοφωνικές ἐκπομπές

Ἀπό τό Ραδιοφωνικό Σταθμό τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, 89,5 FM, μεταδίδονται οἱ ἑξῆς ἐκπομπές:

- 1) **Ἐπιβίωση Μαρτυρία καί Ζωή. Κάθε Τρίτη 7 -7.30 μ.μ.** Ἐπιμελεῖται καί παρουσιάζει ὁ π. **Κυριακός Τσουρός** (Γραμματεὺς τῆς Σ.Ε. ἐπὶ τῶν αἰρέσεων).
- 2) **Σεμινάριο Ἐπιβίωσης Πίστεως. Κάθε Τετάρτη 5-6 μ.μ.** Παραγωγός: Π.Ε.Γ. (Πανελλήνια Ἐνωση Γονέων γιά τήν προστασία τοῦ Ἑλληνορθοδόξου Πολιτισμοῦ, τῆς Οἰκογενείας καί τοῦ Ἀτόμου). Παρουσιάστρια κ. **Αἰκατερίνη Ἀναγνωστοπούλου**.
- 3) **Ἐκκλησία καί Αἰρέσεις. Κάθε Παρασκευή 5.30 - 6 μ.μ.** Παραγωγός: Π.Ε.Γ., σέ συνεργασία μέ τή Σ.Ε. ἐπὶ τῶν αἰρέσεων. Παρουσιάστρια **Αἰκατερίνη Ἀναγνωστοπούλου**.
- 4) **Ἐπιβίωση καί κακοδοξία. Κάθε Παρασκευή 8.30- 9 μ.μ.** Ἐπιμελεῖται καί παρουσιάζει ὁ Ἀρχιμ. π. **Δανιὴλ Γούβαλης**.

Ἰστοσελίδα τῆς ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ: www.ecclesia.gr, e-mail: iera-synodos@ecclesia.gr

Ἰστοσελίδα τῆς Π.Ε.Γ.: www.ppu.gr

ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΙΣ ΕΝΟΣ ΑΙΡΕΤΙΚΟΥ

Ἐπιστολή τοῦ Ὁσ. Θεοφάνους τοῦ Ἐγκλείστου,

(ε' μέρος)*

ΙΑ'. Ἐπειτα ἀπό ὅλα, ὅσα εἶπαμε, μπορεῖτε καί μόνος σας νά κρίνετε πόση ἀλήθεια περιέχεται στά λόγια τοῦ νέου σας διδασκάλου.

Συνεχίζετε στό γράμμα σας: «Ἐπέμενε πολύ νά ὁμολογοῦμε μέ τά χεῖλη μας τόν Ἰησοῦ Χριστό καί διαβεβαίωνε ὅτι ὁποῖος Τόν ὁμολογεῖ μέ τά χεῖλη, ἀμέσως Τόν ὑποδέχεται καί γεμίζει μέ τήν θ. Χάρι. Σέ κάποιον μάλιστα ἐπέμενε πολύ νά ὁμολογήσῃ τόν Κύριο, ἀλλά ἐκεῖνος δέν δέχθηκε λέγοντας ὅτι αὐτό εἶναι θέμα συνειδήσεως».

Πολύ καλά ἔκανε καί δέν δέχθηκε! Πολύ σωστά ἔκρινε, διότι μιά τέτοια ὁμολογία, ὅταν γίνεται ἐπί ματαίῳ, εἶναι ἀντίθετη πρὸς τό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Φαίνεται ὅτι ἦταν λεπτή ἡ συνείδησις τοῦ χριστιανοῦ αὐτοῦ καί δέν τοῦ ἐπέτρεψε νά ὁμολογήσῃ στήν περίπτωσι ἐκείνη. Αὐτό θά ἦταν ἓνας κομψασμός καί μιά ἀγυρτεία.

Τό νά ὁμολογήσῃ κανεῖς τόν Ἰησοῦ Χριστό εἶναι μεγάλο κατόρθωμα καί ὁ Κύριος ὑποσχέθηκε ὅτι θά δοξάσῃ τόν ὁμολογητή ἐνώπιον τοῦ οὐρανοῦ Πατρὸς (Ματθ. 10, 32). Ἀλλά πότε ἐκτιμᾷ ὁ Κύριος μιά τέτοια ὁμολογία; Ὅταν γίνεται ἐνώπιον ἐχθρικοῦ γιά τήν πίστι μας περιβάλλοντος καί ὅταν διακινδυνεύῃ κανεῖς μέ τήν ὁμολογία αὐτή νά ὑποστῇ διωγμούς καί θάσανα.

Ἄλλοι τότε ὁμολογεῖ τόν Χριστό, μέσα του ἀποδέχεται τό μαρτύριο. Π' αὐτό καί ἡ ὁμολογία του ἔχει τόση ἀξία. Στήν Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ οἱ ὁμολογητές στέκονται πλαῖι στοὺς μάρτυρες. Μάρτυρες εἶναι ὅσοι ὁμολογώντας τόν Χριστό βασανίσθηκαν μέχρι θανάτου. Ἐνῶ ὁμολογητές εἶναι ὅσοι ὁμολογώντας τόν Χριστό βασανίσθηκαν, ἀλλά γιά κάποιο λόγο δέν ἔφθασαν στόν θάνατο. Νά γιά ποιά ὁμολογία ὁμιλεῖ ὁ Κύριος! Γιά ἐκείνη πού ἂν δέν ὁμολογηθῇ, θά σημαίνει ἄρνησί Του. Ὅποτε κατά συνέπειαν θ' ἀκολουθήσῃ τό: «Ὅστις δ' ἂν ἀρνήσῃται με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι αὐτόν καὶ ἐμπροσθεν τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς» (Ματθ. 10, 33).

Σέ σᾶς λοιπόν ἐκεῖ, ὑπάρχουν ἄραγε τέτοιες συνθήκες πού ἢ θά ὁμολογήσῃ κανεῖς τόν Χριστό καί θά

βασανίζεται ἢ θά τόν ἀπαρνηθῇ καί θά ζῇ εὐτυχισμένος; Ἀσφαλῶς ὄχι. Ἄρα δέν εἶναι κατάλληλη ἡ πείπτωσις γιά μιά ὁμολογία πού νά θεωρηθῇ ἀξιόλογη ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Ἐνῶ γιά κομψασμούς καί ἀγυρτεῖες εἶναι πάντοτε κατάλληλες ὅλες οἱ περιπτώσεις!

Βγῆτε στόν δρόμο καί φωνάξτε: «Πιστεύω στόν Χριστό καί ὁμολογῶ τήν πίστι μου». Μιά τέτοια ὁμολογία, ὁμολογία δηλαδή πού γίνεται μέ τέτοιες συνθήκες, εἶναι ἀνόητη. Εἶναι ἀκριβῶς αὐτή πού ἀπαιτοῦσε ὁ νέος σας δάσκαλος!

Ἀλλά ὁ ταλαίπωρος συνεχίζει καί συνδυάζει τήν ὁμολογία αὐτή μέ μιά ὑπόσχεσι: «Μόλις ὁμολογήσῃς μέ τά χεῖλη σου τόν Χριστό, Τόν δέξεσαι μέσα σου». Ἀπό πού τό ἔβγαλε αὐτό; Ὁ Κύριος καί οἱ ἀπόστολοι δίδαξαν ποιός δέχεται τόν Χριστό μέσα του καί μέ ποιόν τρόπο. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος γράφει: «Ὅσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν ἐνεδύσασθε» (Γαλάτ. 3, 27).

Ἄλλοι «ἐνδύεται» τόν Χριστό, αὐτός Τόν δέχεται μέσα του. Ἐπομένως ὁποῖος βαπτίζεται, αὐτός δέχεται μέσα του τόν Χριστό. Προτοῦ βαπτισθῇ, ὁμολογεῖ τόν Χριστό ἀπαγγέλλοντας τό σύμβολο τῆς πίστεως, τό «Πιστεύω». Μέ τόν τρόπον αὐτόν δέν ἔρχεται ἀκόμη μέσα του ὁ Χριστός. Ἀπλῶς γίνεται ὁ πιστός ἱκανός νά Τόν δεχθῇ. Μόνο μέ τό βάπτισμα Τόν δέχεται μέσα του. Αὐτό διδάσκει ὁ ἀπόστολος Παῦλος. Ἐνῶ ὅ,τι λείπει ὁ νέος σας διδάσκαλος προέρχεται ἀπό τό μυαλό του καί δέν στηρίζεται πουθενά.

Καί κάτι ἄλλο ἀκόμη. Ὁ Κύριος παραγγέλλει: «Ὁ τρώγων μου τήν σάρκα καί πίνων μου τό αἷμα ἐν ἐμοί μένει καὶ ἐν αὐτῷ» (Ἰωάν. 6, 56). Κάθε χριστιανός λοιπόν πού κοινωνεῖ τό ἄχραντο Σῶμα καί τό τίμιο Αἷμα τοῦ Κυρίου, Τόν δέχεται μέσα του. Καί πρὶν ἀπό τήν θ. Κοινωνία διαβάζοντας τήν εὐχή τῆς προετοιμασίας γιά τήν θ. Μετάληψι «Πιστεύω, Κύριε, καί ὁμολογῶ, ὅτι σύ εἶ ἀληθῶς ὁ Χριστός, ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος», ὁμολογεῖ τήν πίστι του, ἀλλά μέ αὐτή τήν ὁμολογία δέν δέχεται ἀκόμη μέσα του τόν Χριστό. Τόν δέχεται κοινωνώντας τό ἄχραντο Σῶμα Του καί τό τίμιο Αἷμα Του. Ἡ ὁμολογία ἀπλῶς μᾶς ἀνοίγει τήν εἴσοδο νά Τόν δεχθοῦμε.

Βλέπετε λοιπόν, ὅτι μέ τό ἅγιο βάπτισμα καί τήν θ. Κοινωνία δεχόμεστε μέσα μας τόν Χριστό καί ὄχι

* Ἀπό τό βιβλίον «Ἀπάνθισμα Ἐπιστολῶν» τοῦ Ὁσ. Θεοφάνους τοῦ Ἐγκλείστου, ἐκδοσις τῆς Ἱ. Μονῆς Παρακλήτου.

μέ την άπλή όμολογία τής πίστεώς μας. Ένω έτσι διδάσκει ή Όρθόδοξη Έκκλησία μας, ό αίρετικός διδάσκαλός σας εφευρε άλλο δρόμο ένώσεώς μας μέ τόν Χριστό. Άσφαλώς μέ τόν δικό του λογιισμό και τήν δική του πλάνη.

Υπάρχει όμως και ένας άλλος όρθόδοξος δρόμος. Είναι αυτός πού ύποδεικνύει ό Κύριος: «Ό έχων τάς έντολάς μου και τηρών αυτάς, εκείνός έστιν ό αγαπών με· ό δέ αγαπών με αγαπηθήσεται υπό του Πατρός μου, και έγώ αγαπήσω αυτόν και έμφανίσω αυτόν έμαντόν... Έάν τις αγαπά με τόν λόγον μου τηρήσει, και ό Πατήρ μου αγαπήσει αυτόν, και προς αυτόν έλευσόμεθα και μονήν παρ' αυτόν ποιήσομεν» (Ίωάν. 14, 21-23).

Μή νομίζετε όμως ότι αυτή ή έκπλήρωση των θείων έντολών έξασφαλίζει τόν έρχομό του Κυρίου στις ψυχές μας άνεξάρτητα από τό άγιο βάπτισμα και τήν θ. Κοινωνία. Η άγιαστική ένέργεια αυτόν των μυστηρίων δίνει δυνάμεις για τήν πιστή τήρησι των έντολών. Όποιος έκπληρώνει τίς έντολές, στολίζει τήν ψυχή του μέ διάφορες άρετές και κάνει τήν καρδιά του ναό άξιο να ύποδεχθί τόν Κύριο. Ό Κύριος έρχεται και κατοικεί μέσα του. Άκριδέστερα ήδη έχει έλθει μέ τό μυστήριο του βαπτίσματος και κατοικεί μέσα του μέ τό μυστήριο τής θ. Ευχαριστίας.

Άλλά έφ' όσον ό άνθρωπος δέν έχει καθαρισθί από τά πάθη και δέν έχει στολισθί μέ τίς άρετές, ό Κύριος δέν εύαρεστείται και δέν αναπαύεται μέσα του. Η ταραχή των παθών και ή δυσσομία τής άμαρτίας Τόν δυσαρεστεί. Μοιάζει σαν να μην έμπιστεύεται και άπλώς άκόμη να προετοιμάζει «μονήν» μέσα του. Όταν όμως ή ψυχή φωτισθί μέ τίς άρετές, τότε εισέρχεται μέ δεβαιότητα μέσα της, όπως μπαίνει κανείς σ' ένα οικείο σπίτι και παραμένει εκεί ήσυχος, μακριά από δυσάρεστες κινήσεις άμαρτιών και παθών.

Η πίστις μας προσελκύει τόν Κύριο. Τά μυστήρια μας άξιώνουν να Τόν δεχθούμε. Όταν όμως μέ τήν βοήθειά Του έκπληρώνουμε τίς έντολές Του και καθαριζώμαστε από τά πάθη, τότε όριστικά έρχεται και παραμένει μέσα μας. Αυτός είναι ό δρόμος και ό τρόπος ύποδοχής του Κυρίου, όπως τόν διδάσκει ή Έκκλησία. Έχει τίς θαμνίδες του. Έχει τήν αρχή, τήν συνέχεια και τό τέλος, δηλαδή τήν τελείωση.

Άλλά ρίζα όλοκλήρου αυτού του έργου είναι ό έρχομός του Κυρίου μέ τά μυστήρια. Χωρίς τά μυστήρια ούτε πίστις ούτε έργα μπορούν να έλκύσουν τόν Κύριο. Έχουν τήν άξία τους σαν προϋποθέσεις για να οδηγηθί κανείς στα μυστήρια. Μέ τά μυστήρια θα έγκαταβίωση ό Κύριος μέσα στον πιστό. Η όμολογία τής πίστεως στον Κύριο έχει κι αυτή τήν θέσι

της, αλλά μόνο σαν κάποιο μέρος τής προετοιμασίας και όχι σαν μέσο ικανό μόνο του να φέρη τόν Χριστό μέσα μας.

Η όμολογία τής πίστεως μόνο μέ τά χείλη, χωρίς καμιά συνέπεια στην ζωή μας, δέν έχει σημασία. Όταν μας ρωτούν τί θρήσκευμα έχουμε, κι εμείς όμολογούμε ότι είμαστε χριστιανοί, αυτό σημαίνει ότι πιστεύουμε σωστά και ζούμε άγια, ότι παίρνουμε θ. Χάρι μέ τά μυστήρια, ακολουθούμε τίς συμβουλές των πνευματικών πατέρων, άνήκουμε στην Όρθόδοξη Έκκλησία του Θεού και μέ σχολαστικότητα τηρούμε ό,τι αυτή προστάζει. Έκτελούμε δηλαδή όλα εκείνα, πού όπως προείπαμε, μας καθοδηγούν στον δρόμο τής σωτηρίας.

Επομένως ειλικρινά όμολογεί τόν Κύριο μόνον εκείνος πού πιστεύοντας σ' Αυτόν, άγιάζεται μέ τά μυστήρια και άντλεϊ δυνάμεις απ' αυτά, ζή άγια σύμφωνα μέ τίς έντολές του Θεού, κάτω από τήν χειραγώγησι των πνευματικών πατέρων και μέσα στο πνεύμα τής άγίας Όρθοδόξου Έκκλησίας. Αυτός είναι ό πραγματικός όμολογητής! Και όχι εκείνος πού μόνο μέ τά χείλη όμολογεί τόν Κύριο. Ό άγιος Ίωάννης ό Θεολόγος, στην πρώτη του καθολική επιστολή γράφοντας για τήν πραγματική όμολογία, έννοει άκριδώς μιá τέτοια έμπρακτη όμολογία.

Επί πλέον ό αίρετικός θεωρεί σαν καρπό τής προφορικής όμολογίας τήν θ. Χάρι. Έάν ή όμολογία αυτή ήταν ικανή να φέρη τόν Κύριο, θα έφερε και τήν θ. Χάρι. Διότι ή θ. Χάρις είναι ή κοινωνία μέ τόν Κύριο. Άλλά, όπως έξηγήσαμε προηγουμένως, ό Κύριος έρχεται μέσα μας μέ τά μυστήρια κι όχι μέ τήν όμολογία. Άρα τά μυστήρια μας γεμίζουν μέ τήν θ. Χάρι κι όχι ή όμολογία. Και πιό πάνω σ'αυτο έξηγήσα ότι ή θ. Χάρις δέν προσφέρεται παρά μόνο μέ τά μυστήρια. Δέν ύπάρχει περίπτωση στην ιστορία τής Έκκλησίας του Θεού πού να τήν έλαβε κανείς μέ άλλο τρόπο.

Επομένως δέν μπορούμε να σκεφθούμε ότι μέ μιá άπλή προφορική όμολογία μπορούμε να λάβουμε τήν θ. Χάρι. Αυτό θα έμοιαζε μέ τό να λέγαμε σε κάποιον: «Άνοιξε τό στόμα σου και θα γεμίσης μέ τήν θ. Χάρι». Γι' αυτό ταιριάζει πολύ να χαρακτηρίση κανείς σαν άνόητο τόν αίρετικό, πού πιστεύει ότι μέ μόνη τήν προφορική όμολογία θα τήν άποκτήση.

ΙΒ'. Γράφετε ότι ό αίρετικός σας προσεύχεται μέ δικές του προσευχές και κατά τίς προσευχές του δέν σχηματίζει τό σημείο του Σταυρού ούτε κάνει μετανοίες.

Βλέπετε απ' αυτό πόσο μοντερνίζει. Όλοι οι όρθόδοξοι χριστιανοί, άκόμη και οι περισσότεροι αίρετικοί, κάνουν τό σημείο του Σταυρού. Εκείνος όμως ντρέπεται. Και όμως είναι και αυτός ένας τρώ-

πος όμολογίας του Ίησου Χριστού, πού για χάρι μας υπέμεινε τον Σταυρό και μās εξαγόρασε.

Όταν λοιπόν εκείνος σās προτρέπη «όμολογήστε, όμολογήστε τον Χριστό με τά χείλη σας», έσεις πλησιάστε τον και προτρέψτε τον «όμολογήστε και σεις, όμολογήστε τον Χριστό με τό σημείο του Σταυρού». Όμολογία και τό ένα, όμολογία και τό άλλο. Τό ένα μόνο με λόγια. Τό άλλο με έργα. Τά έργα όμως είναι σημαντικώτερα από τά λόγια.

Και όταν είπε σ' εκείνον πού άρνήθηκε να όμολογήσει με τά χείλη τον Χριστό «φαίνεται ότι ντρέπεσαι τους ανθρώπους», θά έπρεπε και σεις να του λέγατε «εφ' όσον άρνείσθε να κάνετε τό σημείο του Σταυρού, πού κι αυτό είναι όμολογία, φαίνεται ότι και σεις ντρέπεσθε να όμολογήσετε τον Χριστό ένώπιον των ανθρώπων».

Ό Μ. Βασίλειος μās βεβαιώνει ότι τό σημείο του Σταυρού, πού κάνουμε, θεοπίστηκε από τους άποστόλους και ότι, όταν γίνεται με πίστι, διώχνει τους άοράτους έχθρους, ανατρέπει τά σκοτεινά τους σχέδια και προφυλάσσει τον χριστιανό από τίς επιθέσεις τους.

Ό Κύριος διά του Σταυρού συνέτριψε την δύναμη των έχθρων. Τό ένθymούντα αυτό οι έχθροί και άποφεύγουν κάθε άνάμνησί του. Όποιος δέν σφραγίζει τον έαυτό του με τό σημείο του Σταυρού, αφήνει έλεύθερο πεδίο δράσεως στους έχθρους. Χριστιανός χωρίς τό σημείο του Σταυρού μοιάζει με στρατιώτη χωρίς όπλο. Βρίσκεται στην διάθεσι του έχθρου. Ό Σταυρός αγιάζει κάθε άνθρωπο και κάθε άντικείμενο. Έτσι παρέλαβε ή Έκκλησία από τους άποστόλους και έτσι πιστεύουν οι χριστιανοί. Γι' αυτό εύλογα άναρωπιέται κανείς: Είναι χριστιανός εκείνος που άποφεύγει τό σημείο του Σταυρού;

Με την κλίσι της κεφαλής συνήθως έκδηλώνουμε σεβασμό και ύποταγή. Είναι λοιπόν άπαραίτητο στον προσευχόμενο να έκδηλώνη την έσωτερική του εύλάβεια και ύποταγή στον Θεό με την κλίσι της κεφαλής. Όλοι οι χριστιανοί προσκυνούν τον Κύριο και σωματικά, σαν δείγμα έσωτερικού σεβασμού και ύποταγής στο άγιο θέλημά Του. Όποιος δέν ύποκλίνεται δημιουργεί άμφιβολία άν κυριαρχηται από τά αισθήματα αυτά. Και άν δέν κυριαρχηται, τότε τί είδους προσευχή κάνει;

Χρησιμοποιούμε εδώ στην Ρωσία την έκφρασι «ό τράχηλός του δέν λυγίζει», για να χαρακτηρίσουμε τον άνυπότακτο, τον έγωϊστή, πού δέν άναγνωρίζει κανένα. Μήπως τέτοιος δέν είναι πολλές φορές κι εκείνος πού άρνείται να κάνει μετάνοιες την ώρα της προσευχής μπροστά στον Θεό; Φοβάται μήπως τσαλακώση τά ρούχα του;

Γ'. Μοῦ γράφετε: «Ό νέος μας δάσκαλος και οι πιστοί του όπαδοί δέν έμφανίζονται στον ναό και δέν επικαλούνται στίς προσευχές τους τους άγίους ούτε την Μητέρα του Θεού ούτε τους άγγέλους ούτε τους άποστόλους ούτε τους προφήτες ούτε τους όσίους. Επίσης δέν νηστεύουν, δέν έξομολογούνται, δέν κοινωνούν και δέν άναγνωρίζουν τίς εορτές».

Βλέπετε τί χριστιανοί είναι; Θεωρούν τους έαυτούς τους πνευματικούς, ανθρώπους του Θεού, άγίους, για τους όποιους δέν χρειάζεται ή έξωτερική έκκλησιαστική τάξι ούτε οι πνευματικές άσκήσεις, κανένα άγιαστικό μυστήριο και καμία ιερουργία.

Δέν καταλαβαίνω λοιπόν τί θέλετε και τρέχετε πίσω απ' αυτόν; Ή, γιατί να γεμίξη τ' αυτιά σας με κούφια λόγια; Μ' αυτά πού μοῦ γράφετε γίνεται όλοφάνερος ό ξεπεσμός του από την άγία Όρθόδοξη Έκκλησία.

Άγωνίζεται ν' άπομακρύνη και σās απ' αυτή, για να δημιουργηθή μιá νέα αίρετική ομάδα δδελυκτη στον Θεό της άλήθειας. Και σεις όλο και περισσότερο γλυστράτε προς αυτόν, όπως οι άνόητες μύγες προς τά δηλητηριώδη δολώματα.

Σās συνιστώ τό βιβλίο «Η πέτρα της πίστεως» του Στεφάνου Γιαβόρσκυ. Διαβάστε το με προσοχή και έγκλοπωθήτε τό περιεχόμενό του, γιατί μ' αυτή την πέτρα θά μπορέσετε εύκολα ν' άποστομώνετε τους αίρετικούς και να σπάξετε τά δόντια των ψευδοδιδασκάλων πού μισούν την άλήθεια και τό φώς.

ΙΔ'. Γράφετε: «Μεταξύ μας δημιουργήθηκε σύγχυσις, γιατί οι πνευματικοί μας πατέρες σιωπούν. Ένώ αυτός ό κήρυκας πηγαίνει παντού, άγωνίζεται, διδάσκει, όμιλεί μ' ένθουσιασμό, οι δικοί μας ποιμένες σιωπούν. Και στον ναό σπάνια κηρύττει κάποιος. Περιορίζονται στην τέλεσι των ακολουθιών. Χρειάζεται ζωντανός λόγος και δέν μās τον δίνουν».

Θά σās ρωτήσω κάτι: Άπευθυνθήκατε ποτέ στους ιερείς σας; Τους είπατε ότι στην περιοχή σας κυκλοφορεί κάποιος ξενόφερτος πού σās συγκεντρώνει και σās διδάσκει; Τους ζητήσατε την γνώμη τους για τά κηρύγματά του; Άσφαλώς δέν τό κάνατε αυτό! Γράφετε από την άλλη άκρη του κόσμου και άπευθύνεσθε σε μένα και ποτέ δέν άναζητήσατε την δοήθεια των ποιμένων σας για την ύπόθεσι αυτή. Δέν μοῦ γράφατε ποτέ ότι την συζητήσατε με τους έφημερίους της ένορίας σας, πού είναι δίπλα σας και πού τους βλέπετε κάθε Κυριακή και εορτή!

Πώς έπειτα απ' αυτό να γνωρίζουν οι πνευματικοί σας πατέρες τί σās συμβαίνει; Οι ιερείς έρχονται στον ναό, βλέπουν συγκεντρωμένους τους ένοριτες να προσεύχονται και μένουν ήσυχoi ότι δέν άντιμετωπίζουν προβλήματα.

Ἐξ ἄλλου ἐσεῖς γνωρίζετε τά δόγματα, ἐνθυμεῖσθε τίς ἐντολές καί ὑποτάσσεσθε στήν Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ. Τί ἄλλο χρειάζεσθε; Μήπως καμιά φορά θά θέλατε νά σᾶς ἐξηγηθῇ κάποιο δόγμα, κάποια ἐντολή ἢ κάποιο μυστήριο; Ἀλλά αὐτό, ὅπως γράφετε, γίνεται. Ἐκτός ἀπ' αὐτό ἡ ἴδια ἡ ἀκολουθία ὑπενθυμίζει στόν προσεκτικό πιστό καί τά δόγματα καί τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ. Καί διδάσκει πῶς θά ἐνωθοῦμε μ' Αὐτόν. Ἀρκεῖ ἡ παραμονή μέσα στόν ναό γιά ν' ἀνανεώση ὅλο τό θρησκευτικό συναίσθημα, ὅπως πολλοί βιωματικά ὁμολογοῦν.

Συμφωνῶ μαζί σας στό ὅτι οἱ ἱερεῖς πρέπει συχνότερα νά συζητοῦν μέ τούς πιστούς καί νά διαλέγονται μ' αὐτούς εἴτε μέσα στόν ναό εἴτε ὅπουδήποτε ἄλλοῦ. Δέν συμφωνῶ ὅμως στό ὅτι ἐάν δέν συμβαίνει αὐτό, οἱ ἐνοριῖτες ἔχουν ἔλλειψη πνευματικῆς τροφῆς. Ἀλλά καί στήν περίπτωσι αὐτή, ἐάν θά ἔπρεπε κάποιον νά μεμφθῶ, θά κατηγοροῦσα περισσότερο τό ποιμνιο, παρά τούς ποιμένες! Γιατί ποιός κληρικός θά περιφρονοῦσε μιά παράκλησι τῶν ἐνοριτῶν γιά περισσότερη καί εἰδικώτερη διδασκαλία; Μόνοι σας ἀποφεύγετε τούς κληρικούς καί, ἂν συμβῆ νά συναντηθῆτε μέ κάποιον ἀπό τούς ἱερεῖς, δέν τόν ρωτᾶτε γιά θέματα πίστεως. Γι' αὐτό κι ἐκεῖνοι δέν σᾶς θίγουν τέτοια θέματα καί ἀποφεύγουν νά σᾶς διδάξουν μέσα στόν ναό μέ τόν φόβο, μήπως σᾶς γίνουν φορτικοί καί σᾶς ψυχράνουν.

Ἐγώ δέν δικαιῶνω τούς ἱερεῖς πού δέν διδάσκουν καί δέν κηρύττουν. Τό δικό τους χρέος εἶναι νά φλογίζονται ἀπό ἱερούς πόθους καί νά ὁμιλοῦν στούς πιστούς, ἐνῶ τό χρέος τῶν πιστῶν εἶναι πρόθυμα νά ἐγκολπώνονται τήν διδασκαλία. Ἐπισημαίνω μόνον ὅτι ὑπάρχει καί δική σας εὐθύνη γιά τήν σπανιότητα τοῦ κηρύγματος.

Μοῦ γράφετε: «Ἐνῶ οἱ κληρικοί μας σιωποῦν, ἐκεῖνος παντοῦ κηρύττει». Ἐκεῖνος κηρύττει, γιατί πρέπει νά συγκεντρώσῃ γύρω του μαθητές καί ὁπαδούς. Ὅταν τούς συγκεντρώσῃ, κι ἐκεῖνος θά σιωπήσῃ, γιατί οἱ ἀκροατές του θά γνωρίζουν ὅλα ὅσα διδάσκει. Πρέπει ὅμως νά γνωρίζετε ὅτι οἱ πολλές φροντίδες, οἱ πληθωρικές δραστηριότητες καί οἱ μεγάλες φωνές, δέν χαρακτηρίζουν τήν ὑγιή κατάστασι τῶν πραγμάτων.

Προσεῖτε τό σῶμα: Ὅταν εἶναι ὑγιές, ὅλες οἱ ἐσωτερικές λειτουργίες του ἐκτελοῦνται ἡσυχᾶ. Ὁ σφυγμός εἶναι ἡρεμῶς, ἡ ἀναπνοή ὀμαλή, τά νεῦρα καί οἱ κινήσεις κανονικά. Μόλις ὅμως σέ κάτι ἀπ' αὐτά συμβῆ μιά ἀνωμαλία, ἡ ἀρμονία τῆς λειτουργικότητος καταστρέφεται καί τό σῶμα παρουσιάζεται ἄρρωστο.

Τό ἴδιο συμβαίνει καί στό ἔργο τῆς πίστεως καί τῆς σωτηρίας. Ἐσεῖς καί ὀλόκληρη ἡ ἐνορία ἀποτε-

λεῖτε μιά μικρογραφία τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας. Ὅλες οἱ σωτηριώδεις λειτουργίες τοῦ σώματος αὐτοῦ τελοῦνται ἡσυχᾶ. Κατέχετε τήν ὀρθόδοξη πίστι, ἀγωνίζεσθε νά ζητε χριστιανικά, ἀγιάζεσθε μέ τά μυστήρια, ἀκολουθεῖτε ὀλόκληρη τήν τάξι τῆς Ἐκκλησίας καί ὑπακούετε στούς ἱερεῖς σας.

Τό ἔργο τῆς σωτηρίας ὅλων καί καθενός ξεχωριστά προχωρεῖ κανονικά. Ὅπως τό ὑγιές σῶμα ἀναπτύσσεται καί ζῆ ἀπαράτητο, ἔτσι καί σεῖς ζητε καί ἀναπτύσσεσθε πνευματικά, ἂν καί αὐτό δέν γίνεται ἀντιληπτό.

Ἡ ἡρεμία λοιπόν ἡ δική σας, πού ἔρχεται σέ ἀντίθεσι μέ τήν ἐκτακτη δραστηριοποίησι τοῦ ψευδοδιδασκάλου, δέν σημαίνει ὅτι βρῖσκεσθε σέ μειονεκτική θέσι. Ἀντιθέτως ἡ ἀθόρυβη καί κανονική πρόοδος στό ἔργο τῆς σωτηρίας σημαίνει ὅτι σεῖς βρῖσκεσθε σέ ὑγιή κατάστασι, ἐνῶ ἐκεῖνος βρῖσκεται σέ ἀνώμαλη.

Βέβαια ἐάν κανεῖς ἀπό σᾶς κατά τήν διάρκεια τῆς εἰρηρικῆς πορείας τῆς πνευματικῆς ζωῆς παραδίδεται στήν ἀμέλεια καί τήν ἀδιαφορία, αὐτό ἀποτελεῖ σφάλμα. Ἀλλ' ἐάν ὁ καθένας σύμφωνα μέ τίς δυνάμεις του ἐκτελῇ ὅλες τίς ὑποχρεώσεις, πού τοῦ ὑπαγορεύει ἡ χριστιανική του συνείδησις, τότε τό ἔργο τῆς σωτηρίας βρῖσκεται σέ τάξι καί δέν ὑπάρχει λόγος ν' ἀνησυχῆτε γι' αὐτό. Πολύ περισσότερο νά τρέχετε πίσω ἀπό κάποιον, πού παρουσιάζει κάτι τό ξεχωριστό.

Ἐνθυμηθῆτε τί σᾶς εἶπα στήν ἀρχή φέροντάς σας τήν εἰκόνα τῆς χορωδίας καί τῆς κακῆς ἐντυπώσεως πού κάνει ἡ φωνή πού ξεχωρίζει. Ἡ ἴδια εἰκόνα χρησιμεύει καί γιά τήν κατανόησι ὅσων σᾶς γράφω στό σημεῖο αὐτό.

Σᾶς ἀνέφερα ὅλα τά προηγούμενα παίρνοντας ἀφορμές ἀπό τό γράμμα σας. Δέν μένει παρά νά προσθέσω τό συμπέρασμα καί τήν συμβουλή.

Ἀπομακρυνθῆτε ἀπό τόν αἰρετικό ψευδοδιδάσκαλο καί προσκολληθῆτε σταθερώτερα στήν ὀρθόδοξη Ἐκκλησία μας. Αὐτό νά συμβουλευέτε καί τούς ἄλλους χριστιανούς. Ἀρκετά ἀκούσατε ἀπό τόν κακόδοξο καί ἀρκετά ταλαιπωρήσατε τ' αὐτιά σας μέ τά γλυκανάλατα λόγια του. Φτάνει πιά! Σέ τίποτε τό καλό δέν θά σᾶς ὀδηγήσῃ.

Καί γιά ν' ἀποτοξινωθῆτε γρηγορότερα ἀπ' ὅσα ἀκούσατε, νά μελετήσετε τό βιβλίο «**Ἡ πέτρα τῆς πίστεως**», πού σᾶς ἀνέφερα. Καλύτερα ὅμως θά εἶναι νά συγκεντρώνεσθε ὅλοι μαζί, ὅσοι μολυνθήκατε ἀπό τά δηλητηριώδη αἰρετικά λόγια του, νά διαβάσετε τό βιβλίο μέ προσοχή καί νά σημειώνετε ὁ καθένας γιά τόν ἑαυτό του ὅ,τι βρῖσκει καταλληλότερο στήν ἄμυνα ἐναντίον τῶν προσβολῶν τοῦ ἐχθροῦ».

ΠΟΙΑ ΗΤΑΝ Η ΑΡΧΑΙΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΘΡΗΣΚΕΙΑ*

Διαβάζοντας τούς πάμπολλους μύθους της αρχαιοελληνικής θρησκείας, πελαγώνουμε κυριολεκτικά από τις ποικίλες έκδοχές και τις αντικρουόμενες απόψεις για τό ίδιο θέμα. Παράλληλα τρομάζουμε από την «πολιτεία» των ψευτοθεών, οι όποιοι είναι γεμάτοι από άνομολόγητα πάθη, καθότι «διέπρατταν» φοβερά εγκλήματα και είδεχθεῖς ήθικες παρεκτροπές!

Οι θεοί και οι θεές της αρχαιοελληνικής θρησκείας δέν ἦταν τίποτε ἄλλο παρά προβολή ἀρρωστημένων ἀνθρωπίνων ψυχικῶν διαθέσεων. Εἶναι ἡ «θεοποίηση» τῶν ἀνθρωπίνων παθῶν τῶν ἀρχόντων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἡ «νομιμοποίηση» τῶν καταπιεστικῶν, ἠθικῶν καί ποινικῶν τους ἀτοπημάτων. Ἄλλωστε οἱ βασιλεῖς κατὰ τόν Ὅμηρο καλοῦνται «Διογενεῖς» δηλαδή γενιά τοῦ Δία καί ἡ ἐξουσία τους εἶναι ἀπόρροια τῆς ἐξουσίας ἐκείνου (R. Decharme «Μυθολογία», τόμ. 1, σελ. 67). Ἡ δικτατορική αὐθαιρεσία τοῦ Δία, γιά παράδειγμα, νομιμοποιῶσε καί τή δική τους τυραννική ἐξουσία, οἱ ἐξωσυζυγικές του δραστηριότητες ἐπέτρεπαν καί σ' αὐτούς νά προδίδουν τή συζυγική τους πίστη. Ἡ συζυγική ἀπιστία τῆς Ἀφροδίτης μέ τόν Ἄρη ἐπέτρεπε καί στίς κυρίες τῆς ἀριστοκρατίας νά εἶναι μοιχαλίδες, ἡ λατρεία τῆς πορνικῆς θεᾶς, διά τῆς «ίερῆς πορνείας», νομιμοποιῶσε τήν πορνεία, πού κυριαρχοῦσε στήν ἀρχαία ἐποχή (Παυσαν. Β' 10, 5). Ὁ ἀρχικλέφτης τοῦ Ὀλύμπου Ἑρμῆς, ὁ προστάτης τῆς κλοπῆς, ὁ ὅποιος λατρευόταν διά τῆς κλοπῆς, νομιμοποιῶσε τήν κλοπή καί τήν ἀδικία τῶν πλουσιῶν ἐκμεταλλευτῶν (Ἰλιάδ. Β' 103, Κ' 267, Ὀδ. Τ' 394)! Ὁ πολεμοχαρῆς Ἄρης, ὁ προστάτης τοῦ πολέμου καί τῆς καταστροφῆς καί ἡ προσωποποίηση τῆς φρίκης καί ὁ ὅποιος λατρευόταν διά τῆς ἄσκησης βίας καί αἵματος καί τῆς ἱκανοποίησης τῶν ἄγριων ἐνστικτῶν, νομιμοποιῶσε τούς ἄγριους πολέμους, τήν αὐθαιρεσία καί τήν καταστροφή. Ἡ Ἥρα ἦταν φορέας τῆς πύ ἀγρίας ζηλοφθονίας καί τῆς ἀμετάπειστης ἐκδίκησης καί νομιμοποιῶσε καί αὐτή τό μῖσος καί τήν ἐκδίκηση. Ὁ Βάκχος, προστάτης τῆς μέθης, τῆς κραυγῆς, καί τῆς ἱκανοποίησης τῶν ταπεινῶν ὀρμέμφυτων, νομιμοποιῶσε τά κατώτερα ἀνθρώπινα πάθη, καί οὕτω καθ' ἐξῆς.

Τά πάθη τῶν ψευτοθεῶν δέν εἶχαν ὄριο. Ὁ Οὐρανός δύθιζε τά παιδιά του στά ἔγκατα τῆς γῆς. Ὁ Κρόνος προκειμένου νά πάρει τήν ἐξουσία ἀπό τόν πατέρα του Οὐρανό, τοῦ ἔκοψε τά γεννητικά ὄργανα, καθιστώντας τον πιά ἀδύναμο. Ὁ Κρόνος ἀπό φόβο μήπως τά παιδιά του, τοῦ πάρουν τήν ἐξουσία, τά ἔτρωγε! Ἡ σύζυγός του Ρέα τόν ξεγέλασε καί τοῦ ἔδωσε νά φάει μιά... πέτρα ἀντί γιά τό Δία, γιά νά τοῦ πάρει ἔτσι ἐκεῖνος τήν ἐξουσία (Ἡσίοδ. Θεογ. 133-138)!

Ὁ Δίας γκρέμισε ἀπό τόν Ὀλυμπο τό γιό του Ἡφαιστο, ἐπειδή ἐκεῖνος πήρε τό μέρος τῆς μητέρας του Ἥρας, ὅταν αὐτός τήν ἔδερνε ἀνηλεῶς, καθιστώντας τον ἔτσι μονίμως... ἀνάπηρο! Σύμφωνα μέ ἄλλη ἐκδοχή ὁ Ἡφαιστος ἦταν... ἀδελφός του, κλειψίγαμος γιός τοῦ πατέρα του Κρόνου, μέ τή γυναίκα του Ἥρα (ΘΗΕ τόμ. 7, 1051)! Ὁ Δίας στά χέρια του κρατοῦσε τόν κεραυνό γιά νά κατακεραυνώνει ὅποιον ἀμφισβητοῦσε τήν ἐξουσία του! Τόσο πολύ... φιλόανθρωπος ἦταν, πού κάρφωσε στόν Καύκασο τόν εὐεργέτη τῶν ἀνθρώπων, τιτάνα Προμηθέα (Ἡσίοδ. Θεογ. 522)! Ὁ Δίας ὡς κοινός ἀπατεώνας μεταμορφωνόταν καί τρύπωνε στούς κοιτῶνες θνητῶν γυναικῶν καί τίς κατοποιῶσε σεξουαλικά, σάν τούς σύγχρονους διεστραμμένους βιαστές! Ὁ Ἡρακλῆς γιά παράδειγμα ὑπῆρξε καρπός μιᾶς τέτοιας σχέσης. Ὀνομαζόταν «Τριέσπερος», διότι τά σεξουαλικά ὄργανα τοῦ Δία καί τῆς Ἀλκμήνης, μητέρας τοῦ Ἡρακλῆ, κράτησαν τρεῖς νύχτες! Ὁ Ποσειδῶν φλεγόταν ἀπό μεγάλο ἐρωτικό πόθο γιά... τήν ἀδελφή του Δήμητρα, τήν ὅποια κυνηγοῦσε γιά νά τή διάσει (Παυσαν. Η' 25, 6, 42). Ἐκεῖνη μεταμορφώθηκε σέ φοράδα, γιά νά ξεφύγει ἀπό τήν ἀηδιαστική αἰμομιξία τοῦ αἰσχροῦ ἀδελφοῦ της. Αὐτός μεταμορφώθηκε τελικά σέ ἵππο καί κάπου στήν Ἀρκαδία πραγματοποίησε τήν ἀπαίσια πράξη του! Αὐτά ὡς ἐλάχιστα παραδείγματα τῶν ἀνθητικῶν τῶν ψευτοθεῶν τῆς ἀρχαιοελληνικῆς θρησκείας!

Οἱ ψευτοθεοί αὐτοί ἐπίσης «ἀπαιτοῦσαν» παράλογα πράγματα ἀπό τούς πιστούς τους. «Ζητοῦσαν» θυσίες ζῶων γιά νά «ἀπολαύσουν» τή μυρωδιά τοῦ ψητοῦ! Χιλιάδες ἄμοιρα ζῶα θυσιάστηκαν στούς ψευτοθεούς. Σέ πολλές περιπτώσεις οἱ ἀνήθικοι θεοί «ἀπαιτοῦσαν» θυσίες ἀνθρώπων! Ἀναφέρεται ὅτι ὁ Τάνταλος θυσίασε τό γιό του Πέλοπα, τόν κομματίασε καί τόν ἔδωσε στούς θεούς νά τόν φᾶνε! Δυ-

* Ἀπόσπασμα ἀπό τό βιβλίο «Νεοπλαγανισμός - Ἡ ἀπειλή ἀπό τό παρελθόν», Ἐκδοση Ἀποστολικῆς Διακονίας.

στυχῶς οἱ ἀνθρωποθυσίες ἦταν πραγματικότητα καί ἱερός θεσμός στήν ἀρχαία Ἑλλάδα. Ἔχουμε ἀνθρωποθυσίες καθ' ὅλη τή διάρκεια τῆς ἀρχαιότητας, μέχρι καί τούς ἐλληνιστικούς χρόνους! Στήν ἑορτή τῶν «Κρονίων» στήν Ἀθήνα θυσιαζόταν κάθε χρόνο ἕνας ἄνδρας. Τό ἴδιο καί στή Ρόδο θυσιαζόταν ἕνας κατάδικος. Ἀνθρωποθυσίες γίνονταν καί στήν Κρήτη, ὅπως καί στήν Ἀλεξάνδρεια μέχρι τήν ἐποχή τῶν Πτολεμαίων, ὅπου θυσιαζόνταν αἰχμάλωτοι πολέμου στόν αἰμοδιψή ψευτοθεό Κρόνο (Παυσανίου, Ἑλλ. Περιηγ. I 18, 7)! Ἐπίσης στήν ἐτήσια ἑορτή τῶν «Θαργηλίων» πρὸς τιμήν τοῦ Ἀπόλλωνα θυσιαζόταν ἀνδρόγυνο ἐκλεγμένο ἀπό τούς ἐγκληματίσαντες τοῦ ἔτους (P. Decharme «Μυθολογία», τόμ. 1, σελ. 167). Στή Λευκάδα ἀκόμη γκρέμιζαν κάθε χρόνο ἕναν ἄνδρα ἀπό ἕνα βράχο προκειμένου νά ἐξευμενίσουν τόν Ἀπόλλωνα (Στράβ. I, 2, 452)!

Ἡ Ἄρτεμις «ἀπαιτοῦσε» ἀπό τούς σπαρτιάτες νέους, στήν ἐτήσια ἑορτή της, φοβερό μαστίγωμα, μέχρι αἵματος, λιποθυμίας, ἀκόμα καί θανάτου. Ἐνῶ στό ναό της, στήν Ἐφεσο γίνονταν καθ' ἔτος πολυπληθεῖς φρικτοί αἱματηροί εὐνουχισμοί νέων (P. Dech., ὅπου π., σελ. 195). Ἀξίζει νά ἀναφέρουμε ἀκόμα καί τήν περίπτωση τῶν περιβόητων κανίβαλων μαινάδων, τίς ἐκστασιασμένες λάτρισες τοῦ μέθυσου ψευτοθεοῦ Διονύσου, οἱ ὁποῖες ἔτρεχαν τίς νύχτες στίς ἐρημίες οὐρλιάζοντας, καταβρόχιζαν ὡμά τά ἄτυχα ζῶα πού ἐδρισκαν μπροστά τους, ἀλλά καί τούς ἄνδρες πού τύχαινε νά συναντήσουν! Ἀναφέρεται, μυθολογικά, ὅτι κατασπάραξαν καί ἔφαγαν τόν Ὅρφέα!

Οἱ «κατώτεροι» θεοί τῆς φύσεως, τά φοβερά δαιμονικά ὄντα, ὅπως ὁ τραγόμορφος ἀπαισιόμορφος Πάνας καί οἱ ἀποκρουστικοί τερατόμορφοι Σάτυροι, ὁ φόβος καί ὁ τρόμος τῶν ἀνθρώπων, διακατέχονταν ἀπό κτηνώδη σεξουαλικά πάθη καί προσωποποιοῦσαν τά πύο ταπεινά ἔνστικτα!

Ἡ ἱερή πορνεία ἐπίσης ἦταν λατρευτική «ἀπαίτηση» τῶν ψευτοθεῶν. Χιλιάδες ἄμοιρα κορίτσια κλείνονταν, χωρίς τή θέλησή τους, στούς ναούς τῆς Ἀφροδίτης καί «ἱερουργοῦσαν» τή διεφθαρμένη θεά μέ τό σῶμα τους, ἐπιφέροντας τεράστια κέρδη στούς ἱερεῖς - προαγωγούς τῆς θεᾶς. Αὐτό γινόταν καθ' ὅλη τήν ἀρχαιότητα, μέ ἀποκορύφωμα στούς κλασικούς καί ἐλληνιστικούς χρόνους. Ὁ Ἡρόδοτος ἀναφέρει ἀνατριχιαστικές λεπτομέρειες γιά τήν ἱερή πορνεία στήν ἀρχαία Ἑλλάδα (Ἱστορ. I, 199). Ἐπίσης ὁ Στράβων διασώζει τήν ἐξῆς χαρακτηριστική πληροφορία γιά τήν ἱερή πορνεία στήν Κόρινθο: Τό ἱερό τῆς Ἀφροδίτης «οὕτω πλούσιον ὑπῆρξεν, ὥστε πλείους ἢ χιλίας ἱερουδούλους ἐκέκτητο ἐταίρας» (Στράβ. 378)! Ἐπίσης οἱ λάτριες τοῦ Διονύσου ἦταν ὑποχρε-

ωμένοι νά παίρνουν μέρος στίς διονυσιακές ἑορτές καί νά πράττουν ἀνείπωτες ἠθικές ἀθλιότητες. Ἡ κάθε γυναίκα, ἐγγαμη ἢ μή, ἦταν ὑποχρεωμένη στό ὄνομα τοῦ Θεοῦ, νά ἀνεχτεῖ τίς σεξουαλικές ὀρέξεις τοῦ κάθε τυχόντα! Οἱ διασμοί γυναικῶν καί ἡ ἄσκησις κάθε εἶδους βίας κατά τή διάρκεια τῶν ἑορτῶν ὄχι μόνο δέν ἐθεωρεῖτο ἐγκλημα ἀλλά τρόπος λατρείας τοῦ ψευτοθεοῦ!

Ἡ ἀρχαιοελληνική θρησκεία ὄχι μόνο δέν ἀπέτρεπε τούς Ἕλληνες νά καθιερώσουν καί νά καλλιεργοῦν ἀπάνθρωπους θεσμούς, ἀλλά ἀντίθετα τούς παρότρυνε. Ἡ δουλεία γιά παράδειγμα ἦταν θεσμός στήν ἀρχαία Ἑλλάδα. Εἶχε μάλιστα καί κληρονομικό χαρακτήρα. Ἡ δουλεία ἐθεωρεῖτο κατά κάποιον τρόπο ἱερή ὑπόθεση καί γι' αὐτό τό μεγαλύτερο σκλαβοπάζαρο τῆς Ἑλλάδος βρισκόταν στή Δῆλο, στό ναό τοῦ Ἀπόλλωνα! Δέ χρειάζεται νά ἀναφέρουμε ἐδῶ τή γνώμη πού εἶχαν οἱ ἀρχαῖοι πρόγονοί μας γιά τή δουλεία, ἀκόμα καί ὁ Ἀριστοτέλης!

Μεταξύ τῶν θεῶν, ὄχι μόνο δέν κυριαρχοῦσε σεβασμός, ὅπως θά ταίριαζε σέ θεῖες ὀντότητες, ἀλλά ἀντιθέτως ὑπῆρχε μεταξύ τους μίσος, ἀντιζηλία, τάση κυριαρχίας, πόλεμοι, δολοφονίες, ἀπάτες, δόλοι καί ὅ,τι ἄλλο μπορεῖ νά φανταστεῖ κανεῖς. Ὁ Ἡρόδοτος χαρακτήρισε τό θεῖον τῆς ἀρχαιοελληνικῆς θρησκείας «φθονερόν καί ταραχώδες» (Ἱστορ. I, 32, III, 40, 2)! Οἱ ἄνθρωποι βρισκόνταν συνεχῶς κάτω ἀπό τό φόβο μιᾶς ἀναίτιας καί παράλογης θεϊκῆς ἐκδίκησης. Στά ἔργα τοῦ Ὀμήρου γιά παράδειγμα βλέπουμε οἱ ψευτοθεοί νά παίρνουν συχνά τό μέρος τῶν ἀδίκων. Ἡ Ἀφροδίτη προστάτευε τόν Πάρη, τόν ἄρπαγα τῆς συζύγου τοῦ Μενελάου. Ὁ ... φιλόανθρωπος Ποσειδῶνας ἐπίσης ἐξαιτίας τοῦ παραμικροῦ τοῦ θυμοῦ, προκαλοῦσε τρικυμίες καί ἔπνιγε τούς θαλασσινούς. Ταλαιπώρησε, χωρίς ἔλεος καί μέχρις ἐξοντώσεως τό θρυλικό Ὀδυσσεά! Τά ἔργα τοῦ Ὀμήρου εἶναι γεμᾶτα ἀπό τέτοιες ἀποκρουστικές διηγῆσεις. Καί ὅμως, γιά τούς νεοπαγανιστές «ἡ ἀρχαία ἐλληνική θρησκεία ἀπετέλεσε ἀπό τίς πλέον φωτισμένες πού γνώρισε ποτέ ἡ ἀνθρωπότητα» (περ. «Ἀπολλώνειον Φῶς», Ἰανουάριος - Φεβρουάριος 1998, σελ. 4)!

Στούς μετακλασικούς, ἐλληνιστικούς καί ρωμαϊκούς χρόνους, ὅταν ἡ ἀρχαιοελληνική θρησκεία εἶχε φτάσει στό ἔσχατο σημεῖο τῆς κατὰπτωσής της, οἱ πρόγονοί μας κατάντησαν ἀκόμη καί στήν ἀνθρωπολατρία. Λάτρευαν ὡς θεούς ζῶντες ἀνθρώπους! Οἱ Ἀθηναῖοι γιά παράδειγμα ἀνέδειξαν σέ θεό τόν ἐκπορθητή τῆς Ἀθήνας σπαρτιάτη ναύαρχο Λύσανδρο. Τοῦ ἔστησαν παντοῦ βωμούς καί τόν λάτρευαν (Πλούτ., Λύσανδ. 18)! Ἐπίσης, θεοποίησαν τόν Δημήτριον Φαληρέα. Πρὸς τιμήν του ἄλλαξαν τό ὄνομα

ΤΕΡΑΤΑ ΚΑΙ SUPER ΗΡΩΕΣ: ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΜΑΣ

Φ. Τ., ειδικού συνεργάτη μας

(Από τη σοδειά της τελευταίας τριετίας...)

Πόκεμον - Pokemon - (Pocket Monsters) - Τέρατα τσέπης Ντίτζιμον - Digimon - (Digital Monsters) - Ψηφιακά τέρατα Γιούγκι ό! - Yu gi oh! - Ίαπωνικής προέλευσης κινούμενα σχέδια, άναμειγμένα με σύμβολα της αρχαίας Αιγυπτιακής λατρείας και μύθικα τέρατα για να χορτάσει τό μάτι μας...

(και άλλες έκπομπές πού παίζονται αυτήν την περίοδο στην τηλεόραση και τό σινεμά, άμφιβόλου εκπαιδευτικού χαρακτήρος όπως π.χ.)

Spiderman, Bady Looney Toons, Beyblade, Transformers, Syperman, He Man και οι Κυρίαρχοι του Σύμπαντος, Χελωνονιτζάνια, Metabots, ή Λεγεώνα των ύπερηρώων, Σαμπρίνα, οι Μάγισσες, ό Άρχοντας των Δακτυλιδιών, Matrix, X-Men, Harry Potter και πολλά άλλα.

Άπό τόν Donald Duck, τή Μάγια τή μέλισσα, τόν Bolek & Lolek κ.λπ. τής εποχής μας, έφτασαν τά παιδιά μας νά παίζουν και νά ψυχαγωγούνται μέ τέρατα.

Τέρατα σκοτεινά, μέ κερατάκια διαβολικά, σατανικά μάτια, ανάποδους σταυρούς, νεκροκεφαλές, δρακουλιάρικα δόντια, άρπακτικά νύχια, επιβλητικές κάπες, θανατηφόρα όπλα ή σκίπτρα, περικεφαλαίες ή στέμματα μαγικά, ρομποτοειδή ή άνθρωποειδή πού μεταμορφώνονται και γενικά μιά άπίστευτη ποικιλία πλασμάτων, πού μόνο άρρωστημένα μυαλά μπορούν νά γεννήσουν.

Κι έμεις οι γονείς έφησυχάζουμε ότι τά παιδιά μας βλέπουν παιδικά προγράμματα στην «παιδική ζώνη» των καναλιών...

Έμεις οι γονείς, πού πληρώνουμε για νά δούν τά παιδιά μας διντεοκασέττες, σινεμά, άγοράζουμε παιδικά βιβλία, περιοδικά, κόμικς, συλλεκτικές κάρτες, κοϋπες, μπλουζες, καπέλα, στυλό, μολύβια, γόμες, τετράδια, κασετίνες, σχολικές τσάντες μέ τούς άγαπη-

μένους τους «ήρωες» (για νά μήν ξεχνάνε τά παιδιά μας τήν πλύση έγκεφάλου κατά τίς σχολικές ώρες...), πασχαλινές λαμπάδες και παιχνίδια και γενικά μιά ποικιλία άντικειμένων πού συνοδεύουν συνήθως τούς ήρωες των παιδιών μας.

Ήρωες, πού όταν δέν είναι τέρατα (φαινομενικά) και δρούν «για τό καλό τής άνθρωπότητας» (π.χ. Superman, Spiderman, Batman, κ.ά.), έχουν άλλες παραμέτρους πού πρέπει νά ξεετάσουμε.

Spiderman, Batman: Ό άνθρωπος Άράχνη, ό άνθρωπος Νυχτερίδα.

Φιγούρες όντων όχι και τόσο «φωτεινών», μέ δυνάμεις του άντίστοιχου έντόμου και ζώου, πού δρούν ύποχθόνεια και μυστικά «πάντα για τό καλό τής άνθρωπότητας».

Superman: Ό ύπερήρωας.

Τό ψέμα επί καθημερινής βάσης, δικαιολογημένο όμως, για «καλό σκοπό». Ό έξωγήνιος, ό καλός και άγαθός, πού δρᾷ «πάντα για τό καλό τής άνθρωπότητας».

Δέν ύπάρχει μεγαλύτερη πλάνη και άποπροσανατολισμός για μικρούς και μεγάλους, άπ' όλους αυτούς τούς πλαστούς ήρωες, μέ τούς όποιους θέλουν νά μᾶς κάνουν νά ταυτιζόμαστε και πού τούς έπιτρέπονται τά πάντα προκειμένου νά σώσουν τόν κόσμο!

Μά κανένας μας δέν έχει έρθει για νά σώσει τόν κόσμο...!

Ό άνθρωπος (σέ όποιο θρησκευτικό δόγμα κι άν άνήκει) έχει έρθει στή γη για νά θεωθεϊ, για νά γίνει καλύτερος, για νά «καθαρίσει τό κάρμα του», για νά ταπεινωθεϊ, για νά διδαχτεϊ, για νά βασανιστεϊ, για νά ξεπεράσει τό «Έγώ» του, κ.λπ., δηλαδή για νά σώσει τήν ψυχή του, τόν έαυτό του, όχι για νά σώσει τόν κόσμο.

Άπό χριστιανικής άποψης, μόνο ό Χριστός ήρθε για νά μᾶς σώσει, φέροντας μαζί του τό φῶς,

του μήνα Μουνιχίωνα σέ Δημητρίωνα και των Διονυσίων έορτών σέ Δημήτρια (Μεγ. Έλλην. Έγκυκλ. Φοίνιξ, τόμ. Θ' 117)! Το ίδιο έκαναν και για τό Δημήτριο τόν Πολιορκητή, του έστησαν 360 άνδριάντες μέσα σέ ένα μήνα, γέμισαν τήν πόλη δαμούς και του πρόσφεραν θυσίες (όπ. π., σελ. 121). Άργότερα τό ίδιο έκαναν για τόν παρανοϊκό Νέρωνα και τούς

άλλους Ρωμαίους άυτοκράτορες! Αυτή ήταν «ή πιό εύγενής θρησκεία τής ιστορίας»!

Αυτά βλέποντας οι μεγάλοι σοφοί τής αρχαιότητας άπέριψαν επιδεικτικά τήν αρχαιοελληνική θρησκεία, τήν όποία χαρακτήρισαν άπαραδέκτη, παράλογη και έν πολλοίς επικίνδυνη για τήν ανθρωπινή κοινωνία!

τήν αγάπη, τήν πίστη καί ὄχι τό σκοτάδι, τό ψέμα, τή βία, τό μῖσος καί τόν θάνατο.

Ὁ Χριστός ἦρθε γιά νά λυτρώσει τούς κακούς, ὄχι νά τούς σκοτώσει.

Ὅλη αὐτή ἡ γενιά παιδιῶν, πού σήμερα γαλουχεῖται μέ τά τερατάκια καί τούς σούπερ ἥρωες, αὐριο, ὡς ἐνήλικες θά βλέπουν δίπλα τους τέρατα ἢ ἀνθρώπους πού θά φέρονται κτηνωδῶς, ἀλλά θά τούς φαίνεται φυσικό.

Βλέπετε, μεγάλωσαν μέ αὐτά, ψυχαγωγήθηκαν (ἀγωγή ψυχῆς) ἀπ' αὐτά, παίξανε μέ αὐτά.

Αὐριο δέν θά τούς ἐνοχλεῖ, δέν θ' ἀντιδράσουν, θά εἶναι γι' αὐτά φυσικό.

Ἐξωγήνιοι, μεταλλαγμένοι καί ρομποτοειδῆ, εἶναι τά τρία μοντέλα ἀνθρωποειδῶν πού «πρέπει» νά συνηθίσει τό μάτι τῶν παιδιῶν μας ὡς κάτι φυσικό, ὄχι μόνο νά ζοῦν ἀνάμεσά μας, ἀλλά νά ἔχουν καί τήν ἐξουσία νά ἐπαναφέρουν τήν τάξη ἢ «νά σώζουν τόν κόσμο».

Τίς ταινίες καί τά κινούμενα σχέδια σήμερα, τά χαρακτηρίζουν:

1) ἡ βία, 2) οἱ ὑψηλές ταχύτητες (ἀκόμα καί στά πιά «ἀγνά», π.χ. Baby Looney Toons) καί 3) ἡ ἀσχῆμα (τέρατα κ.λπ.).

Τό κάλλος, ἡ αἰσθητική καί ἡ πνευματικότητα δέν ἔχουν καμμιά θέση στά περισσότερα ἀπό τά παιδικά προγράμματα.

Ἄν ὅμως τά παιδιά μας δέν ψυχαγωγηθοῦν μέ αἰσθητική, τό λιγότερο, θά γίνουν κρετίνοι! Ἡ αἰσθητική προϋποθέτει, ἁρμονία καί ἰσορροπία, τά ὁποῖα ἀποτελοῦν τή βάση τῆς ἀρετῆς.

Ἐάν ἡ ἀγωγή τῆς ψυχῆς τους δέν ἔχει ἦθος καί ἀρετή, τότε ἀπλά διασκορπίζουμε τό χρόνο καί τό πνεῦμα τους στό βωμό τῆς τάχα διασκέδασης ἢ τῆς δικῆς μας ἡσυχίας («Βάλε μιὰ βιντεοκασέτα ν' ἀποβλακωθοῦν γιά καμμιά ὥρα, νά μᾶς ἀφήσουν ἡσυχους...» σᾶς θυμίζει κάτι αὐτό;).

Κι αὐτό, τό κάνουμε ἐμεῖς, τό ὀρίζουμε ἐμεῖς καί μποροῦμε νά τό σταματήσουμε ἐμεῖς.

Ἐμεῖς οἱ γονεῖς πού βασικός σκοπός καί κύρια φροντίδα μας εἶναι νά μεγαλώσουμε ὑγιῆ σωματικά, ἀλλά καί πνευματικά καί ψυχικά, παιδιά.

Εἶναι καιρός νά ἀφυπνιστοῦμε...

Εἶναι καιρός νά ἀντιδράσουμε. Καί οἱ τρόποι ἀντίδρασης εἶναι πολλοί καί εὐκολοί:

Ἐλεγχος τῶν προγραμμάτων πού βλέπουν τά παιδιά μας.

Ἄν πρέπει ὅπωςδήποτε νά δοῦν τηλεόραση, προτιμότερη εἶναι μιὰ βιντεοκασέτα τῆς ἐπιλογῆς μας, γιατί ἀκόμα κι ἂν ἀφήσουμε νά δοῦν ἕνα πρόγραμμα στήν TV, στά διαλείμματα δείχνουν διαφημίσεις τῶν ἐκπομπῶν πού προσπαθοῦμε νά ἀποφύγουμε.

Ἐξαφανίζουμε κάρτες, τάπες καί προϊόντα μέ τερατάκια, ἀπό τά χέρια τῶν παιδιῶν μας.

(Ἵπολογίστε τήν ἀξία τῶν καρτῶν Yu-gi-oh τοῦ γιοῦ σας. Σίγουρα ἀγοράζεις 2 εἰσιτήρια γιά τό Πλανητάριο... Ἐδῶ πολλοί θά ἀναρωτηθεῖτε «Ἵπάρχει Πλανητάριο;»).

Ἐννοεῖται πῶς δέν ἀγοράζουμε, οὔτε δεχόμαστε νά τούς χαρίζουν ἀκατάλληλα παιχνίδια, οὔτε ὑποκύπτουμε σέ γκρίνιες «τό θέλω γιατί ἔχουν ὅλοι στήν τάξη μου...».

Προσπαθοῦμε νά ἐξηγήσουμε στά παιδιά μας γιατί εἶναι ἀκατάλληλα γι' αὐτά κάποια πράγματα καί τά ἐκπαιδεύουμε νά εἶναι πιό ἐπιλεκτικά.

Σπρώχνουμε τά παιδιά μας σέ ἄλλα πιό ἐποικοδομητικά παιχνίδια π.χ. ἐπιτραπέζια, ὁμαδικά, ἐκπαιδευτικά παιχνίδια στόν ὑπολογιστή (γιά ὅσους διαθέτουν), χειροτεχνίες, μουσική, ζωγραφική, ἀθλήματα.

Περνοῦμε μαζί μέ τά παιδιά μας μερικές ὁμορφες ὥρες κάνοντας βόλτα, ποδήλατο, πηγαίνοντας σέ παιδικές χαρές, μουσεῖα, θέατρα, ἐκδηλώσεις κ.λπ.

Γιά ὅσους δέ διαθέτουν φαντασία, μποροῦν νά βοηθηθοῦν ἀπό παιδικά περιοδικά καί ἐφημεριδοῦλες μέ πολύ ὕλικό.

Θά ἐκπλαγεῖτε ἀπό τό πόσα πράγματα μπορεῖ νά κάνει κανεὶς στήν Ἀθήνα, ἀντί νά βλέπει τηλεόραση.

Οἱ δικαιολογίες «μά δέν ἔχω λεφτά» ἢ «δέν ἔχω χρόνο» δέν ἔχουν καμμιά σχέση. Τό μόνο πού χρειάζεται εἶναι διάθεση γιά ἕνα καλύτερο αὐριο.

Ἦδη ἡ βία καί ἡ μαγεία, ἔχουν μπεῖ γιά καλὰ στή ζωῆ τῶν παιδιῶν μας.

«Ἄν δέν εἶσαι δυνατός, δέν ἐπιβιώνεις». Ἦτσι ξεκίνησε τό ἀμερικάνικο ὄνειρο πρὶν 60 χρόνια.

«Δέν ὑπάρχει Καλό καί Κακό, ὑπάρχει μόνο ἡ Δύναμη!» λέει ὁ κακός μάγος στόν Harry Potter. Ἀκριβῶς τό ἴδιο δόγμα ὑποστηρίζουν καί οἱ Σιωνιστές!

Ὁ Harry Potter εἶναι βέβαια ὁ πρῶτος ἥρωας πού

ΕΙΔΗΣΕΙΣ - ΣΧΟΛΙΑ

Η ΦΥΛΕΤΙΚΗ ΜΑΣ ΚΑΤΑΡΑ

Λέγει σέ κάποιον διβλίον του ό Καζαντζάκης μέ τό στόμα ενός Τούρκου Άγά, ότι ό Έλληνας έχει έχθρό τόν Έλληνα κι έτσι έμεις τούς κυβερνοῦμε εύκολα καί έχουμε τό κεφάλι μας ήσυχο. Άς μήν παραξενευτοῦν πολλοί αναγνώστες μας πού χρησιμοποιοῦμε γνώμη τοῦ Καζαντζάκη, γιά τόν όποιο σέ προηγούμενα τεύχη μας έχουμε γράψει κάποια άλλα πράγματα γιά τήν «περίφημη» έπιγραφή στόν τάφο του: «Δέν ελπίζω τίποτα... » ή γιά όσα γράφει γιά τον Κύριό μας καί τή Μαγδαληνή στό διβλίον του «Ο τελευταίος πειρασμός». Ό μακαριστός γέροντας Έπιφάνιος Θεοδωρόπουλος έλεγε γιά τόν Καζαντζάκη ότι έχει καί κάποια σελίδα τής προκοπής, αλλά λίγο πιό πέρα, στήν άλλη σελίδα, ρίχνει ὑδροκυάνιο μέσα. «Άν κάποιος -λέγει ό άγιος πατήρ- φτιάξει ένα ωραίο φαγητό μέ ακριβά ὑλικά καί πολλή τέχνη καί τό κάνει πεντανόστιμο, άλλ' ὕστερα ρίξει καμμιά δεκαπενταριά σταγόνες ὑδροκυάνιου, θά φάει κανείς απ' αυτό τό φαγητό; Μά είναι νόστιμο, μά έχει καλά ὑλικά, μά... Ναι, αλλά έπεσε δηλητήριο επάνω. Ποιός θά τολμήσει έστω νά δοκιμάσει, ένα φαγητό, πού έχει μέσα ὑδροκυάνιο, πού όχι άνθρωπο αλλά έλέφαντα σκοτώνει;» (βλέπε κεφ. «Καζαντζάκης» στό διβλίον «Χριστῶ τῷ Θεῷ παραθόμεθα», Άρχιμ. Έπιφάνιου Θεοδωροπούλου, έκδοση Ι. Ήσυχαστηρίου Κεχαριτωμένης Θεοτόκου Τροιζήνος 2003).

Άς εἶναι... Δέν εἶναι τό θέμα μας αυτό τώρα. Μένουμε στή διαπίστωση τοῦ έν λόγω συγγραφέα μυθιστορημάτων ότι «ό Ρωμός έχει έχθρό του τό Ρωμό» δηλ. τόν ἴδιο του τόν έαυτό. Μιά διαπίστωση πού δυστυχῶς δέν εἶναι γνώμη μόνο όρισμένων συγγραφέων καί άλλων, αλλά μία θλιβερή ιστορική πραγματικότητα. Καί μόνο αν θυμηθοῦμε όσα συνέβησαν μεταξύ τῶν αγωνιζομένων Έλλήνων κατά τή διάρκεια τῶν ἐτῶν τοῦ άπελευθερωτικοῦ άγῶνα τοῦ '21 θά μελαγχολίσουμε όδυνηρά, χωρίς (ῶ δυστυχία!) νά συνειζόμεσθε.

Άφορμή γιά τίς πικρές αυτές, σκέψεις μᾶς δίδει ή επικαιρότητα τῶν τελευταίων μηνῶν. Βρεθήκαμε, μέ όσα επέτυχαν τά έλληνικά νᾶτα στό ποδόσφαιρο καί στους Όλυμπιακούς άγῶνες, στό κέντρο τοῦ ένδιαφέροντος ὅλου τοῦ κόσμου. Τόν περασμένο Ιούλιο ή έθνική ομάδα ποδοσφαίρου κατέκτησε τό Εὐρωπαϊκό Κύπελλο καί κατέπληξε όλα τά διεθνή Μέσα Ένημέρωσης πού συναγωνίζονταν σέ διθυράμβους ὑπέρ τής Ελλάδος καί τοῦ άθλητικοῦ ιδεώδους. Η μεγάλη αυτή διάκριση προκάλεσε τό ξέσπασμα τοῦ άγνού λαοῦ μας πού ξεχύθηκε στους δρόμους κρατώντας ό καθένας τό ιερό μας σύμβολο, τή σημαία μας, άποδεικνύοντας έτσι τή φιλοπατρία του καί τήν άγάπη του σ' ὅσους δοξάζουν τή χώρα μας στή διεθνή σκηνή. Καί όταν έπέστρεψαν οί ποδοσφαιριστές μας τούς ὑποδέχθηκε μία πρωτοφανής λα-

προκάλεσε αντιδράσεις καί από τήν Έκκλησία, ὅμως πόσα χρόνια προετοιμάζεται τό ἔδαφος γι' αυτόν...

Έμεις εἴμαστε οί τυφλοί πού δέν βλέπαμε τά σημάδια καί τώρα πού γίνονται μαθήματα μαγείας στά παιδιά μας, ξαφνικά αντιδρούμε.

Τά παιδιά μας ὅμως έχουν άλλη γνώμη. Ό Harry Potter εἶναι ένας άκόμη ήρωας μέ στόχο νά σώσει τόν κόσμο. Όμως προσφέρεται μέ τήν έξής εξέλιξη: Δέν χρησιμοποιεῖ μόνο τήν σωματική καί νοητική του δύναμη καί αυτό τόν κάνει πιό ένδιαφέροντα.

Κάνει μαγικά, πού εἶναι πιό εύκολο νά ταυτιστεῖ ένα παιδί μ' αυτά.

Έτσι, περνοῦν ὑποσυνείδητα τά έξής μηνύματα:

Όλοι θέλουμε στή ζωή μας τά θαύματα. Όμως, γιατί νά εἶναι προνόμιο τοῦ Θεοῦ νά τά κάνει ὅποτε εκείνος νομίζει;

Δέν εἶναι προτιμότερο νά έχουμε έμεις τή δύνα-

μη νά κάνουμε θαύματα, χωρίς νά ρωτᾶμε κανέναν καί χωρίς νά χρειάζεται νά ευχαριστήσουμε κανέναν;

Τι εἶδους δύναμη διαθέτει ό Harry Potter μέ τό σημά της άστραπῆς στό μέτωπό του (ό Ζεύς, ό Καταστροφάς);

«Δέν ὑπάρχει Καλό καί Κακό, ὑπάρχει μόνο ή Δύναμη!». Αυτό εἶναι καί τό νόημα τῶν ταινιῶν τοῦ Harry. Θά παρακολουθήσουμε τίς μάχες μεταξύ τῶν δύο αντιπάλων, ὅμως δέν θά έχει σημασία ποιός θά νικήσει.

Σημασία έχει μόνο ή Δύναμη!

Έτσι αὔριο, όταν έμφανιστεῖ ό Άντίχριστος, ό κόσμος θά τόν θαυμάσει. Προκειμένου νά σώσει αυτός τόν κόσμο, θά έχει τήν δύναμη καί τήν έξουσία νά κινηθεῖ ὅπως θέλει. Νά βασανίσει, νά φυλακίσει, νά σκοτώσει «γιά νά σωθεῖ ό κόσμος»... Κι έμεις θά τό δεχτοῦμε!

οθάλασσα πού γέμισε όχι μόνο τό καλλιμάγαρο, αλλά και όλους τούς δρόμους τῆς Ἀθήνας. «Ἐσείοντο αἱ Ἀθῆναι».

Ἡ Ἐκκλησία μας ἦταν παρούσα στήν ὑποδοχή τῶν ἀθλητῶν μας διά τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μας κ. Χριστοδούλου, ὁ ὁποῖος τούς ἀπένειμε ιερότατο παράσημο, ἀπό ἓνα Σταυρό τοῦ Κυρίου μας.

Τήν ἄλλη μέρα ἀνεφάνη σέ ὅλο της τό μεγαλεῖο ἢ φυλετική μας κατάρα, ἢ μεμψιμοιρία μας, ἢ κακομοιρία μας, ἢ «προσπάθεια» νά γκρεμίσουμε ὅ,τι ὠραῖο ἔχει νά παρουσιάσει ἡ χώρα μας. Ἐμφανίστηκαν ἀμέσως κάποιον κονδυλοφόροι καί «παραθυράκηδες» καί ἄρχισαν νά κατακρίνουν στά Μ.Μ.Ε. τήν ἐνέργεια αὐτή τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, προβάλλοντας καταγέλαστα ἐπιχειρήματα. Εὐτυχῶς πού οἱ ἀθλητές μας δέν εἶχαν τήν ἴδια μέ αὐτούς τοποθέτηση καί γνώμη. Οἱ περισσότεροι πρῶτα μποῦν στόν ἀγῶνα ἔκαναν τό Σταυρό τους καί τίς προηγούμενες μέρες πήγαιναν στήν Ἐκκλησία γιά νά πάρουν ἐνίσχυση καί εὐλογία. Γιά τούς «προοδευτικούς» κονδυλοφόρους δυστυχῶς αὐτά τά ἔδειξε ἡ τηλεόραση καί τά εἶδαμε ὅλοι εὐτυχῶς.

Τά ἴδια περίπου ἔλεγαν «οἱ ἐν λόγῳ» καπῶς πιό συγκεκριμένα καί γιά τή Θεία Λειτουργία ὑπέρ τῶν ἀθλητῶν μας στή Μητρόπολη, τίς παραμονές τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων, ἀλλά καί γιά τίς καθημερινές Λειτουργίες στό Ὀλυμπιακό χωριό. Ἀντί ἄλλης ἀπαντήσεως πρὸς ὅλους αὐτούς παραθέτουμε ἀπόσπασμα ἄρθρου τοῦ περιοδικοῦ «Ἀνάπλασις», ὅπου ἀποδεικνύεται ἡ ἔντονη παρουσία τῆς Ἐκκλησίας μας στοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνες κατά τήν ἀναβίωσή τους τό 1896 στήν Ἀθήνα, ἀλλά καί τίς θρησκευτικές ἐκδηλώσεις τῶν πιστῶν ἀθλητῶν μας πρῶτα καί μετὰ τούς ἀγῶνες. Γράφει μεταξύ ἄλλων τό ἄρθρο τοῦ περιοδικοῦ: «Ὁ νικητής Λούης τήν προηγούμενην τοῦ δρόμου ἔσκαπτεν εἰς τόν ἀγρόν του. Τήν δέ πρῶταν τῆς Τετάρτης ἐξομολογήθη καί μετέλαβεν. Ἰδοὺ οἱ περὶ τούτου λόγοι του: "Ποῖός ξέρει ἂν θά ζήσω ὑστερα ἀπὸ τό δρόμο; Καί γιατί λοιπόν νά πάω κολασμένος; Ἐπειτα ἡ ἀγία μετάδοσις δίνει δύναμη καί θεριώνει τόν ἄνθρωπο". Καί τήν πρῶταν τῆς ἡμέρας τοῦ δρόμου (συνεχίζει τό ἄρθρο) οἱ Ἕλληνες δρομεῖς ἐλειτολογήθησαν εἰς τόν Μαραθῶνα. Ὁ Λούης ἠρωτήθη πρὸ τῆς ἐκκινήσεως ἂν ἔκαμεν δίαιταν. "Τί δίαιτα;", ἀπήντησε. "Καί τό τακτικό μου φαγί ἔφαγα καί τό τακτικό μου κρασί ἦπια. Ὅλη ἡ δίαιτά μου εἶναι πού θά πάγω στήν Ἐκκλησία νά κάνω τό Σταυρό μου". Καί ἀμέσως πηδήσας ὑπέρ σωρὸν λίθων διηυθύνθη πρὸς τόν ἀπέναντι μικρὸν ναόν».

Αὐτά ἔκαναν ὁ Λούης καί οἱ ἄλλοι ἀθλητές μας κατά τήν Α' Ὀλυμπιάδα τοῦ 1896. Τήν ἴδια ἱερή πα-

ρακαταθήκη τηροῦν οἱ περισσότεροι, ἂν ὄχι ὅλοι οἱ ἀθλητές μας, πρῶτα μποῦν στά στάδια γιά νά ἀγωνιστοῦν. Πηγαίνουν πρῶτα στήν Ἐκκλησία ἢ κάνουν τό Σταυρό τους γιά «νά πάρουν δύναμη πού θεριώνει τόν ἄνθρωπο», ὅπως εἶπε ὁ ἀείμνηστος Λούης.

Θά συνεχίσουμε ὁμως, πρέπει νά συνεχίσουμε, γι' αὐτό τό ἐλάττωμά μας, πού ἀποτελεῖ κατάρα τῆς φυλῆς μας καί στό ἐπόμενο σχόλιό μας.

ΤΟ ΣΥΝΔΡΟΜΟ ΤΗΣ ΑΥΤΟΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ

Μέ τούς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνες ἡ χώρα μας κατέστη σημεῖο ἀναφορᾶς στήν παγκόσμια κοινή γνώμη, ἀλλά καί στά χεῖλη πολιτειακῶν καί πολιτικῶν προσώπων ὅλης τῆς ὑψηλίου. Εἶναι ὄντως γεγονός μεγάλο καί ὑψίστης σημασίας ὅτι ὅλοι οἱ δυνατοὶ τοῦ πλανήτη μας καί τά Μ.Μ.Ε. καί οἱ λαοί, ὑποκλίθηκαν στό θαῦμα πού μπόρεσε νά ἐπιτελεῖ ἡ μικρή μας χώρα καί μάλιστα ζήτησαν δημόσια συγγνώμη γιά ὅσα εἶπαν ἢ σκέφτηκαν κατά τήν περίοδο τῆς προετοιμασίας τῶν ἀγῶνων.

Οἱ «Times» π.χ. ὁμολόγησαν ὅτι ἔσφαλαν καί εἶπαν ἓνα μεγάλο συγγνώμη στήν Ἀθήνα. Τό ἴδιο καί τό μεγάλο CNN πού δέν ἀρκέστηκε νά ζητήσει τό ἴδιο συγγνώμη, ἀλλά μέσα ἀπὸ τά δελτία του ὅλες τίς ἡμέρες τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἀγῶνων ζητοῦσε παγκόσμια συγγνώμη, ὑποκλινόμενο στό μέγαλειό τῆς χώρας μας. Ὑμνος γιά τή χώρα μας ἔγραψαν καί εἶπαν πολλοί, οἱ ὁποῖοι, ὅπως ἡ Guardian, παραδέχτηκαν ὅτι ἡ χώρα μας, παρέδωσε σέ ὅλο τόν κόσμο «μαθήματα ἑλληνικῶν».

Εἶναι πολλά τά διθυραμβικά σχόλια ἀνά τόν κόσμον πού δέν εἶναι τοῦ παρόντος νά τά ἀναφέρουμε ὅλα. Θ' ἀναφέρουμε μόνο αὐτό πού πρότειναν οἱ «New York Times» μετὰ τούς ὕμνους τους, ὅτι θά πρέπει κατά τήν πρόταση τοῦ ἀείμνηστου Κωνσταντίνου Καραμανλῆ νά τελοῦνται μόνιμα στή γενέτειρά τους τήν Ἑλλάδα οἱ Ὀλυμπιακοὶ Ἀγῶνες. Αὐτά ὅλα εἶναι μέταλλα τῆς χώρας μας καί θά πρέπει νά μᾶς κάνουν ὄχι μόνο νά χαίρομαστε, ἀλλά καί νά ἀνταποκριθοῦμε στήν πρόκληση γιά μιὰ περαιτέρω πρόοδο καί προβολή τῆς χώρας μας παγκοσμίως.

Ἀλλά στό μοναδικό καί πρωτοφανές ἑλληνικό γλέντι ὑπήρξαν καί παραφωνίες ὀδυνηρές ὄχι ἀπὸ τό ἐξωτερικό, ἀλλά ἐγχώριες πού ἔχουν νά κάνουν μέ τό σύνδρομο τῆς αὐτοκαταστροφῆς μας. Εἶναι ἡ φυλετική μας κατάρα γιά τήν ὁποία γράψαμε στό προηγούμενο σχόλιό μας νά γκρεμίζουμε μόνοι μας, ὅ,τι ἐμεῖς οἱ ἴδιοι δημιουργοῦμε. Ἀμαυρώσαμε οἱ ἴδιοι τό ἔπος πού μέ τόσοσους κόπους, μέ τόσο ἰδρώτα καί μέ τεράστιες οικονομικές θυσίες ἐπιτύχαμε μέ τή διοργάνωση καί διεξαγωγή τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων.

Ἀπό τίς πρώτες μέρες τὰ Μ.Μ.Ε. ἄρχισαν νά ἐκτοξεύουν τή μιζέρια κάποιων, τήν μεμψιμοιρία τους, τή γκρίνια τους, τήν ἀντίθεσή τους «ἀνταποκρινόμενοι» σέ προσωπικούς ἢ ἐπιχειρηματικούς ἢ πολιτικούς ἀνταγωνισμούς. Ἀπό τίς πρώτες μέρες κι ὅλας τῶν ἀγῶνων κι ἐνῶ ὁ Ἑλληνικός λαός ζοῦσε τό ὄνειρο μέ ὅλη τήν καρδιά του καί τόν ὑγιή πατριωτισμό του, οἱ «περίφημοι» ἀναλυτές λύσσαξαν (ζητοῦμε συγγνώμη γιά τήν ἔκφραση, ἀλλά εἶναι λέξη πού κυριολεκτεῖ ἀπολύτως), ἔστησαν ἀγχόνες καί ἰκρῶματα, ἔτοιμοι νά κατασπαράξουν τούς «ἀντίθετους» ἐξ αἰτίας κάποιων ἀτυχῶν γεγονότων.

Κατ' ἀρχήν ἡ ὑπόθεση Κεντέρη-Θάνου-Τζέκου ἔδωσε τήν ἀφορμή. Ἀνέσειραν, ἀμέσως μόλις μαθεύτηκε τό ἀτυχές καί δυσάρεστο γεγονός τοῦ ντοπαρίσματος ἀθλητῶν, τόν πέλεκυ καί τήν ἰαχή τήν πολεμική «κι ὅποιον πάρει ὁ χάρος». Ἡμέρες ὀλόκληρες γέμιζαν τὰ τηλεπαράθυρα μέ αὐτοαποκαλούμενους πολιτικούς, ἀθλητικούς, κοινωνικούς κ.λπ. ἀναλυτές, «ειδήμονες» ἐπί «παντός ἐπιστητοῦ» καί «αἰσθητοῦ», οἱ ὅποιοι ἀνεδείκνυαν ἐνόχους, δίκαιαν καί κατεδίκαιαν. Εἶναι θλιβερό τό γεγονός ὅτι ὅλοι αὐτοί θυσιάσαν ἐπί μέρες στά μικροσυμφέροντα τῆς πολιτικῆς ἀντιπαράθεσης, τῆς ἐπαγγελματικῆς προβολῆς, τῆς τηλεθέασης, τοῦ θεάματος, τοῦ κέρδους, τοῦ ἐπικοινωνιακοῦ ἀνταγωνισμοῦ ὅ,τι ὠραῖο καί μεγαλειῶδες κατακτοῦσε ἡ χώρα μας τό Καλοκαίρι τοῦ 2004. Ἐβλεπαν τό θαῦμα ἀλλά στή βάση τῶν μικροσυμφερόντων τους τό ἀμαύρωσαν, γκρέμισαν τό μῦθο καί πλήγωσαν τήν πιστή καί τίς προσδοκίες τοῦ λαοῦ μας. Ἐγινε κυρίαρχο θέμα τό διεθνές φαινόμενο τῆς χρήσης ἀπαγορευμένων οὐσιῶν ἀπό ἀθλητές πού εἶναι ὄντως κατακριτέα παθογένεια τοῦ Ὀλυμπιακοῦ ιδεώδους καί ἐκπέμφθηκε ἕνας χείμαρρος «ἀποκαλύψεων» καί παρ' ὀλίγον νά καταστρέψει τήν συνολική λαμπρή εἰκόνα τῆς χώρας μας. Εἶναι γνωστή ἡ ρῆση ὅτι ἡ «Ἑλλάδα τρώει τὰ παιδιά της», μόνο πού στόν ὄρο Ἑλλάδα σ' αὐτή τήν περίπτωση δέν πρέπει νά συμπεριλάβουμε τόν ἀπλό ἀγνό ἐλληνικό λαό της, ὁ ὅποιος ζοῦσε μέ ὅλη του τήν ψυχή κατά τή διάρκεια τῶν ἀγῶνων τόν Ὀλυμπιακό μῦθο καί ξεσποῦσε μέ ἀξιοθαύμαστο πατριωτικό ἐνθουσιασμό σέ κάθε νίκη ἢ συμμετοχή. Ὅρισμένοι εἶναι οἱ ἄνθρωποι πού διακατέχονται ἀπό τό σύμπλεγμα τοῦ γκρεμίσματος καί ὑψώνουν τό μαστίγιο νά μαστιγώσουν, ὀτιδήποτε καί κυρίως τή χώρα μας, ἀναζητώντας τό προσωπικό ὄφελος τῆς αὐτοπροβολῆς καί τῆς τηλεθέασης.

Τά διεθνή πρακτορεῖα πληροφοροῦνταν τὰ ἀπαξιωτικά μεμονωμένα γεγονότα ἀπό τὰ δικά μας μέσα ἐνημέρωσης καί συμμετεῖχαν εὐτυχῶς μέ ἠπίους τόνους στή δυσφημιστική «ἐκστρατεία» τῆς χώρας μας

πού ἔπρεπε πάση θυσία, νά ἀποφύγουμε, χωρίς νά ἀποκρύψουμε τὰ ἀτυχῆ γεγονότα, ἀλλά νά τὰ ἐκθέσουμε κατά τέτοιο τρόπο πού νά προστατεύουμε τό μῦθο καί τό κῦρος τῆς χώρας μας. Λέγουν οἱ πατέρες ὅτι δέν εἶναι δυνατόν μιά νοικοκυρά πού τό σπίτι της λάμπει ἀπό τάξη καί καθαριότητα ν' ἀφήσει στή μέση τοῦ δωματίου ὑποδοχῆς κάποιες ἀκαθαρσίες ζῶων νά φαίνονται καί κυρίως νά σχολιάζει τό θέμα μέ τούς προσκεκλημένους της. Προσπαθεῖ ν' ἀπομακρύνει, τό ἀντίκειμενο τῆς ἀκαθαρσίας ἢ ἂν δέν προλαβαίνει τό ἐπικαλύπτει μέ κάποιο τύλιγμα γιά νά μήν φαίνεται. Ἐνῶ οἱ σύγχρονοι διαμορφωτές τῆς κοινῆς γνώμης προέβησαν σέ «ἀποκαλύψεις», ἄνοιξαν φακέλλους, διοχέτευσαν «πληροφορίες» καί κατ' αὐτόν τόν τρόπο ἐπέδιωξαν ἠθελήμενα ἢ ἀθέλητα νά διασύρουν τήν εἰκόνα τῆς ἐπιτυχίας μας, νά τή ρίξουν στή λάσπη, στά σκουπίδια καί νά ζημιώσουν τήν οἰκουμενική προβολή τῆς χώρας μας μέ ὅλα τὰ ἀρνητικά ἐπακόλουθα στόν πολιτικό, οἰκονομικό καί κοινωνικό τομέα στό διεθνές χρηματιστήριο τῶν ἀξιών.

Ἄγνέ ἐλληνικέ λαέ, ἀθάνατη ἐλληνική ψυχή, πού κατά τόν ποιητή εἶσαι «πάντα εὐκολόπιστος καί πάντα προδωμένος» ἀπέδειξες μέ τήν ἀθρόα συμμετοχή σου καί τίς ἐνθουσιῶδες ἐκδηλώσεις σου ὅτι ἀντιπαρέρχεσαι τὰ θορυβώδη ἐπιχειρησιακά τεχνάσματα τῶν «ἐμπόρων τοῦ κέρδους» καί προσπάθησες νά περιοώσεις τό μῦθο καί νά προβάλλεις θετικά τήν εἰκόνα σέ ὅλο τόν κόσμο.

Πρέπει ὅμως νά δώσεις κι ἕνα μάθημα σέ ὅσους ἀκολουθοῦν τήν ἄρνηση καί προβάλλουν ὡς πρῶτα γεγονότα ἀμαρτίες ἢ περιστασιακές συμφορές καί ἀποσιωποῦν τὰ «μεγάλα, τὰ ὠραῖα καί τ' ἀληθινά». Καί θά δώσεις τό μάθημα ἂν δέν συμμετέχεις στό παιχνίδι τῆς τηλεθέασης, καί κλείνεις τὰ θεάματα πού σοῦ παρουσιάζουν οἱ «ἀρχιμάστορες» τῆς πληροφορίας πού διάγουν πολυτελεῖ ἐπιδεικτικό βίο μέ τή δική σου συμμετοχή. Τό εὐχόμεστε.

ΜΙΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Διαβάζω τό περιοδικό σας «Διάλογος» καί σᾶς εὐχαριστῶ πολύ καί σᾶς συγχαίρω γιά τό ἔργο πού ἐπιτελεῖτε, προσφέροντας ἐνημέρωση καί δοθήθεια στούς ἐμπερίστατους λόγω πλάνης ἀδελφούς μας.

Πολύ καλό τό σχόλιό σας σέ παλαιότερα περιοδικά γιά ὅσα συμβαίνουν μέ τίς καυγαδολαγνίες καί τίς τηλεπαραθυροπαραρσιάζσεις τῶν καναλιῶν μας πού μᾶλλον θά πρόκειται γιά εὐρεσικολπία Ἑλληνική καί ἀποτελεῖ πρωτοτυπία τῶν ὁπαδῶν τῆς γκρίνιας καί τῆς μεμψιμοιρίας.

Τό μῆνα Σεπτέμβριο συνέβη μιά τραγωδία πού βύθισε στό πένθος τόν ἀπανταχοῦ τῆς γῆς Ἑλλη-
νι-

ομό. Ὑπῆρξε ὁ μαρτυρικός θάνατος μεγάλων ἱεραρχῶν κατὰ τὴν πτώση τοῦ μοιραίου Σινούκ φοβερό πλήγμα γιὰ τὴν Ὁρθοδοξία καὶ γιὰ τὸ Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας, ἀλλὰ καὶ ἄλλων ἀξιόλογων ἀνθρώπων.

Κι ἐνῶ θὰ ἔπρεπε νὰ θρηνήσουμε τὰ θύματα τῆς τραγωδίας καὶ νὰ μιλήσουμε γιὰ τὸ τεράστιο κενὸ πού δημιουργεῖ ὁ ξαφνικός θάνατός τους καὶ νὰ παρακαλέσουμε τὸν Κύριο νὰ ἀναδείξει νέους ἱεράρχες γιὰ νὰ συνεχίσουν τὸ ἔργο τῶν προκατόχων τους, οἱ χειραγωγοὶ τῆς κοινῆς γνώμης ἀνάλωσαν ἐπὶ πολλὲς ἡμέρες ὅλους τοὺς χρόνους τῶν δελτίων εἰδήσεων στὶς εὐθύνες ἐνημέρωσης τῶν ὑπευθύνων καὶ στὴ χαλαρότητα τῶν ὑπηρεσιῶν πού εἶχαν τὴν εὐθύνη τῆς παρακολούθησης τῆς πτήσης τοῦ ἐλικοπτέρου.

Αὐτὸ ἦταν τὸ μεῖζον θέμα; Καμμία ἢ ἐλαχίστη ἀναφορά στοῦ τεράστιο κοινωνικό καὶ πνευματικό ἔργο τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας σέ ὅλη τὴν Ἀφρική. Καμμία ἢ ἐλαχίστη ἀναφορά στὶς κουραστικές καὶ ἐπικίνδυνες περιοδεῖες τῶν ἱεραρχῶν σέ μέρη «ἀφιλόξενα» λόγω κλιματολογικῶν ἢ ἄλλων συνθηκῶν. Καμμία ἢ ἐλαχίστη ἀναφορά στοῦ φιλανθρωπικό ἔργο τοῦ Πατριαρχείου, στὰ σχολεῖα, Κέντρα Ὑγείας, πνευματικά ἰδρύματα κ.λπ. πού ἔχει ἰδρύσει σέ φτωχὰ, πάμφτωχα μέρη τῆς Μαύρης Ἡπείρου. Καμμία ἢ ἐλαχίστη ἀναφορά στὶς προσφορές τοῦ Ὁρθόδοξου λαοῦ πρὸς τὸ Πατριαρχεῖο σέ φάρμακα, τρόφιμα, ρουχισμό ἀλλὰ καὶ χρήματα γιὰ νὰ ἀνακουφιστοῦν οἱ χεμαζόμενοι ἀπὸ τίς ἀσθένειες μολυσματικές κυρίως (πεθαίνουν ἑκατομμύρια παιδιά στὴν Ἀφρική ἀπὸ ἔλλειψη ἐμβολίων, φαρμάκων καὶ τροφῆς) καὶ τῆς μάστιγας τοῦ EITZ. Καμμία ἢ ἐλαχίστη ἀναφορά στοῦ τί «δέον γενέσθαι» γιὰ τὴν ἀνακούφιση μέσω τοῦ Πατριαρχείου τῶν ἀδελφῶν μας τῆς Ἀφρικής πού πεθαίνουν σωρηδόν ἀπὸ τὴν πείνα καὶ τίς ἀρρώστειες. Καμμία ἀπολύτως ἀναφορά στοῦ τεράστιο κοπιαστικό καὶ θυσιαστικό ἔργο τῆς Ὁρθόδοξης ἱεραποστολῆς στὴν Ἀφρικανική Ἡπειρο καὶ ὄχι μόνο. Καμμία ἀπολύτως ἀναφορά στοὺς ἥρωες τοῦ διακονήματος: «πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη...» (Ματθ. κη' 19) σέ μέρη ὅπου ἐπικρατοῦν πρωτόγονες συνθήκες καὶ πλήττον τοὺς πληθυσμούς πανδημίες μολυσματικῶν νοσημάτων. Καμμία σταυροφορία, κανένας «μαραθώνιος» γιὰ τὴ συγκέντρωση βοήθειας, ἀφοῦ λόγω τοῦ τραγικοῦ δυστυχήματος μάθαμε αὐτὸ πού ξέραμε ὅτι ὑποφέρουν ἄνθρωποι καὶ θέλουν ὑποστήριξη καὶ συμπαράσταση. Τὰ κανάλια μας ἀντὶ αὐτῶν ἀσχολήθηκαν γιὰ 10 ἡμέρες περίπου μὲ ἀκατάσχετα μπλά-μπλά γιὰ εὐθυξίες, εὐθύνες καὶ ὄχι γιὰ τὴν οὐσία τῶν θεμάτων καὶ τῶν προβλημάτων πού προκύπτουν μετὰ τὸ ἀπρόβλεπτο τραγικό συμβάν. Αἰσθάνομαι ντροπὴ καὶ λυπᾶ-

μαι γιὰ τὴν κατάντια μας αὐτή. Διαμαρτύρομαι καὶ λέγω γιὰ μιὰ ἀκόμη φορά ὅτι πρόκειται γιὰ αἰσχίστου εἶδους κατάντια.

Ζητῶ συγγνώμη γιὰ τὸ ὕφος τῆς ἐπιστολῆς μου καὶ σὰς εὐχαριστῶ καὶ πάλι.

*Εὐστάθιος Ἀθαμίδης
Χαλάνδρι*

ΕΞΩΦΡΕΝΙΚΟ!...

Στὸ «εὐχετήριο μῆνυμα» πού μᾶς ἔστειλε ὁ πατήρ Δημήτριος Τζούμας, πρωτοπρεσβύτερος - Ἀρεοπαγίτης Ε.Τ., ἀναφέρονται καὶ τὰ ἐξῆς συνταρακτικά: «Στὸν σημερινὸ κόσμο (6,4 δισεκ. ἀνθρώπων περίπου), πού μπορεῖ νὰ ἦταν παράδεισος ἂν ἐφαρμοζόταν καὶ μόνον ὁ κανὼν τῆς "Χριστιανικῆς ἀγάπης", ἀφοῦ μὲ τὰ ὑλικά ἀγαθὰ πού διαθέτει μπορεῖ νὰ τραφοῦν 12 δισεκ. (διπλάσιος πληθυσμός) μὲ 2.700 θερμίδες τὸ ἄτομο (πλήρης τροφή), ὁ μισὸς πληθυσμὸς ἐπιδιῶνει μὲ εἰσόδημα κάτω τῶν 3 εὐρῶ ἡμερησίως. Δηλαδή σέ ὄριο λιμοκτονίας. Πέντε (5) παιδιά πεθαίνουν, κάθε λεπτό, ἀπὸ πείνα καὶ 200.000.000 (ἑκατομμύρια!) παιδιά κινδυνεύουν νὰ τυφλωθοῦν ἢ πεθαίνουν ἀπὸ ἔλλειψη βιταμίνης Α. Ἐξ ἄλλου 250.000.000 (ἑκατομμύρια!) παιδιά ἡλικίας 5-14 ἐτῶν, ἐργάζονται βιοποριστικά ὑπὸ συνθήκες τρισάθλιες καὶ 30.000 παιδιά πεθαίνουν κάθε μέρα ἀπὸ ἰάσιμες ἀσθένειες, λόγω ἀνέχειας οικονομικῆς καὶ μέσων θεραπείας. Ἀκόμη πάνω ἀπὸ 1 ἑκατομμύριο παιδιά (ἀγόρια, κορίτσια) προωθοῦνται σέ κυκλώματα πορνείας καὶ πορνογραφίας καὶ ἄλλα τόσα ὑφίστανται σεξουαλικὴ κακοποίηση!...».

Σέ ἄλλο σημεῖο τοῦ ἐνδιαφέροντος μηνύματος τοῦ πατρὸς Δημητρίου διαβάζουμε ὅτι «ὁ σημερινὸς κόσμος, παρὰ τὴν πληθμονὴ ὑλικῶν ἀγαθῶν, ὑποφέρει σέ ἐπικίνδυνο βαθμὸ, ὑποφέρει ἀπὸ ἔλλειψη κοινωνικῆς δικαιοσύνης, μὰ πρό παντός ἀπὸ ἔλλειψη ἀνθρωπιᾶς καὶ οὐσιαστικῆς ἀγάπης...». Τὸ «εὐχετήριο μῆνυμα» δημοσιεύεται ὀλόκληρο στοῦ τέλους αὐτοῦ τοῦ τεύχους. Ἐπαναλάβουμε αὐτὰ τὰ στοιχεῖα γιατί ἐνδιαφέρουν τὸ σχόλιό μας αὐτὸ ὅπως θὰ δοῦμε παρακάτω καὶ γιατί πρέπει «διὰ τῆς ἐπαναλήψεως» νὰ ἐντυπωθοῦν κάποια πράγματα στὴν ψυχὴ μας, μήπως καὶ ἀλλάξουμε «νοοτροπία ζωῆς».

Ἄλλὰ ἐνῶ ὁ ἄνθρωπος, ἀγαπητοὶ ἀναγνώστες, ὑποφέρει ἀπὸ ἔλλειψη ἀνθρωπιᾶς καὶ οὐσιαστικῆς ἀγάπης πρὸς τὸν συνάνθρωπόν του, δείχνει ἰδιαίτερη εὐαισθησία, περισσὴ «ἀγάπη» καὶ περιεργο ἐνδιαφέρον γιὰ μιὰ μόνο μερίδα ζώων ἀδέσποτων ἢ μὴ καὶ ἀντιπαρέροχεται, ἀγνοεῖ καὶ περιφρονεῖ ὅλα τὰ προβλήματα τῶν ἀδελφῶν πού πάσχουν, πεινοῦν, ὑποφέρουν, πεθαίνουν πρόωρα καὶ ἄδικα. Εἶναι τόση ἢ

«σπουδή» μερικῶν ἀνθρώπων, ὥστε νά προβληματίσει ἀκόμη καί τά παιδιά μας, ὅσα κλήθηκαν σέ πανελλήνιες ἐξετάσεις νά διαπραγματευτοῦν θέμα ἐκθέσεως σχετικό μέ τά ἀδέσποτα ζῶα (σημ. κανείς δέν καταδικάζει τούς ἀσυνείδητους πού ὅταν τό θηλυκό γεννάει τά μικρά του στό σπίτι τους, τά πετάνε στούς δρόμους μόλις λίγο μεγαλώσουν καί γίνονται ἀδέσποτα).

Κι ἔγραψαν τά παιδιά κάποια ἀσυνάρτητα πράγματα τοῦ τύπου: «τά καϊμένα τά ζώακια» κ.λπ. καί ἡ ἀποτυχία στήν ἐκθεση ἦταν παταγώδης, τόσο πού προβληματίσε τούς διορθωτές φιλόλογους καί γιά πρώτη φορά εἶχαμε διαφορά τοῦ ἑνός διορθωτοῦ ἀπό τόν ἄλλον μεγάλη καί ἡ ἀναβαθμολόγηση ἦταν ὁ κανόνας.

Θά πείτε ἴσως πού βρίσκεται τό ἐξωφρενικό πού γράφετε σάν ἐπικεφαλίδα στό σχόλιο αὐτό; Συμβαίνουν, ἀγαπητοί φίλοι, τραγελαφικά πράγματα μέ τή «ζωοφιλία» (εἶπαμε πρὸς ἕνα εἶδος ζώων) πού προκαλοῦν κλαψίγελο καί ἀπογοήτευση. Ἀκοῦμε νά κληρονομοῦν(!) τετράποδα ἀμύητες περιουσίες, νά διατίθενται ὑπέρογκα ποσά γιά κλινικές καί «παραδείσεις» διαμονῆς, κ.ο.κ.

Ἄλλά αὐτό πού ἀνακαλύψαμε σέ ἰστοσελίδα ἀποτελεῖ τό ἄκρον ἄκρον τῆς παραδοξολογίας καί ὑπερβαίνει κατά πολύ τό "θέατρον τοῦ παραλόγου" πού ἐνέπνευσε ἕνα εἶδος θεατρικῶν συγγραφέων. Ἀναφέρει ἡ σχετική εἰδηση ὅτι στό Χόνγκ Κόνγκ ἐγκαινιάστηκε νεκροταφεῖο μικρῶν ζώων (κοιμητήριο τό ὀνομάζει ἡ ἀνταπόκριση). Μέσα στόν «παραδείσο» αὐτοῦ τοῦ χώρου μπορεῖ κανείς νά προμηθευτεῖ πολυτελέστατους, καλλιμάρμαρους τάφους πού νά ἔχουν θέα (!) στή θάλασσα καί ἄλλες πολλές «ὀμορφιές». Ἡ τιμή κάθε τάφου κυμαίνεται ἀπό 750 ἕως 1500 δολλάρια, ἀλλά ὑπάρχουν γιά ἀπαιτητικούς καί ἀκριβότεροι! Οἱ "τάφοι" διαθέτουν πολυτελεῖς ἐπιτύμβιες πλάκες στίς ὁποῖες ἀναγράφονται "ρητά" καί κείμενα ἀνάλογα μέ τήν ἐπιθυμία τῶν «πενθόντων». Τό «κοιμητήριο» διαθέτει ἀκόμη μέντιουμ εἰδικό στήν ἐπικοινωνία μέ ζῶα νά «μεσολαβήσει» μεταξύ τῶν «τεθλιμμένων πενθόντων» καί τῶν ζώων, ἐφ' ὅσον οἱ «τεθλιμμένοι» ἐπιθυμοῦν ἐπικοινωνία μέ τό «προσφιλές ζῶο» τους (μέ τό ἀξιμίωτο ἀσφαλῶς).

Νά δεῖτε πού σέ λίγο καιρό θά γεμίσουν ὅλες οἱ χώρες μέ τέτοιου εἴδους κοιμητήρια. Θά θέλαμε νά δοῦμε τίς ἀντιδράσεις ὄλων ἐκείνων πού σέ πολυάνθρωπες ἰδίως πόλεις εἰσηγοῦνται τήν κατάργηση τῶν κοιμητηρίων ἀνθρώπων «λόγω κορεσμοῦ» τους, ὅπως διατείνονται, καί προτείνουν γιά λόγους περιβαλλοντολογικούς τό κάψιμο τῶν νεκρῶν. Ἀλοῖμονό μας. «Καί ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὧν οὐ συνῆκε, παρασυνεβλή-

θη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις καί ὁμοιώθη αὐτοῖς» (Ψαλμός 48, 21). Τό χωρίο αὐτό μετέφρασε ὡς ἐξῆς ὁ ἀείμνηστος καθηγητής Παν. Τρεμπέλας: «ὦ τὸν ταλαίπωρον ἄνθρωπον! Ἐνῶ εἶχε τιμὴν καὶ ἀξίαν ὡς φέρων ἐν ἑαυτῷ τὴν εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, δὲν κατενόησε τοῦτο. Ἐξισώθη πρὸς τὰ ἀνόητα καὶ ἄλογα κτήνη καὶ ὁμοιώθη πρὸς αὐτά» (Τό Ψαλτήριον μετὰ συντόμου ἐρμηνείας» ὑπὸ Παν. Ν. Τρεμπέλα, ἔκδοσις ἀδελφότητος θεολόγων «Ὁ Σωτήρ», 1993).

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΠΟ ΜΙΑ ΠΟΝΕΜΕΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

...Στό σπίτι τοῦ Ἡλία θά εἶχαν "γιορτή" τήν Κυριακή. Θά τοὺς ἐπισκέπτονταν κάποιοι φίλοι τοῦ πατέρα ἀπό τό διπλανό χωριό μαζί μέ τίς γυναῖκες τους καί τά παιδιά τους. «Πρέπει νά τοὺς περιποιηθοῦμε καλά» εἶπε ὁ πατέρας του στή μητέρα «γιατί κι αὐτοὶ ὅταν πᾶμε στό σπίτι τους μᾶς προσφέρουν τοῦ κόσμου τά καλά».

Ἀπό τό Σάββατο στό σπίτι τους ἔκαναν ἐτοιμασίες γιά τό Κυριακάτικο τραπέζι. Γλυκά, πίττες, μπουρέκια κι ἄλλα πολλά, πού δέν θυμᾶται ὁ Ἡλίας, ἐφτιαξαν ἡ μητέρα καί οἱ δύο μεγάλες του ἀδερφές.

Ἐκεῖνο ὅμως πού δέν θά ξεχάσει ποτέ ὁ Ἡλίας εἶναι αὐτό πού συνέβη τήν Κυριακή πρωί. Χαράματα ἦρθε ὁ θεῖος του ὁ χασάπης γιά νά ἐτοιμάσει ὅπως τοῦ εἶπαν τό ἀρνὶ γιά τή σούβλα. Τό «ἀρνὶ» ἦταν ὁ Ἀσπροῦλης τους πού πολύ ἀγαποῦσε ὁ Ἡλίας καί κάθε μέρα ἔκοβε φύλλα ἀπό τίς μουριές τους καί τό τάϊζε. Τό χαιδεύε κι ἐκεῖνο χοροπηδοῦσε γύρω του γιά νά τόν εὐχαριστήσῃ ὅπως νόμιζε μέ τήν παιδική του ἀγνότητα.

Τόν καϊμένο τόν Ἀσπροῦλη... Τόν ἄρπαξε ὁ θεῖος ἀπό τό σβέρο, τόν ξάπλωσε στίς πλάκες τοῦ ἄλωνιού τους, πάτησε τό κορμί του δάναυσα μέ τό δεξί του πόδι καί μ' ἕνα μεγάλο μαχαίρι τοῦ ἔκοψε τό λαιμό. Ὁ Ἀσπροῦλης σπαρταροῦσε καί τό αἷμα ἔτρεχε σάν βροχὴ ἀπό τό λαιμό του κι ἔβαψε κόκκινες τίς πλάκες τοῦ ἄλωνιού. Σέ λίγο τό ἀρνάκι ἔπαψε νά κινεῖται. Εἶχε πεθάνει.

Ὁ Ἡλίας πάγωσε ὀλόκληρος. Τά μάτια του δούρκωσαν. Ἐφυγε παράμερα γιά νά μὴν τόν βλέπουν κι ἔκλαιγε πικρά. Γύρω ἀπό τό ἄψυχο κορμί τοῦ Ἀσπροῦλη ὄλοι ἔδειχναν χαρούμενοι καί μαζί μέ τοὺς μεγάλους καί τά παιδιά. Αὐτό πλήγωσε περισσότερο τόν Ἡλία. Ἀπὸ ἐκείνη τὴ μέρα μίσησε τό θεῖο του περισσότερο ἀπὸ κάθε τι ἄλλο στόν κόσμο.

Τό μεσημέρι πού κάθισαν νά φᾶνε ὁ Ἡλίας δέν ἔβαλε μπουκιά στό στόμα του. Τό περίεργο εἶναι - σκέφτηκε ὁ Ἡλίας- ὅτι τήν ὥρα πού ἔτρωγαν τίς

σάρκες του Ἀσπρούλη, χάριδευαν τό σκύλο, πού πήγαινε ἀπό ἀγκαλιά σέ ἀγκαλιά. -«Ἐγώ -εἶπε κάποιος- εἶμαι ζωόφιλος. Ἀλοίμονό του ὅποιον πιάσω νά βασανίζει τά σκυλιά!».

Ὁ Ἡλίας πῆγε κοντά στόν παλποῦ του. Ὁ παλποῦς τόν ἀκουγε πάντοτε προστατευτικά καί οἱ κουβέντες του πολύ ἄρεσαν στό ευαίσθητο παιδί. «Γιατί, παλποῦ, ἀγαποῦν ὅλοι τά σκυλιά καί ὄχι τά ἀρνάκια;», εἶπε μέ παράπονο ὁ Ἡλίας. «Γιατί, ἀγόρι μου, τά σκυλιά δέν τρώγονται. Ἄν τρώγονταν δέν θά εἶχε μείνει οὔτε ἓνα», εἶπε ὁ παλποῦς καί τοῦ χάριδεψε τό κεφάλι. Ἄδικος πού εἶναι ὁ κόσμος...

Ἀπό τό βιβλίο «Τ' ἀποθνήμενα ἑνός παιδιοῦ», τοῦ Κωνσταντίνου Δούρου.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΣΙΛΟΥΑΝΟΥ ΓΙΑ ΤΑ ΦΥΤΑ ΚΑΙ ΤΑ ΖΩΑ*

Ὁ μακαριστός Γέροντας ἦταν γιά μᾶς θεῖο δῶρο κι ἐξαιρετικό φαινόμενο. Ἦταν ὁ τύπος τοῦ γνήσιου χριστιανοῦ, πού μᾶς κατέπληξε μέ τήν τελειότητά του. Στό πρόσωπό του βλέπαμε τήν ἁρμονική σύνθεση δύο, θάλεγε κανεῖς, ἀσυμβίβαστων ἄκρων. Ἔτσι βλέπαμε τήν ἀσυνήθιστη γιά τέτοιου εἶδους ἀνδρείους ἀνθρώπους συμπόνοια γιά κάθε τι ζωντανό, γιά κάθε κτίσμα...

Ὁ Γέροντας φρόντιζε ἀκόμα καί γιά τά φυτά. Πίστευε πώς κάθε κακομεταχείριση πού τά βλάπτει εἶναι ἀντίθετη μέ τή διδαχή τῆς χάριτος. Θυμᾶμαι μιά φορά πού βάδιζα μαζί του τό μονοπάτι πού ὀδηγοῦσε ἀπό τή Μονή στό καλύδι, ὅπου πέρασα ἓνα ἔτος. Αὐτή ἡ καλύδα ἀπέχει περίπου ἓνα χιλιόμετρο ἀπό τό Μοναστήρι. Ὁ Γέροντας ἐρχόταν νά δῆ τήν κατοικία μου. Κρατούσαμε ραβδιά, ὅπως συνηθίζεται στίς ὄρεινές περιοχές. Καί στίς δύο πλευρές ἀπό τό μονοπάτι φύτερωναν ἀραιά ψηλά ἀγριόχορτα. Μέ τή σκέψη νά μὴν ἀφήσω τά χόρτα νά κλείσουν τό μονοπάτι, χτύπησα μέ τό ραβδί ἓνα βλαστό στήν κορυφή του, ὥστε νά ἐμποδίσω τήν ωρίμανση τῶν σπόρων. Ἡ χειρονομία μου φάνηκε βάνουση στό Γέροντα καί κούνησε ἐλαφρά μέ ἀμηχανία τό κεφάλι του. Κατάλαβα τί σήμαινε αὐτό καί ντράπηκα.

Ὁ Γέροντας ἔλεγε πώς τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ διδάσκει τή συμπόνοια γιά ὅλη τήν κτίση, ὥστε νά μὴν κόδουμε οὔτε τά φύλλα τοῦ δέντρου «χωρίς ἀνάγκη».

«Νά, ἓνα πράσινο φύλλο πάνω στό δέντρο, καί σὺ τό ἔκοψες χωρίς ἀνάγκη. Ἄν καί δέν εἶναι ἁμαρτία, πῶς νά τό πῶ, προκαλεῖ οἶκτο. Ἡ καρδιά πού ἔμαθε ν' ἀγαπᾶ, λυπᾶται ὅλη τήν κτίση».

* Ἀπό τό βιβλίο «Ὁ Ἅγιος Σιλουανός ὁ Ἀθωνίτης», τοῦ (δ) Ἀρχιμανδρίτου π. Σωφρονίου Σαχάρωφ, ἔκδοση Ἰ. Μ. Τιμίου Προδρόμου, Ἑσσεξ Ἀγγλίας (1992).

Αὐτή ὅμως ἡ συμπόνοια γιά τό πράσινο φύλλο τοῦ δέντρου ἢ γιά τό ἀγριολούλουδο πού πατοῦμε, συνδυαζόταν μέσα του μέ τήν πιό ρεαλιστική ἀντιμέτωπιση ὅλων τῶν πραγμάτων τοῦ κόσμου. Ὡς χριστιανός ἤξερε πῶς ὅλη ἡ κτίση δημιουργήθηκε γιά νά ὑπηρετῆ τόν ἄνθρωπο· γι' αὐτό, ὅταν «εἶναι ἀνάγκη», ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νά ἐπωφεληθῆ ἀπ' ὅλα. Ὁ ἴδιος θέριζε τό σανό, ἔκοβε ξύλα στό δάσος, ἀποθήκευε ξύλα γιά τόν χειμῶνα, ἔτρωγε ψάρια.

Εἶναι ἀξιοσημείωτες στά γραπτά τοῦ Γέροντα οἱ σκέψεις καί τά αἰσθήματά του γιά τά ζῶα. Ἦταν πραγματικά ἐκπληκτική ἡ συμπόνοια του γιά κάθε κτίσμα, ὅπως συμπεραίνουμε ἀπ' ὅσα διηγείται: πόσο πολύ ἔκλαψε γιά τήν «τραχύτητά του πρὸς τήν κτίση», ὅταν «χωρίς ἀνάγκη» σκότωσε μιά μύγα ἢ ἔρριξε ζεστό νερό σέ μιά νυχτερίδα πού κατοίκησε στό μπαλκόνι τοῦ καταστήματός του ἢ πῶς «λυπήθηκε τήν κτίση καί κάθε δημιούργημα πού πάσχει», ὅταν ἀντίκρουσε στό δρόμο ἓνα κατακομμένο φίδι. Τό ἴδιο ἐκπληκτική ὅμως ἦταν καί ἡ ἀπομάκρυνσή του ἀπό κάθε δημιούργημα, ὅταν κυριαρχοῦσε μέσα του ἡ φλογερή ὀρμή του γιά τό Θεό.

Γιά τά ζῶα καί τά τετράποδα ἔλεγε πώς εἶναι «γῆ» καί δέν πρέπει νά προσκολλᾶται σ' αὐτήν ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου. Γιατί ὁ ἄνθρωπος ὀφείλει ν' ἀγαπᾶ τό Θεό μ' ὅλη τή διάνοια καί μ' ὅλη τήν καρδιά καί μ' ὅλη τή δύναμή του, δηλαδή μ' ὅλο τό εἶναι του, λησμονώντας τή γῆ.

Τήν προσκόλλησι τῶν ἀνθρώπων στά ζῶα, πού παρατηροῦμε πολλές φορές καί πού φτάνει καμιά φορά ὡς τή «φιλία», ὁ Γέροντας τήν θεωροῦσε διαστροφή τῆς τάξεως πού ἔθεσε ὁ Θεός καί ἀντίθετη πρὸς τή φυσική κατάσταση τοῦ πρωτοπλάστου (Γεν. β' 20). Νά χαϊδεύης τή γάτα μουρμουρίζοντας «γατούλα, γατούλα» ἢ νά παίξης καί νά μιᾶς μέ τό σκύλο παύοντας νά σκέφτεσαι τό Θεό, ἢ φροντίζοντας γιά τά ζῶα νά λησμονῆς τόν πλησίον σου ἢ καί νά μαλώνης ἐξαιτίας τους μέ τούς ἀνθρώπους, ὅλα αὐτά ἀποτελοῦσαν γιά τό Γέροντα παράβασι τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, ἢ πιστή τήρηση τῶν ὁποίων ἀναδεικνύει τέλειο τόν ἄνθρωπο. Σ' ὀλόκληρη τήν Καινή Διαθήκη δέν βρισκόμε οὔτε ἓνα χωρίο πού νά διηγῆται πῶς ὁ Κύριος προσήλωσε τήν προσοχή του στά ζῶα - κι ὅμως Αὐτός ἀγαποῦσε πραγματικά ὅλη τήν κτίση Του. Ἡ πραγμάτωσι αὐτῆς τῆς τέλειαι ἀνθρωπότητος κατ' εἰκόνα τοῦ ἀνθρώπου - Χριστοῦ εἶναι ὁ προορισμός μας, πού ἀνταποκρίνεται στή φύσι μας, στό κατ' εἰκόνα Θεοῦ. Γι' αὐτό θεωροῦσε ὁ Γέροντας τήν ψυχική προσκόλλησι καί τό πάθος γιά τά ζῶα σάν ὑποτίμησι τῆς ἀνθρώπινης ὑπάρξεως. Νά, τί γράφει σχετικά:

«Μερικοί προσκολλῶνται στά ζῶα· ἔτσι ὁμως προσβάλλουν τό Δημιουργό· γιατί ὁ ἄνθρωπος κλήθηκε νά ζῆ αἰώνια μαζί μέ τόν Κύριο, νά βασιλεύη μαζί Του καί ν' ἀγαπᾶ τόν Ἕνα Θεό. Ὁ ἄνθρωπος δέν πρέπει νά ἔχη πάθος γιά τά ζῶα, ἀλλά μόνο νά ἔχη καρδιά συμπονετική γιά κάθε δημιούργημα».

Ἔλεγε πῶς τά πάντα δημιουργήθηκαν γιά νά τά χρησιμοποιῆ ὁ ἄνθρωπος, καί γι' αὐτό, ὅταν ὑπάρχει ἀνάγκη, μπορεῖ νά ἐπωφελεῖται ἀπό ὅλα ὅσα ὑπάρχουν στήν κτίση. Ἀλλά ταυτόχρονα ὀφείλει νά φροντίξη ὅλη τή δημιουργία. Γι' αὐτό κάθε βλάβη πού προξενεῖται στά ζῶα, ἀκόμα καί στά φυτά, εἶναι ἀντίθετη πρὸς τό νόμο τῆς χάριτος, ὅπως καί κάθε προσκόλληση πρὸς τά ζῶα εἶναι ἀντίθετη πρὸς τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ.

ἽΟποιος ἀγαπᾶ ἀληθινά τόν ἄνθρωπο καί πενθεῖ στίς προσευχές του γιά ὅλο τον κόσμο, αὐτός ποτέ δέν προσκολλᾶται στά ζῶα.

ΤΟ ΦΡΟΝΗΜΑ ΤΗΣ «ΑΣΙΖΗΣ»

Οἱ παλαιοί συνεργάτες τῆς Π.Ε.Γ. θά θυμοῦνται ὅσα ἔλεγε ὁ μακαριστός π. Ἀντώνιος Ἀλεβιζόπουλος κατά καιρούς, ὅταν ἐτίθετο θέμα διαθηρηκειακοῦ διαλόγου στή διαθηρηκειακή «Συνάντηση» τῆς Ἀσίζης τό 1986 μέ πρωτοβουλία τοῦ προκαθημένου τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας. Ἐπεδείκνυε μάλιστα σχετική φωτογραφία συμπροσευχῆς ὅλων τῶν ἐκπροσώπων τῶν διαφόρων θρησκείων πού συμμετείχαν στή συνάντηση, ὅπως ἰνδουϊστῶν, βουδιστῶν, Χριστιανικῶν ὁμολογιῶν, κ.λπ., κ.λπ. (μεταξύ αὐτῶν καί Ὁρθοδόξου Ἱεράρχου).

Ὁ ἀείμνητος πατήρ ἦταν «κάθετα» ἀντίθετος μέ κάθε εἶδους διάλογου μέ τίς «θρησκείες ὅλου τοῦ κόσμου» γιά λόγους κυρίως ποιμαντικούς. Ὁ πατήρ Ἀντώνιος εἶχε μελετήσει, σέ βάθος ὅλες τίς ἐπιδιώξεις καί μεθόδους τῶν «ἄλλων» θρησκείων καί προειδοποιούσε σέ ὀμίλιες καί γραπτά του γιά τούς κινδύνους ἀλλοίωσης τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ φρονήματος τοῦ Ὁρθοδόξου λαοῦ ἀπό συναντήσεις, συνέδρια, συνδιασκέψεις, κ.λπ. στίς ὁποῖες θά παρευρίσκονται καί ποιμένες μας καί μάλιστα κορυφαῖοι.

«Ἡ ἐποχή μας -ἔλεγε- εἶναι ἐποχή διαλόγου καί ἑναρμονίσεως τῶν πάντων, ἀκόμη καί τῶν διαφόρων θρησκείων, κοσμοθεωριῶν, φιλοσοφικῶν ὁμάδων καί τάσεων. Αὐτός ὁ διάλογος -προσέθετε- προβάλλεται σήμερα μέ κάθε τρόπο καί σέ κάθε μορφή κι ἔχει ἐπιπτώσεις στήν ποιμαντική βάση».

Εἶναι σαφές ὁ λόγος περὶ ἐπιπτώσεων στήν ποιμαντική βάση, διότι ὁ λαός ὅταν παρατηρεῖ Ὁρθοδόξους Προκαθημένους νά πρωτοστατοῦν ἢ καί νά ὀργανώνουν διαθηρηκειακές συναντήσεις μέ ὁποιοδή-

ποτε ἀντικείμενο, προσαρμόζει καί τή δική του συμπεριφορά. Αὐτό εἶναι καί τό ἐπιδιωκόμενο ἀπό τίς «ἄλλες» θρησκείες, νά ἀποδυναμώσουν τίς ἀντιστάσεις τῶν λαῶν γιά νά ἀλώσουν ὅσους μποροῦν περισοτέρους στά δόγματα τῆς παραθηρηκείας καί τοῦ συγκριτισμοῦ.

Τά τελευταῖα ἔτη παρατηροῦμε μέ ἐκδηλη ἀνησυχία νά πληθαίνουν τέτοιου εἶδους συναντήσεις καί μάλιστα νά ὀργανώνονται σέ δικά μας ἐδάφη. Θά ἰσχυριστεῖ κανεῖς ὅτι στίς συναντήσεις καί συσκέψεις αὐτές δέν συζητοῦνται δογματικά θέματα, ἀλλά ζητήματα πανανθρωπίνων προβλημάτων καί ἰδεῶν, ὅπως οἱ ἐννοιες ἀγάπης, εἰρήνης, ἐλευθερίας, κ.λπ. στίς ὁποῖες οἱ Βουδιστές π.χ. δίδουν διαφορετικό περιεχόμενο. Διότι ἡ Χριστιανική ἀγάπη, πού ἀπορρέει ἀπό τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἐκφράζεται διά τοῦ ἐλέους καί τῆς φιλανθρωπίας πρὸς τούς πάσχοντας ἀδελφούς, τούς «ἐλαχίστους». Ἐνῶ οἱ Ἀσιατικῆς πνευματικότητας θρησκείες πού πιστεύουν στό κάρμα δέν ἐκδηλώνουν τή φιλανθρωπία τους ἐφ' ὅσον σύμφωνα μέ τό "κάρμα" του ὁ κάθε ἄνθρωπος πρέπει νά περάσει τή δυστυχία του ἐδῶ στή ζωή, ὑπομένοντας τή "σασάρα" του σέ κάθε μετενσάρκωσή του. Χαρακτηριστική ἦταν ἡ ἐξῆς ἱστορία πού μᾶς εἶπε κάποτε γιά τόν φίλο του τόν Χάκ, πού κάποτε ὅταν πῆγε στήν Ἰνδία περπατοῦσε στό δρόμο καί συζητοῦσε μ' ἕναν ἐπιφανῆ βουδιστή. Ὁ Χάκ εἶδε ἕνα φτωχό στό δρόμο καί τοῦ ἔδωσε ἕνα κέρμα. Κι ὁ βουδιστής εἶπε φωναχτά: «ἄχ ἐσεῖς οἱ Χριστιανοί...». Κατά τήν ἀντίληψη τοῦ βουδιστή ὁ ἄνθρωπος αὐτός ἦταν φτωχός λόγω τοῦ κάρμα του καί ἔπρεπε νά παραμείνει στήν κατάσταση αὐτή γιά νά τό ξεπληρώσει.

Διαφορετικό ἀσφαλῶς εἶναι, μεταξύ τῶν δύο κόσμων, καί τό περιεχόμενο στίς ἐννοιες εἰρήνης, τρομοκρατία κ.λπ. Ἡ πίστη στό κάρμα καί τήν μετενσάρκωση ἀνατρέπει ὅλες τίς ἀξίες καί ἀρχές τῆς Χριστιανικῆς καί πανανθρώπινης, τῆς πανάρχαιας ἠθικῆς, ἐν δικαίῳ συγκρότησης τῶν κοινωνιῶν. Παράδειγμα: ὁ ὀδηγός πού σκοτώνει κάποιον στό δρόμο θεωρεῖται εὐεργέτης του διότι μέσω αὐτοῦ ξεπληρώνει τό "κάρμα" του, ἐπομένως εἶναι ἄδικο νά διώκεται.

Εἶναι γνωστές οἱ προσπάθειες τῶν ὀπαδῶν τῆς Πανθηρηκείας τά τελευταῖα 100 καί πλέον χρόνια. Τό 1893 συνεκλήθη στό Σικάγο τό «Πρῶτο Κοινοβούλιο τῶν θρησκείων τοῦ κόσμου» μέ τίς ὀδυνηρές συνέπειες ἀπό τήν ἀσιατική ἱεραποστολική διείσδυση στή Δύση, σύμφωνα μέ τό «σύνθημα» τοῦ Σουάμι ViveKananda: «Σῆκω Ἰνδία καί κυρίευσε τόν κόσμο μέ τήν πνευματικότητά σου... Τώρα εἶναι ὁ και-

ρός νά ἐργαστοῦμε γιά νά εἰσδύσουν οἱ πνευματικές ιδέες τῆς Ἰνδίας βαθειά στή Δύση. Γι' αὐτό παρακαλῶ τούς νέους αὐτό ἀκριβῶς νά σκέπτονται. Πρέπει νά πορευθοῦμε, πρέπει νά κυριεύσουμε τόν κόσμο μέ τήν πνευματικότητα καί τή φιλοσοφία μας» (Βλέπε βιβλίο: «Ἀντιμετώπιση τῶν αἰρέσεων. Προβληματική καί Στρατηγική» π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου. Ἀθήνα 1996). Μετά 100 χρόνια συνεχλήθη τό «Β' Κοινοβούλιο τῶν θρησκειῶν τοῦ Κόσμου» στό Σικάγο ἐπίσης, ὅπου συμμετεῖχαν φανερά ἤ ὡς χορηγοί καί ἀποκρυσταλλικές ὁργανώσεις, πού δρῶν στή Δύση μέ κυρίαρχη τή Θεοσοφική Ἐταιρεία.

Κατά καιροῦς ἐμφανίστηκαν πολλές ὁργανώσεις καί ιδίως τελευταία ὅπου ἄτυπες διασκέψεις καί συναντήσεις ἀναδιώνουν τό φρόνημα τῆς «Ἀσίξης» καί τοῦ «Παγκόσμιου συνεδρίου τῶν Θρησκειῶν γιά τήν εἰρήνη», διατυπώνοντας τό ὑποκριτικό "σύνθημα": «Ἀνακαλύπτουμε ὅτι τά πράγματα πού μᾶς ἐνώνουν εἶναι σπουδαιότερα ἀπό τά πράγματα πού μᾶς χωρίζουν».

Κατά τήν ἀντίληψη ὅλων αὐτῶν τῶν κινήσεων (φαινομενικά ἀπό αὐτές ἀποδεκτή) «οἱ διάφορες θρησκείες ἀποτελοῦν διαφορετικές ἔννοιες τοῦ ἰδίου πράγματος». Στήν οὐσία ὅλες οἱ ἰνδουιστικές - βουδιστικές ὁργανώσεις πού ἀσκοῦν ἱεραποστολή στή Δύση, προβάλλουν το διαθρησκευτικό διάλογο ὡς μέσον ἐναρμονίσεως τῶν πάντων καί ἐμφανίζονται πρὸς τά ἔξω μέ πνεῦμα ἀνεκτικό καί συμμετοχικό.

Ὅπως ἔλεγε ὁ πατήρ Ἀντώνιος οἱ ἐκπρόσωποι «ἄλλων» θρησκειῶν χρησιμοποιοῦν διπλῆ γλώσσα μιά ἐσωτερική καί μιά ἐξωτερική. Ἐπομένως ἀναζητοῦν τό διάλογο διά νά ἐξαπατήσουν ἐπιδιώκοντας τούς δικούς τους σκοπούς.

Ἐπάρχουν ὅμως καί κάποιοι πού διατείνονται ὅτι ὁ διάλογος προσφέρεται γιά τήν παρουσίαση τῆς δικῆς μας «μαρτυρίας». Αὐτό κατά τόν ἀέμινηστο γέροντά μας ἀποδεικνύει τουλάχιστον ἀφέλεια, ἀφοῦ ἐκ προοιμίου εἶναι γνωστό ὅτι γιά τίς «ἄλλες» θρησκείες ὁ Χριστός δέν εἶναι γι' αὐτές ἀνεπανάληπτο ἱστορικό πρόσωπο, ἀλλά «ἐπίπεδο» στήν ἐξελικτική πορεία τοῦ ἀνθρώπου. Μερικές κινήσεις μιλοῦν γιά «χριστική κατάσταση» καί γιά «ἐσωτερικό Διδάσκαλο»

Οὔτε «μαρτυρία» προσφέρεται μέ τό διάλογο, οὔτε θέματα καί προβλήματα ἀντιμετωπίζονται καί ἐπιλύονται. Τό μόνον πού ἐπιτυγχάνεται εἶναι μιά φαινομενική καλή εἰκόνα τῶν διαλεγόμενων ποιμένων, ἐνῶ στήν ποιμαντική θάση ἐπικρατεῖ σύγχυση καί ἀποπροσανατολισμός, ἐφ' ὅσον αὐτή δέν γνωρίζεται μέ σαφήνεια τά θέματα πού συζητοῦνται καί ὁδηγεῖται σέ πλάνες καί ἀδιέξοδα. Ἡ μόνη ἀπάντηση

τῆς Ἐκκλησίας, γράφει ὁ π. Ἀντώνιος στό βιβλίο πού ἀναφέραμε πῶς πάνω «εἶναι ἡ λόγος καί ἔργος διακήρυξη τῆς μακραίωνης καί ἀδιασάλευτης πραγματικότητας τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ... Ἄν δώσει τή δέουσα ἀπάντηση, θά κάνει ὄντως αἰσθητή τήν παρουσία τῆς στό σύγχρονο κόσμο καί θά ἀναδειχθεῖ γνήσια πνευματική κιβωτός».

ΔΙΑΓΝΩΣΗ ΤΗΣ ΣΑΪΕΝΤΟΛΟΓΙΑΣ ΕΙΝΑΙ... ΚΑΤΑΠΤΩΣΗ

Ἀπό τό Ἀγγλικό περιοδικό *Fair News*, issue 1, 2004, καί ἀπό "The Times" 18 February 2004.

Στίς 18 Φεβρουαρίου -κατά τήν 50ῃ ἐπέτειο τῆς ἰδρύσεως τῆς Σαϊεντολογίας στό Λός Ἀντζελες- ὁ Russ Coffey δέχτηκε μιά πρόσκληση νά ὑποβληθεῖ στόν "ἔλεγχο προσωπικότητας" μέσα στό ἀρχηγεῖο τῆς Σαϊεντολογίας στήν ὁδὸ Tottengmam Court.

Τοῦ δόθηκε ὁ ἔλεγχος ἀνάλυσης ἰκανότητος Oxford, ἓνα ἐρωτηματολόγιο 200 ἐρωτήσεων, καί παρ' ὅλο ὅτι αἰσθανόταν καλά, ἡ "ἐπιστημονική" διάγνωση τῶν Σαϊεντολόγων ἔδειξε ὅτι ἦταν καταπιεσμένος, ἀσταθής καί νευρικός.

Ἡ γυναίκα πού τόν εἶχε προσκαλέσει γιά τόν ἔλεγχο αὐτό τοῦ πρότεινε νά παραμείνει γιά νά δεῖ μιά κινηματογραφική ταινία πού ἴσως τόν βοηθοῦσε γιά τά προβλήματά του.

Δέν ὑπῆρχε Χολλυγουντιανή μεγαλοπρέπεια στό κτίριο, ἀλλά κατά τήν διάρκειά τῆς ταινίας, κάθε φορὰ πού οἱ ἀπαντήσεις γύρω ἀπό τόν L. Ron Hubbard καί τήν ζωὴ του καθώς καί τίς δυνάμεις γιά τήν ἀλλαγὴ τοῦ κόσμου, ἐφαίνονταν πολὺ ἀπίστευτες, ὁ John Travolta ἢ ἡ Kristie Alley ἐμφανίζονταν στήν ὀθόνη. Οἱ δύο αὐτές διασημότητες, ὁπαδοὶ τῆς Σαϊεντολογίας, βεβαίωναν ὅτι ἡ "Τεχνολογία τοῦ Νοῦ" πού περιεγράφονταν στήν ταινία ἦταν αὐτή πού δημιούργησε τήν ἐπιτυχία τους.

Γράφοντας στήν Ἐφημερίδα "The Times" ὁ Russ Coffey εἶπε: «κατόπιν μέ ὁδήγησαν σέ μιά αἴθουσα καί μοῦ παρουσίασαν μιά σειρά ἀπό ἀκαταλαβίστικες θεωρίες ἐπενδυμένες μ' ἓνα ἐπικάλυμμα ἀληθοφάνειας καί κοινῆς λογικῆς. Ἀλλά ἡ ἀσυνήθιστη ἐμπειρία μου παρέμεινε γιά ἡμέρες καί ἀποφάσισα νά συμμετάσχω σέ μιά σειρά μαθημάτων στήν ὁργάνωσή τους "London Org».

«Ὁ Henk, ἓνας Ὀλλανδός, μέ βεβαίωσε ὅτι ἡ Σαϊεντολογία ἦταν συμβατή μέ ὅλα τά συστήματα πίστεως καί μάλιστα ἀπαιτοῦσε πίστη σέ μιά ψυχή. Ἡ Σαϊεντολογία εἶχε ἀποδείξει τήν ὑπαρξὴ τῆς ψυχῆς ἀφαιρώντας τήν καί ζυγίζοντάς την!! (;). Ἦταν ὅμως ἀσαφῆς ὅταν τόν ρώτησα πόσο ζύγιζε», συνεχίζει ὁ Russ, «ἀλλά πῆρε θάρρος ὁ Ὀλλανδός ὅταν τόν ρώ-

τησα για την άφηση των αμαρτιών, καθώς τό ζητημα αυτό πάντοτε μέ ένδιέφερε καθώς ήταν κεντρικό σέ κάθε θρησκεία».

«Αυτός ήθελε νά γνωρίσει εάν αυτό τό χρειασζόμεν ιδιαιτέρως, εάν είχα κάνει κακά πράγματα στό παρελθόν και άν είχα θά τοῦ τά έλεγα; Έκανε μία σημείωση σ' ένα σημειωματάριο πού είχε».

Ό Henk τοῦ είπε ότι δέν θα χρειασθεῖ νά πληρώσει για την συνάντηση των έρωτησεων και άπαντήσεων. Πάντως θά έπρεπε νά συνεχίσει μέ τά εισαγωγικά μαθήματα πού τό κόστος ήταν ώ 27,50 (συμπεριλαμβανομένου και ενός βιβλίου άσκήσεων) και έκανε την άναφορά του στην προϋσταμένη του Άννα. Αυτή ήταν Γερμανίδα και φάνηκε άπογοητευμένη πού ό νέος μαθητής της είχε διαλέξει νά κάνει την σειρά των μαθημάτων σέ "μέγεθος δαγκωνιάς μέ μεγάλες μπουκιές" φοβούμενη ότι θά έχανε πιθανώς την κεκτημένη ταχύτητά του.

Μιά άφίσηα στον τοίχο μέσα στην τάξη μέ την έπωνυμία "Έφουρα της Όλικής έλευθερίας" έδειχνε τους τρόπους για τό πώς φθάνει κανείς στό Στάδιο τοῦ Clear και πέραν αυτού στό ύψιστο "Operating Thetan 8" μέ την δύναμή του της Τηλεκίνησης και της Άστρικής Προβολής. «Κανείς δέν μπόρεσε νά μου πεί πόσο θά κόστιζε αυτό», σχολίασε ό νέος μαθητής της Σαϊεντολογίας, «άλλά πρώην Σαϊεντολόγοι έχουν άναφερθεῖ στό ποσό των ώ 250.000 και πλέον».

Η διαδικασία τοῦ Ώντιπινγκ (Auditing) πού ξεριζώνει τά «έγγράμματα της ψυχής» (engrams) μέ την επανεπίσκεψη τραυμάτων τοῦ παρελθόντος, ήταν ή πλέον βασανιστική έμπειρία για τον Russ Coffey.

«Ξεκίνησα την εξάσκηση της διαδικασίας μέ μία ειδική προετοιμασμένη κάρτα και ένα άρκουδάκι για μωρά» γράφει. «Μετά από περίπου 10 λεπτά γίναμε παρέα μέ έναν ταχυδρομικό υπάλληλο, τον Hamish για μία συντροφική συνεδρία έλέγχου. Βρήκα την διαδικασία πολύ έντονη και έντελως δυσάρεστη. Μοῦ ζητήθηκε νά διηγηθώ διάφορα φρικτά περιστατικά για ώρες μέχρι πού τό κεφάλι μου πόνεσε και αισθάνθηκα φοδιαμένος και δυστυχής. Ό Hamish από την άλλη πλευρά φαινόταν νά εύχαριστιέται πραγματικά την έμπειρία στό νά έχει κάποιον πού νά δείχνει τόσο ένδιαφέρον γι' αυτόν».

«Στην Κυριακάτικη Λειτουργία δέν υπήρχαν Διασημότητες, ούτε στην διάλεξη, ούτε στην ομάδα θεραπειάς στό "Κέντρο Διασημότητας" στό Bayswater, αλλά μερικοί από τους παρακολουθούντας ήταν πράγματι μέλη άπο όρχηστρες σέ pub».

Τό άρθρο συνεχίζει: «Η άποστροφή μου για τό Auditing και ό φόβος μου νά μέ βάλουν στό "Emeter", δηλαδή σ' ένα είδος άνιχνευτοῦ ψεύδους που άποφαι-

νεται εάν λές άλήθεια στίς άπαντήσεις σου, ήταν μία από τις αιτίες πού σταμάτησα τις έπισκέψεις στην London Org. Τό άλλο ήταν ότι πλησιάζοντας στό τέλος της εισαγωγικής μου μαθητείας, υπήρχε μία συνεχής πίεση νά συνεχίσω μέ την διαδικασία τοῦ έξαγνισμού, μία έβδομάδα δηλαδή από λουτρά σέ σαούνα και διταμίνες που κόστιζε ώ 1.000».

«Πάντως είχα άκόμη άρκετή περιέργεια για μία άκόμη επίσκεψη. Η Άννα μου είχε άναφέρει ότι επρόκειτο νά πραγματοποιηθεῖ μία σπάνια ήμερίδα στό Saint Hill, τό Ευρωπαϊκό Στρατηγείο της Όργάνωσης στό East GRIMSTEAD στό Sussex».

«Τό γεγονός ήταν μία βραδυά άνοιχτή για τους Ευρωπαίους Σαϊεντολόγους. Στην μεγάλη σκηνή-τέντα δίπλα από τό Κάστρο, υπολόγισα ότι υπήρχαν περίπου 7.000 άτομα, τό ένα τρίτο από αυτούς περίπου Άγγλοι. Στο σαλόνι εισόδου μέ επένδυση από ξύλο βελανιδιάς υπήρχαν άνδρες και γυναίκες ντυμένοι μέ ένα είδος ναυτικής στολής, πέζοντας τον κόσμο νά πάρει μέρος στη θαλάσσια Όργάνωση (Sea Org) την οίωνει - στρατιωτική πτέρυγα της Έκκλησίας».

«Δέν έδειχναν νά προσκαλούν κάποιον νά συμμετάσχει σέ κάτι πού είχε προσωπικά μεταμορφώσει τις δικές τους ζωές. Αυτοί έφαινονταν σαν νά ήθελαν πάρα πολύ νά πουλήσουν κάτι. Τριγύρω υπήρχαν διάφορα περίπτερα μέ μοναδικό σκοπό: νά πείσουν τον κόσμο ν' άποχωριστεῖ τά χρήματά του σέ άναξήτηση τοῦ στόχου νά γίνουν ένας "clear"».

«Η βραδυά άπετελείτο από μία σειρά διαλέξεων γύρω από τό πόσο καλά εξελίσσεται ή Έκκλησία και πόσο έναρκτη ήταν. Προφανώς δημιουργούσαν περισσότερα κέντρα άποκατάστασης ναρκομανών στην Νότιο Άμερική και προγράμματα κατά τοῦ άναλφαβητισμοῦ στην πρώην Σοβιετική Ένωση» (Σημ. Διαλόγου: έκμετάλλευση τοῦ ανθρώπινου πόνου).

«Ένα μήνα πριν ήμουν περίεργος νά γνωρίσω τί ακριβώς ήταν αυτή ή έπιδοκιμαζόμενη από διασημότητες έκκλησία-όμάδα αυτοβοήθειας. Τώρα αισθάνομαι άρρωστος και βλάκας διότι ως νοήμων άνθρωπος καθόμουν μεταξύ χιλιάδων Σαϊεντολόγων μέσα σ' ένα συγκρότημα πολλών έκατομμυρίων λιρών, ακούγοντας την προπαγάνδα τους και πληρώνοντάς τους!!»

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΑΘΗΝΑ 2004

Έγιναν στην Άθήνα οι ώραιότεροι και άσφαλέστεροι Όλυμπιακοί άγώνες. Η συμμετοχή σ' αυτούς άθλητών 202 χωρών άπ' όλο τον κόσμο, και Έλλήνων άθλητών, έθελοντών τοῦ Έλληνικοῦ λαοῦ και ξένων θεατών στίς εκδηλώσεις, λάμπρυναν και δόξασαν

τήν Ελλάδα ως διοργανώτρια αλλά και ιστορικά πρωτοπόρο χώρα για την καθιέρωση και επαναλειτουργία των Ολυμπιακών αγώνων.

Βέβαια μέσα στά θετικά και ώραϊα, προέκυψαν και άρνητικά γεγονότα πού ως γνωστό παρουσιάζονται πάντοτε σέ τέτοιας έκτασης έκδηλώσεις. Όμως γι' αυτά γράφουμε σέ άλλο σχόλιό μας.

Έδω θά επισημάνουμε τά δυσμενέστατα σχόλια πού δετύπωσαν οι "Νεοειδωλόατρες" στά έντυπά τους κατά τής Όργανωτικής Επιτροπής του 2004, ότι δηλ. τό όλο σκηνικό δέν συνταιριάζει μέ τό άρχαίο Έλληνικό πνεύμα, τήν προσφυγή τους στή δικαιοσύνη, γιά διακωμώδηση του Φοίβου και τής Αθηνάς και πρό πάντων τήν επίθεση πού δέχτηκε ή Έκκλησία τής Ελλάδος όταν άνεκοίνωσε τήν συμμετοχή της σ' αυτούς τούς Όλυμπιακούς Αγώνες!

Πραγματικά πολύ τούς στοίχισε αυτή ή συμμετοχή, διότι καταρρίπτεται ό ισχυρισμός τους ότι ό Χριστιανισμός παρουσιάστηκε αντίθετος σέ κάθε ιδέα Έλληνικού πολιτισμού, άθλητισμού και Όλυμπιακών αγώνων. Τούς Όλυμπιακούς αγώνες, λένε τούς κατήγγησε ως είναι ιστορικά γνωστό, ό Μέγας Θεοδόσιος ό Α' τό 393 μ.Χ. και άλλοι πάλι σχολιάζουν ότι τήν 25^η Μαρτίου 2004 κατά τήν άφή τής Όλυμπιακής φλόγας, όπου παρευρέθη σύσσωμος ό πολιτικός και πολιτειακός κόσμος τής Ελλάδος, άπουσίαζε «ό επικεφαλής τής ισχύουσας θρησκείας στήν Ελλάδα, αλλά και ό τοπικός Μητροπολίτης», «ούτε άνάμεσα στό κοινό έθεάθη κανένας παπάς».

Διεύτυψαν επίσης και άλλες πολλές κατηγορίες και ιστορικές ανακρίθειες κατά του Χριστιανισμού, ισχυριζόμενοι ότι δέν έχει καμμία σχέση μέ τό άρχαίο έλληνικό ιδεώδες. Και ως εκ τούτου προβάλλοντας τή μισή αλήθεια αφήνουν νά πλανώνται έρωτηματικά, άφου ή ιστορική γνώση των νεοελλήνων σήμερα παρουσιάζεται έλλιπής.

Κατ' άρχήν πρέπει νά επισημάνουμε ότι ή Έλληνική Χριστιανική Έκκλησία δέν ήταν και δέν είναι και σήμερα μακριά από κάθε είδους άθλητικούς και μάλιστα Όλυμπιακούς αγώνες, πού έχουν μέτρο και κανονισμούς και παρουσιάζουν πλέον διεθνή άναγνώριση και διακρίνονται γιά τήν διεθνή συμμετοχή. Και είναι πραγματικά αξιοθαύμαστο πώς οι άρχαίοι μας πρόγονοι μετέτρεψαν τόν «κότο» (=μήνη, όργή), δηλ. μιά διαρκή έχθροπάθεια και μνησικακία, αίτια πολέμων, σέ ένα ευγενή και δημιουργικό ανταγωνισμό, όχι πιά μέ συγκρούσεις και συρράξεις μεταξύ των πόλεων (κρατών), αλλά διά του άθλητισμού και των έννοιών: αγώνας - άθλος - στέφανος και μέ τό σύνθημα «ευ αγωνίζεσθαι», σέ μιά ευγενή άμλλα μέσα στά στάδια, πού είχε ως έπαθλο τόν «κότινο» (κλα-

δί άγριελιάς) δηλ. όχι σέφανο καταστροφικής όργης αλλά στέφανο δημιουργικής άμλλας.

Η δέ δίμηνη έκεχειρία πρό, κατά τήν διάρκεια των Όλυμπιακών αγώνων και μετά, άνάμεσα στά τότε έμπόλεμα έλληνικά φύλα άποτελεϊ ένα πολύ θετικό στοιχείο, άφου ή ειρήνη μεταξύ των ανθρώπων είναι θέλημα του Άληθινου Θεού, πού είναι «Θεός ειρήνης».

Άλλωστε αυτού του είδους τόν άθλητισμό έμπνεει τό τροπάριο του Τριωδίου πού άναφέρει: «τό στάδιο των άρετών ήνέωκται, οι βουλόμενοι άθλησαι εισέλθετε... » και τόν άνάγει σέ πνευματικό αγώνα. Άλλά και ό άπόστολος Παύλος διεκήρυξε «ουδείς στεφανούται εάν μή νομίμως άθληση» άνάγοντας τήν βιολογική ζωή των ανθρώπων σέ στίβο όπου ό καθένας πρέπει να αγωνισθί ήθικά γιά νά φτάσει στόν στέφανο. Τόν πραγματικό άθλητισμό θεωρούσαν σάν μορφή άγωγής του χαρακτήρος τόσοσ ό Κλήμης ό Άλεξανδρεύς παλαιότερα όσον και ό Μ. Βασίλειος.

Βεβαίως, στήν ιστορική πορεία των Όλυμπιακών αγώνων οι άθλητές συχνά ξεπέφταν από τίς ιδανικές τους αξίες και μετατρέπονταν από «στεφανίτες» σέ «χηματίτες». Στά στάδια τής Ρώμης γίνονταν αίματηροί και φονικοί, έφθασαν δέ στή κατώτερη κλίμακα παρακμής και άνυποληψίας, όταν διεστραμμένοι άθλητές, έκμεταλλεόμενοι τό γεγονός ότι οι αγώνες ήταν γυμνικοί, εύρισκαν τήν ευκαιρία νά επιδεικνύουν τά σωματικά τους πάθη.

Αυτή ή συμπεριφορά ήταν μιά από τίς αίτιες πού τό 393 μ.Χ. ό Μέγας Θεοδόσιος διέταξε τήν κατάργηση των Όλυμπιακών αγώνων.

Ό Μέγας Θεοδόσιος, λοιπόν, δέν ήταν εναντίον του θεσμού των Όλυμπιακών αγώνων, ως άθλήματος, ή του Έλληνικού πνεύματος και του Έλληνικού πολιτισμού, αλλά εναντιον τής διαφθοράς πού τούς περιέβαλε. Άλλωστε, οι ιστορικοί μαρτυρούν ότι καθ' όλη τήν διάρκεια τής βασιλείας του ό Θεοδόσιος δέν έπαυσε νά χρησιμοποιεί σέ ανώτατες κρατικές θέσεις ειδωλόατρες.

Πι' αυτό και σήμερα ή Όρθοδοξία Έκκλησία μας είχε έντονη παρουσία καθ' όλη τήν διάρκεια των Όλυμπιακών αγώνων του 2004 και κλιμάκιο ιερωμένων βρισκόταν μόνιμα στό Όλυμπιακό χωριό, γιά νά έξυτηρητήσιν τίς λατρευτικές άνάγκες των Όρθόδοξων άθλητών και νά τούς στηρίξει ήθικά. Άλλά και οι Όλυμπιονίκες μας έθεσαν τήν προσπάθειά τους υπό τίς ευλογίες του Χριστού και στό τέλος οι νικητές των Όλυμπιακών και Παραολυμπιακών αγώνων ευλογήθηκαν και έτιμήθηκαν από τόν Μακαριώτατο Άρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Χριστόδουλο.

«ΑΔΕΙΑΣΕ ΤΟ ΝΟΥ ΣΟΥ»!
(Συγκεντρώσου στην «κόβνη του νου»!)

Τό Μάιο του 1996, δύο μέρες πριν την όσιακή κοίμηση του αιμνήστου πατρός Ἀντωνίου Ἀλεξιοπούλου, στενός του συνεργάτης πού ἦταν δίπλα του στό κρεβάτι τῆς δοκιμασίας του, τόν ἄκουσε νά λέγει ἀχνά: «Δυστυχῶς δέν κάναμε τίποτα. Οἱ τεχνικές διαλογισμοῦ θά μποῦν στά διδακτικά βιβλία τῶν σχολείων καί στά σχολικά προγράμματα. Πρέπει νά κάνομε μία ἐγκύκλιο στους ἐκπαιδευτικούς νά τοὺς ἐνημερώσουμε νά προσέχουν». Δάκρυα κύλησαν στά μάτια τοῦ μαρτυρικοῦ γέροντα. Ἐκλαιγε ὁ μακαριστός πατήρ μέσα στήν ἀγωνία του γιά τό κακό πού θά γίνει στους νέους τῆς χώρας μας ἀπό τέτοιου εἶδους μεθοδεύσεις. Ἦξερε ὁ γέροντάς μας ὅτι τά ἀγνά νιάτα πού ἔχουν ὑπαρξιακές ἀνησυχίες καί ἀναζητήσεις θά πέσουν θύματα στίς καλοστημένες παγίδες τῶν νεοφανῶν ομάδων πού κινοῦνται ἔξω ἀπό τόν Ὁρθόδοξο χώρο καί ἐπιδιώκουν καί ἐκμεταλλεύονται κάθε εἶδους προβολῆς τους καί ἰδίως «νομιμοφανοῦς». Κι ἔκλαιγε γιατί γνώριζε καλά ὅτι γιά πολλούς νέους ὁ δρόμος τῆς πλάνης, θά εἶναι δρόμος χωρίς γυρισμό.

Προφητικά τά λόγια του. Οἱ ἀνησυχίες του ἐπαληθεύονται δυστυχῶς. Παρατηρεῖται τά τελευταῖα

χρόνια μία πρωτοφανῆς δεισδυση τῶν δογμάτων, μεθόδων καί πρακτικῶν ὄλων τῶν κινήσεων τῆς «Νέας Ἐποχῆς τοῦ Ὑδροχόου» (New Age), σέ ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς ζωῆς καί τῆς ἀνθρώπινης δραστηριότητας.

Τά ἀποτελέσματα αὐτῆς τῆς διεισδυσης εἶναι πλέον ἔντονα αἰσθητά παντοῦ γύρω μας. Στίς πνευματικές ἐκδηλώσεις τῶν Δήμων καί τῶν πολιτιστικῶν σωματείων λαλίστατοι καλοθελητές «δάσκαλοι», ἀναπτύσσουν τεχνικές διαλογισμοῦ καί χαλάρωσης καί ἄλλες μεθόδους καί μεθοδεύσεις πού ἀνήκουν στήν ἄσιατική πνευματικότητα. Ἄλλά καί διδάσκαλοι Δευτεροβάθμιας ἢ Πανεπιστημιακῆς Ἐκπαίδευσης μιλοῦν στους μαθητές ἢ σπουδαστές τους γιά «θετική αὔρα», «Πανθηρογένεια», «Πολλαπλές ἀτραπούς», κ.λπ.

Ἄλλά καί μέσῳ βιβλίων καί παιδικῶν παιγνιδιῶν γίνεται «εἰσαγωγή» σέ ἄλλες πνευματικότητες καί πρακτικές ζωῆς.

Στή φωτογραφία, ὁ μικρός δεκάχρονος διαλογίζεται -Κύριος εἶδε γιατί-, στό δωμάτιό του, ἐν μέσῳ τῶν παιγνιδιῶν του. Ἡ διαφήμιση προέρχεται ἀπό παιδικό περιοδικό καί προβάλλει -μὲ αὐτόν τόν τρόπο- τά προϊόντα γνωστῆς μάρκας παιγνιδιῶν (αὐτοκίνητα μινιατούρες). Καί δέν εἶναι ἡ μόνη. Λέξεις ὅπως «Νιρβάνα», «θετική ἐνέργεια», κ.λπ. κυριαρχοῦν σέ γυμναστήρια, νεανικά βιβλία, διαφημίσεις κ.ο.κ. «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».

«ΕΠΙΚΑΙΡΟ» ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑ

Στήν ἐφημερίδα «Παρόν» δημοσιεύτηκε τελευταῖα ἄρθρο τοῦ κ. Θεοδώρου Διζέλου στή στήλη τῶν «Ἐπικαιροτήτων». Συνιστοῦμε στους ἀναγνώστες μας νά μελετήσουν τό κείμενο καί νά ἐνημερώσουν στά πλαίσια τοῦ διακονήματος ἐνημερώσεως καί προστασίας φίλους καί γνωστούς τους ἐπί τοῦ περιεχομένου του.

«Μία ὀργάνωση πού ἐν πρώτης ὄψεως θά νόμιζε κανεῖς ὅτι ἀσχολεῖται μέ θέματα ἰατρικῆς, ἢ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΟΜΟΙΟΠΑΘΗΤΙΚΗΣ, ξεκινάει προσπάθεια νά ἀποκτήσει διεθνή ἐμβέλεια, καί μάλιστα σέ ἓναν τομέα ἐντελῶς ξένο πρὸς τό ὑποτιθέμενο ἀντικείμενό της. Θέλει νά ἀσχοληθεῖ μέ τὴν διαμόρφωση τῆς κοινῆς γνώμης! Καί ὅπως ἀναφέρεται σέ πρόσκληση γιά συζήτηση, πού ἀπέστειλε σέ ὀρισμένες προσωπικότητες πού ἐπηρεάζουν τὴν κοινὴ γνώμη, τὴν ὁποία ὑπογράφει ὁ ἐκπρόσωπος Τύπου, δημοσιογράφος Ἐλευθέριος Σκιαδάς ἢ Ε.Γ.Ο "στά πλαίσια τῆς κοινωνικῆς τῆς δραστηριότητας, γέννησε, υἱοθέτησε, στηρίζει καί προωθεῖ τὴν ἰδέα τῆς δημιουργίας τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Παρατηρητηρίου τῆς κοινῆς γνώμης (EYR.O.P.O.) ἀναλαμβάνοντας στή φάση τῆς ἰδρυσῆς του τὸν ρόλο τοῦ ἀγωγοῦ καί διοργανωτῆ". Στό ἄρθρο 3 τοῦ καταστατικοῦ τοῦ

Hot Wheels. Τρέχουν... συνέχεια στο μυαλό σου!

Δεν είναι απλά αυτοκινητάκια. Είναι... μινιά!

Εἶναι κερκίτες, σπίντερ, σπορκαρτ, ποταμὸν μινιάρια καὶ ἀεροπλάνο καὶ... τὸ βέλος εἶναι δικό σου! Ἐπιπέδου σου εἶναι ὁλοκλήρου ἐξ ἡμέρας. Ἦ, αὐτὸ βολὴ εἰς τὸ... παρέρχεται σὲν συλλογὴ σου εἶναι καὶ καὶ αὐτὸ γὰρ δὲν παύονται νὰ ἐπινοῦν νέα μοντέλα πού θὰ σε ἐπηρεάσουν!

Hot Wheels. Αὐτὰ πού ἐκπαιδεύουν!

Hot Wheels

EYR.O.P.O περιγράφονται οι σκοποί του Ευρωπαϊκού Παρατηρητηρίου, μεταξύ των οποίων είναι: α) να συλλέγει, να καταγράφει, να έρευνά και να αναλύει πληροφορίες σχετικά με περιστατικά που καθίστανται θέμα της κοινής γνώμης από σκοπιά πολιτική, κοινωνιολογική, νομική, δημοσιογραφική, ιατρική, οικονομική, κ.ά. και να εξάγει τεκμηριωμένα συμπεράσματα, και β) να δρᾷ ως διαχειριστής των πληροφοριῶν και των συμπερασμάτων αὐτῶν, γνωστοποιώντας τα στην κυβέρνηση, σέ ἐνδοκυβερνητικούς ὀργανισμούς, σέ ἀρμόδιους καί θεσμικούς φορεῖς, στά ΜΜΕ καί στό εὐρύτερο κοινό γενικότερα. Ἀπό τά παραπάνω καθίσταται σαφές ὅτι σκοπός τοῦ EYR.O.P.O εἶναι νά συλλέγει πληροφορίες γιά τίς τάσεις τῆς κοινῆς γνώμης πάνω σέ ὅλα τά θέματα γενικότερου ἐνδιαφέροντος, καί μάλιστα σέ ὅλα τά κράτη-μέλη τῆς Ε.Ε. καί νά ἐρευνᾷ καί νά ἀναλύει τίς τάσεις αὐτές. Καί τό χειρότερο, νά τίς γνωστοποιεῖ στην κυβέρνηση, στά ΜΜΕ καί στό εὐρωπαϊκό κοινό. Ἔτσι, θά καταβάλλεται, πολύ φοβᾶμαι, προσπάθεια ἐπιρροαίου καί τῶν κυβερνήσεων καί τῆς εὐρωπαϊκῆς κοινῆς γνώμης. Ὅπως εὐκόλα μπορεῖ νά ἀντιληφθεῖ κανεῖς, ἡ προσπάθεια αὐτή γιά τή δημιουργία τοῦ EYR.O.P.O ξεφεύγει ἀπό τίς περιορισμένες δυνατότητες μιᾶς Γραμματείας Ὁμοιοπαθητικῆς, ἀλλά καί ἀπό τοὺς σκοποὺς τῆς. Ἀπαιτεῖ γιγαντιαία διεθνή ὀργάνωση, κατάλληλη ὑποδομή σέ τεχνολογία καί προσωπικό καί τρομερές διασυνδέσεις μέ κυβερνητικές καί μὴ ὀργανώσεις, μέ διεθνή μέσα μαζικῆς ἐνημέρωσης καί μέ αὐτές ἀκόμα τίς κυβερνήσεις.

Προσωπικά διακατέχομαι ἀπό ἔντονο προβληματισμό ὅταν βλέπω νά δημιουργοῦνται ὀργανώσεις παρακολούθησης καί μελέτης κοινῆς γνώμης. Καί μάλιστα ἀπό ὑφιστάμενα νομικά πρόσωπα ἐντελῶς ἄσχετα μέ τό ἀντικείμενο αὐτό καί ἔξω ἀπό τόν ἔλεγχο θεσμικῶν ὀργάνων. Στήν προκειμένη περίπτωση ἡ Ἑλληνική Γραμματεία Ὁμοιοπαθητικῆς κάνει ἓνα ἀνοιγμα πού δημιουργεῖ σκεπτικισμό. Πῶς ὀδηγήθηκε στην ἀπόφαση νά ἀσχοληθεῖ καί μάλιστα σέ διεθνές ἐπίπεδο, μέ ἓνα τόσο εὐαίσθητο ἀντικείμενο, τό ὁποῖο ὑποτίθεται ὅτι καθόλου δέν γνωρίζει; Ποιοί εἶναι αὐτοί πού ἡγούνται τῆς πρωτοβουλίας γιά τήν ἴδρυση τοῦ EYR.O.P.O; Πατί τή σχετική πρόσκληση γιά συζήτηση στοργυλῆς τραπέζης μέ θέμα τήν ἴδρυση τοῦ Ευρωπαϊκοῦ Παρατηρητηρίου τῆς Κοινῆς Γνώμης τήν ὑπογράφει ὁ ἐκπρόσωπος Τύπου καί ὄχι ὁ πρόεδρος καί ὁ γενικός γραμματέας τῆς Ἑλληνικῆς Γραμματείας Ὁμοιοπαθητικῆς, πού ἔχει καί τήν πρωτοβουλία τῆς δημιουργίας καί τῆς προώθησης τοῦ Ευρωπαϊκοῦ Παρατηρητηρίου; Ἐπιτέλους, πρέπει νά γνωρίζουμε ποιοί εἶναι αὐτοί πού συνέλαβαν τήν

ιδέα καί ἐργάζονται γιά τήν προώθησή της σέ πανευρωπαϊκό ἐπίπεδο. Μέ δεδομένο ὅτι ἡ ἴδρυση καί ἡ λειτουργία τοῦ Παρατηρητηρίου ἀπαιτοῦν τεράστιες δαπάνες τό βασικό ἐρώτημα εἶναι: ποιοί θά χρηματοδοτήσουν τήν ἴδρυση καί τήν λειτουργία του σέ πανευρωπαϊκή κλίμακα καί ποιοί εἶναι οἱ πραγματικοί τους σκοποί; Γιατί συνήθως οἱ "ἐπενδυτές" τέτοιων μὴ κερδοφόρων ἐπενδύσεων ἀποβλέπουν σέ ἀπόκρυφους σκοποὺς. Ἡ διεθνῆς ἐμπειρία διδάσκει ὅτι αὐτοῦ τοῦ εἴδους οἱ "ἐπενδύσεις" γίνονται ἀπό κρατικούς ὀργανισμούς ἢ ἀπό κέντρα πού "φιλοδοξοῦν" νά ἔχουν ὄχι χρηματικά κέρδη ἀλλά πολιτικά. Καί οἱ "ἐπενδυτές" αὐτοί κρύβονται πίσω ἀπό πρόθυμους ἢ ἀφελεῖς ἀχυράνθρωπους. Τό EYR.O.P.O μᾶς λέει ὅτι θά γνωστοποιεῖ τίς πληροφορίες καί τά συμπεράσματα τῶν ἀναλύσεων του καί στην κυβέρνηση. Καί φυσικά ἐννοεῖ τίς κυβερνήσεις τῶν κρατῶν-μελῶν τῆς Ε.Ε. Ἔραγε οἱ κυβερνήσεις ἔχουν ἐρωτηθεῖ σχετικά; Ἡ ἑλληνική κυβέρνηση γνωρίζει τά ἰntema αὐτῆς τῆς πρωτοβουλίας, πού ἐνδεχομένως νά εἶναι καί μόνο ἓνα μεγαλεπήβολο ἀθῶο ὄραμα ὀρισμένων μεγαλοῖδεατῶν; Θά δρεθεῖ ἄραγε κάποιος ἀρμόδιος γιά νά μᾶς ἀπαντήσει στά ἐρωτήματα αὐτά; Πατί πίσω ἀπό τέτοια ἰδρύματα καί ὀργανώσεις πολλά μορεῖ νά κρύβονται. Βιώνουμε μιᾶ ἐποχή ὅπου ὅλες οἱ ἐνέργειές μᾶς σερβίρονται σάν εὐγενῆ ἰδανικά. Καί τήν ἀλήθεια τήν διαπιστώνουμε κατόπιν ἐορτῆς».

DANCE PARTY (Χορευτική Συγκέντρωση)

Ὅχι, δέν πρόκειται γιά ἀφίσα παραθηρησκευτικῆς/ἀποκρυφιστικῆς ὀργάνωσης, ἀπό τίς ἐκαντοντάδες, πού δροῦν στή χώρα μας καί γεμίζουν τοὺς δρόμους τῶν πόλεων μας μέ τίς παραπλανητικές ἀφίσες/προσκλήσεις τους, πού καλοῦν τοὺς ἀνυποψίαστους συμπολίτες μας, σέ «σεμινάρια» αὐτογνωσίας, ψυχολογίας ἢ μελέτης «ἀρχαίων» πολιτισμῶν. Πρόκειται γιά ἀφίσα/πρόσκληση σέ χορευτικό «πάρτι», τήν ὁποία μᾶς ἔστειλε ἀγανακτισμένος ἀναγνώστης μας μέ τό παρακάτω σχόλιο:

«Τὴν Κυριακή 15 Αὐγούστου, ἀνήμερα τῆς Παναγίας, κάποιος θέλησαν νά ὀργανώσουν ἓνα "πάρτι" καί χρησιμοποίησαν γιά νά τό ἀναγγείλουν τήν ἀνωτέρω ἀφίσα. Τό πάρτι πραγματοποιήθηκε, ὅπως διαβάσετε, στά πλαίσια τῆς "Γιορτῆς τοῦ Κρασιοῦ" στὸν "Οἰκισμό Μεσενικόλας", χωριουδάκι -ὅπου κατοικοῦν 650 ἄτομα- στή Λίμνη Πλαστήρα, στην περιοχή τῆς Καρδίτσας».

Κι ὁ ἀγανακτισμένος συνεργάτης μας ἀναρωπιέται: «... κανένας ἀπό τοὺς τοπικούς ἀρμόδιους δέν εὐαισθητοποιήθηκε, κατὰ τήν ἐγκριση τῆς ἀφίσας,

DANCE PARTY

ΚΥΡΙΑΚΗ 15 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ
ΣΤΟ ΧΩΡΟ ΤΗΣ ΓΙΟΡΤΗΣ ΚΡΑΣΙΟΥ ΜΕΣΕΝΙΚΟΛΑ

RESIDENT (DJ) ALEX
GUEST (DJ) ????????

ΩΡΑ ΕΝΑΡΞΗΣ 12:00 ΤΙΜΗ ΕΙΣΟΔΟΥ 4 ΕΥΡΩ ΜΕ ΠΟΤΟ

από την ξενόφερτη λατρευτική παράσταση της ινδουιστικής θεότητας, που ἐπιλέχτηκε από τόν φιλοτεχνήσαντα τήν ἀφίσα;».

Κι ἐμεῖς θά συμπληρώσουμε: «Εἶναι πράγματι συγκλονιστικό, τό πῶς ἔχει λειτουργήσει ἡ διείσδυση τῶν συμβόλων καί πρακτικῶν τῆς "Νέας Ἐποχῆς τοῦ Ὑδροχόου" (New Age) στή συνείδηση τοῦ λαοῦ μας. Εἶναι καιρός, ἡ ποιμαντική τῆς Ἐκκλησίας μας νά δραστηριοποιηθεῖ εἰσέτι καί πρὸς αὐτή τήν κατεύθυνση -τήν ἐνημέρωση στόν τομέα "παραθρησκεία/Νέα Ἐποχή"- καί νά ἐντείνει τήν πληροφόρηση, ἐγκαινιάζοντας καί πρακτικά τήν ἀντιστροφή αὐτῆς τῆς κατάστασης καί τήν ἀποκατάσταση τοῦ Ὁρθοδόξου φρονήματος στίς συνειδήσεις τῶν συμπατριωτῶν μας μέ τήν ἀνάπτυξη τοῦ ὑγιoῦς κριτηρίου καί μέ θεμέλιο τῆ διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας».

ΕΠΙΘΕΣΗ ΜΙΣΑΛΛΟΔΟΞΙΑΣ

ἢ

«ΟΤΑΝ ΠΕΦΤΟΥΝ ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΕΙΑ»

Ξεπέρασε κάθε προηγούμενο ἡ ἐπίθεση που ἐξάπλωσε κατά τῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ προσώπου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τό «νεοπαγανιστικό» περιοδικό «ΔΑΥΛΟΣ», ὅταν στό τεῦχος Αὐγ. - Σεπτ. 2004 παρουσιάζεται στό ἐξώφυλλό του μέ τόν

ὑβριστικό τίτλο: «ΙΗΣΟΥΣ: ΚΗΡΥΚΑΣ ΜΙΣΟΥΣ, ΔΙΧΑΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΝΘΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ», χαράσσοντας πάνω στήν εἰκόνα τοῦ Ἰησοῦ ἕνα κόκκινο ἀπαγορευτικό σῆμα. Ὁ ὑπότιτλος ἐξάλλου, προδιαθέτει τόν ἀναγνώστη ὅτι στό τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ ὑπάρχει ἄρθρο μέ τήν: «Ἀποκάλυψη τοῦ ρόλου τοῦ Ἰησοῦ ἀπό τά ἴδια τά Εὐαγγέλια» sic!

Εἶναι γνωστές οἱ κατά καιρούς ἐπιθέσεις τῶν εἰδωλολατρῶν μέσα ἀπό τά ἐντυπά τους ἐναντίον τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ τελευταία ὅμως ἀπόπειρα συνιστᾷ ὄχι μόνο προσβολή κάθε χριστιανοῦ, ἀλλά κατά τό νόμο, ἀποτελεῖ καί «προσβολή θρησκευτικοῦ συμβόλου» μέ τίς ἀνάλογες συνέπειες.

Στίς σχετικές σελίδες τοῦ περιοδικοῦ γίνεται προσπάθεια νά ἀπομονωθοῦν κάποια χωρία τῆς Ἁγίας Γραφῆς προκειμένου νά στηριχθοῦν οἱ ἐξωπραγματικές ὄντως αιτιάσεις τῶν ἀρθρογράφων. Εἶναι γνωστό βέβαια ὅτι ὅποιαδήποτε ἐρμηνεία τῆς Γραφῆς, ἀποκομμένη ἀπό τήν Ἐκκλησία καί τήν Πατερική ἐρμηνευτική προσέγγιση, μπορεῖ νά ὀδηγήσει ὄχι μόνο σέ αἰρέσεις ἀλλά καί σέ ἀπίστευτες πλάνες. Χαρακτηριστικό παράδειγμα ἡ φράση: «οὐκ ἔστι Θεός...», ἡ ὅποια ὅταν ἀπομονωθεῖ μπορεῖ νά ὀδηγήσει στό συμπέρασμα πῶς στήν Ἁγία Γραφή ἀναφέρεται ὅτι δέν ὑπάρχει Θεός. Ἡ πλήρης φράση βέβαια λέει ἄλλα: «Εἶπεν ἄφρων ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ὅτι οὐκ ἔστι Θεός» (Ψαλμ. 52, 1). Ἔτσι μπορεῖ νά καταλάβει κανεῖς πῶς μπορεῖ ὁ καθένας νά ἀπομονώσει ἐκεῖνα τά χωρία πού τόν συμφέρουν ὥστε νά ὀδηγηθεῖ σέ ὅποιο συμπέρασμα ἐκεῖνος ἐπιθυμεῖ. Μέ ἕνα τέτοιο τρόπο ἐργαζόμενοι οἱ συντάκτες τοῦ ἐν λόγω περιοδικοῦ παρουσιάζουν τόν Ἰησοῦ Χριστό νά ἀποστρέφεται τοῦς Ἕλληνες, μάλιστα μέ «ἀνθελληνικό μένος», ὅπως γράφουν ἢ νά τοῦς ὀνομάζει «σκυλιά πού δέν ἀξίζει νά τρῶνε οὔτε τά ψίχουλα πού πέφτουν ἀπό τό τραπέζι τῶν κυριῶν τους, τῶν Ἑβραίων» sic!

Δέν νομίζουμε ὅτι χρειάζονται ἄλλες ἀναφορές ἀπό τό κατάπτυστο περιεχόμενο τοῦ περιοδικοῦ αὐτοῦ. Ἡ ἀπάντηση τῆς Ἐκκλησίας καί τῶν χριστιανῶν μπορεῖ νά εἶναι μόνο ἡ ἐντολή τοῦ Κυρίου: «ἀγαπάτε τοῦς ἐχθρούς ὑμῶν». Καί μόνο αὐτή ἡ ἐντολή ἀναιρεῖ ὅλη τήν μισαλλόδοξη παροπαγάνδα τῶν νεοειδωλολατρῶν. Θά μπορούσε κανεῖς νά ἀναφέρει κατ' ἀντιπαράβολή χιλιάδες χωρία πού συνηγοροῦν ὑπέρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὡς κήρυκα: τῆς ΑΓΑΠΗΣ, τῆς ΕΝΟΤΗΤΑΣ καί τῆς ΚΑΤΑΛΛΑΓΗΣ. Εἶναι ὅμως σίγουρο ὅτι ὁ ἴδιος δέν χρειάζεται ὑπερασπιστές καί συνηγόρους. Ζεῖ καί διδάσκει διά μέσου τῶν Ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας οἱ ὅποιοι ἀποτελοῦν τόν μόνο ἀληθινό καί ἀδιάφυστο μάρτυρα.

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

Ἀθήνα, 21 Ἰανουαρίου 2004

Ἀγαπητοί φίλοι,

Πρὶν λίγους μῆνες, συνάντησα σέ ἓνα ἑλληνικό πόρταλ τὴν "ἀστρολογία" ὡς ἐπιστήμη. Λίγο ἀργότερα, ἡ καταιγιστικὴ διαφήμιση τοῦ μενοῦ "Mycosmos" τῆς χορηγοῦ τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγῶνων Cosmote, ἦρθε νά κάνει εὐρύτερα γνωστό ὅτι ἡ χορηγὸς τῶν Ὀλυμπιακῶν (καὶ ἄλλες ἐταιρίες) διακινοῦν "ὑπηρεσίες" πού προσφέρονται ἀπὸ χιλιάδες αὐτο-ἀποκαλούμενους "ἀστρολόγους" ἢ "μέντιουμ".

Δυστυχῶς, ἀνακάλυψα ὅτι στὴ χώρα μας ἀρκεῖ κανεὶς νά δηλώσει μέντιουμ καὶ γίνεται αὐτομάτως δεκτὸς σάν... σύγχρονος μάγος, οἱ "προσωπικὲς ἀπόψεις" τοῦ ὁποίου (διότι ἔτσι σεβρίζονται συχνά οἱ "ὑπηρεσίες" αὐτές) θεωροῦνται ἄξιες ἀδράς ἀνταμοιβῆς (Αὐτές τίς χρυσοπληρωμένες μπαροῦφες μᾶς πρότεινε ἡ χορηγὸς τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγῶνων σάν μέρος ἑνὸς ἐκπληκτικοῦ τρόπου ζωῆς!).

Ἡ κατάσταση αὐτὴ ἐνθαρρύνει πολλοὺς συμπολίτες μας νά αὐτοανακηρύσσονται σέ "ἀστρολόγους" προκειμένου νά οἰκονομήσουν, προτρέπει δηλαδή ἀπλοῦς ἀνθρώπους νά μετατρέπονται σέ μικροὺς (ἢ μεγαλύτερους) ἀπατεῶνες, μέ δεκάδες (πλέον) ἐταιριῶν στό ρόλο ὀργανωτῶν καὶ προαγωγῶν τους!

Ἡ θλιβερὴ αὐτὴ πραγματικότητα στοιχειοθετεῖται κατὰ κύριο λόγο ὄχι ἀπὸ παθιασμένους ὀπαδοὺς κάποιας (ἔτσι κι ἄλλιῶς ἀστήρικτης ἐπιστημονικά) ἄποψης, ἀλλὰ ἀπὸ χρηματοδιψεῖς ἐπιχειρηματίες.

Δυστυχῶς, πολλές εἶναι πλέον οἱ ἐταιρίες μέ παρόμοιες "ὑπηρεσίες" -μιά εἰκόνα, φυσικά, γιὰ τὴν ὁποία τό κράτος ἔχει σημαντικώτατο μερίδιο εὐθύνης- ὅμως ἡ κρατικοθερημένη Cosmote εἶναι αὐτὴ πού προέβαλε μέ κάθε τρόπο τό "μενοῦ" της (πού περιέχει τίς "ὑπηρεσίες" αὐτές σέ ἐμφανέστατο εἰκονίδιο) ἐξαργυρώνοντας μέ αὐτὴ τὴ θλιβερὴ ἀντινομία τὴ συμμετοχὴ της στό μεγάλο πολιτιστικὸ γεγονός τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγῶνων. Θεωρῶ ἐξευτελιστικὸ τό ὅτι σύγχρονοι ἥρωες (ὅπως εἶναι οἱ πρωταθλητὲς καὶ οἱ ὀλυμπιονίκες μας), ἀναγκάζονται νά φοροῦν τὴ φανέλα προαγωγῶν ἀμορφωσιάς, σκοταδισμοῦ καὶ ἀνύπαρκτων "ὑπηρεσιῶν".

Ἐπίσης, παρὰ τό ὅτι ἡ ισχύουσα νομοθεσία ὀρίζει ὅτι παρόμοιες "ὑπηρεσίες" ἀπαγορεύεται νά παρέχονται σέ ἄτομα πού δέν ἔχουν συμπληρώσει τό

18^ο ἔτος τῆς ἡλικίας τους, εἶναι φανερό ὅτι στόχος τῶν ἐταιριῶν (καὶ τῆς καμπάνιας γιὰ τό μενοῦ τῆς Cosmote) εἶναι οἱ νεαρές ἡλικίες.

Μέ δεδομένο ὅτι ἀρκετά μεγάλα ἔντυπα καὶ ἠλεκτρονικά μέσα ἀνήκουν σέ ἐταιρίες πού ἀνάμεσα σέ ἄλλα ἀντικείμενα, προωθοῦν παρόμοιες δραστηριότητες, οἱ φωνές τῶν ἀνθρώπων πού ἀντιτίθενται στόν ἐξευτελισμὸ αὐτό δέν εἶναι εὐκόλο νά ἀκουστοῦν, γι' αὐτό καὶ σᾶς ἀπευθύνω αὐτὴ τὴν ἐπιστολή.

Ἐλπίζω νά μπορέσουμε νά συνεισφέρουμε στὴν "ἀνατροπὴ" τῆς θλιβερῆς αὐτῆς κατάστασης, διεκδικώντας π.χ. τὴν ἀπομάκρυνση τῶν "ὑπηρεσιῶν" αὐτῶν ἀπὸ τὰ "μενοῦ" πού οἱ διάφορες ἐταιρίες τόσο γαργαλιστικά σεβρίζουν κάτω ἀπὸ τίς μύτες τῶν παιδιῶν μας. Ἄς μὴν ἀφήσουμε τὴν ἀμορφωσιά καὶ τὴν αἰσχροκέρδεια νά ἀλωνίζουν... Σέ ξεχωριστὴ σελίδα, ἐπισυνάπτω μερικὰ σημεῖα ἀπὸ ἀναφορὰ πού ἔχω καταθέσει στόν εἰσαγγελέα. Εἶμαι σίγουρη ὅτι - καὶ μέ τὴ βοήθεια κάποιων συμπολιτῶν μας πού εἶναι νομικοί, θά γίνει κάτι καλύτερο ἀπὸ τὴν μεμονωμένη αὐτὴ προσπάθεια.

Ἐπιστολὴ διαμαρτυρίας ἔχω ἀπευθύνει ἐπίσης σέ μερικὲς μεγάλες ἐταιρίες τοῦ χώρου. Ὁ γενικός διευθυντὴς μᾶς ἐξ αὐτῶν μοῦ ἀπάντησε, ἀναφέροντας μεταξύ ἄλλων ὑπερήφανα ὅτι στὴν Ἑλλάδα ὑπάρχουν σήμερα πλέον τῶν 25.000 "ἀστρολόγων"... (δέν ξέρω ἂν ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς εἶναι δυνατόν νά ἰσχύει!!). Δέν νομίζετε ὅτι πρέπει ἐπιτέλους νά μπεῖ κάποιος φρένο στόν ἐξευτελιστικὸ αὐτὸ καλπασμὸ;

Εὐχαριστῶ,

Σ. Α.,

Δημοσιογράφος

Μερικὰ σημεῖα ἀπὸ ἀναφορὰ πού ἔχω κάνει πρὸς τὸν Εἰσαγγελέα Ἀθηνῶν

Θέμα: διαφημίσεις «ὑπηρεσιῶν» ἀστρολογίας, χαρτομαντείας, κ.λπ.

i) Κατὰ πόσο οἱ διαφημιζόμενες «ὑπηρεσίες» ἀποτελοῦν «ὑπηρεσίες»; Τί εἶδους ὑπηρεσίες εἶναι ὅταν

οί υποτιθέμενες προβλέψεις τους δέν στηρίζονται επισημονικά, αντίθετα -άπ' όσο ξέρω- έχουν σέ διάφορες μελέτες αποδειχθεῖ ὡς τώρα επισημονικά ἀβάσιμες;

ii) Ἡ φρασεολογία τοῦ ἐντύπου μέ τό ὅποιο οἱ «ὑπηρεσίες» αὐτές διαφημίζονται κάνει φανερό ὅτι ἀπευθύνονται σέ πολύ νεαρά ἄτομα. Ἡ παροχή καί προώθηση «ὑπηρεσιῶν» τέτοιου εἶδους ἀφορᾷ πράγματι παιδιά;

iii) (...) ἑταιρίες (...) στέλνουν μηνύματα στούς συνδρομητές τους προωθώντας κάποιες φαινομενικά χαροχαρούμενες «ὑπηρεσίες», ὅπως «στείλτε μας τό ὄνομα τοῦ ἀγαπημένου σας γιά νά σᾶς ποῦμε ἐάν ταιριάζετε». Αὐτό τό «ψάρεμα» πελατείας (ἢ ὅποια ἀργότερα ἐνδεχομένως θά περάσει σέ πιά «ζουμέρες» συνδιαλέξεις 090) εἶναι νόμιμο, ἰδίως ὅταν οἱ συνδρομητές στούς ὁποίους ἀπευθύνονται τά μηνύματα αὐτά εἶναι νεαρότατα παιδιά;

iv) Ἀπό συζητήσεις μέ ἀστρολόγους, γνωρίζω ὅτι αὐτό πού οἱ ἴδιοι διατείνονται ὅτι κάνουν εἶναι νά λένε ἐάν μία χρονική περίοδος εἶναι "εὐνοϊκή" ἢ "μή εὐνοϊκή" γιά κάτι... Αὐτό βρῖσκεται σέ ἐμφανή σύγκρουση μέ τίς μεγαλόστομες διατυπώσεις τῶν διαφημίσεων. Ἡ τόσο μεγάλη διαφορά μεταξύ αὐτῶν πού κάποιος ἰσχυρίζεται (καί μάλιστα ὄχι ἀποδεδειγμένα) ὅτι μποροῦν νά κάνουν καί τῶν διαφημίσεων εἶναι σύμφωνη μέ τόν νόμο;

v) Ἐάν οἱ ἰσχυρισμοί τῶν διαφημίσεων δέν ἀφοροῦν τήν ἀστρολογία ἀλλά ἄλλες «μεθόδους», ποιές εἶναι αὐτές καί μέ ποιόν τρόπο τεκμηριώνονται; Ἀκόμα καί γιά νά γίνει κανείς ὁδοκαθαριστής, θά πρέπει νά ἀποδείξει ἐμπρακτά ὅτι μπορεῖ νά σκουπίζει τό δρόμο. Τί ἔχουν ἀποδείξει στήν Πολιτεία οἱ κύριοι αὐτοί ὥστε νά δεχόμαστε ὅτι κατέχουν... μαντικές ἰκανότητες καί νά τοῦς ἐπιτρέψουμε νά τίς διαφημίζουν καί νά πληρώνονται γι' αὐτές;

vi) Ἡ ὀλοσέλιδη καταχώρηση (...) εἶναι ἐπίσης φανερό ὅτι ἀπευθύνεται σέ πολύ νεαρά ἄτομα. Εἶναι σύμφωνο μέ τόν νόμο αὐτό; Καί τί σημαίνει ἡ ἀναφορά σέ «πνευματικούς συμβούλους»; Ὅτι ἀπό τήν ἀκρῆ μιᾶς χρυσοπληρωμένης γραμμῆς, κάποιος μέντιουμ (οὔτε ἡ ταυτότητα τοῦ ὁποίου, σέ τελική ἀνάλυση, δέν εἶναι δυνατό νά ἐλεγχθεῖ), ἀντικαθιστᾷ τό ὄλο γονέων, σχολείου, ἐκκλησίας;

Κύριε εἰσαγγελέα, θά ἤθελα νά σημειώσω ἰδιαίτερα ὅτι ἡ διάδοση παρόμοιων «ὑπηρεσιῶν», ἐκτός τοῦ ὅτι υποτιμᾷ τή νοημοσύνη μας καί υποβαθμίζει τό πνευματικό ἐπίπεδο τῶν πιά ἀνοχώρωτων στρωμάτων τῆς ἐλληνικῆς κοινωνίας, εἶναι ἐπίσης ὑπεύθυνη γιά τή δημιουργία μιᾶς στρατιᾶς ἐπαγγελματιῶν - ἀπα-

τεῶνων πού ἀναλαμβάνουν νά προσφέρουν τέτοιες «ὑπηρεσίες» καί -φυσικά- νά τίς διαφημίζουν καί νά τίς ὑπερασπίζονται. Παράλληλα, οἱ σχετικές δραστηριότητες (προώθηση, εἰδικά περιοδικά, κ.λπ.) ἐντάσσονται ὄλο καί περισσότερο στήν οἰκονομική ζωή τοῦ τόπου...

Τό παρακάτω μήνυμα στάλθηκε σέ 3 διαφορετικούς "συνδυασμούς" παραληπτῶν

Πρός: Διευθυντή ἐταιρίας Cosmote
Σχολεῖα Δευτεροβάθμιας ἐκπαίδευσης Ἡλείας
Σχολεῖα Δευτεροβάθμιας ἐκπ. Πέλλας
Ἵπουργό Πολιτισμοῦ

Κοινοποίηση: ΟΛΜΕ

Κύριοι,

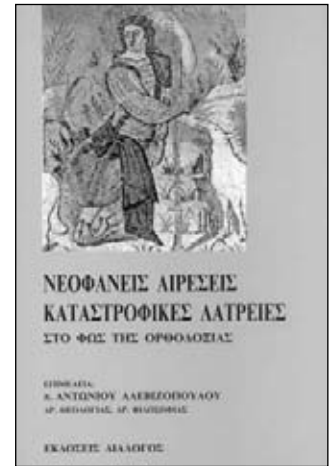
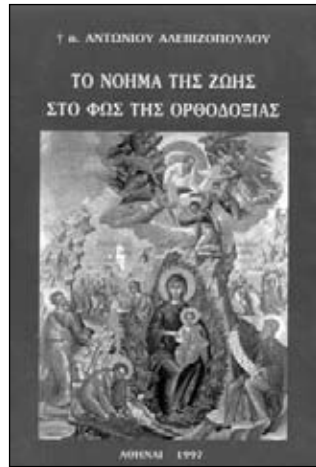
"Ἐνα ἀπό τά πράγματα πού μοῦ ἔκανε περισσότερο ἐντύπωση ὅσον ἀφορᾷ τό θέμα τῆς ἀνθισῆς τῶν "ὑπηρεσιῶν" ἀστρολογίας, χαρτομαντείας κ.λπ. στό ὅποιο ἀναφέρεται τό κείμενο πού ἀκολουθεῖ, ἦταν ἡ ὑπερφάνεια μέ τήν ὅποια οἱ ἑταιρίες τοῦ χώρου ἀναφέρονται στίς ἐπιχειρηματικές ἐπιτυχίες τους πού ἀφοροῦν (καί) αὐτές τίς δραστηριότητες.

"Ὅπως ἐπίσης τό γεγονός ὅτι μπορεῖ κανείς νά κάνει τό χορηγό πολιτιστικῶν δραστηριοτήτων ἐνῶ ταυτόχρονα ἐπιτρέπει σέ κάθε κυριούλα (καί σέ στρατιές «συνεργατῶν» τῆς) νά παραμυθιάζουν τόν κόσμο.

"Ἐτσι ἐπέλεξα νά στείλω τό κείμενο πού ἀκολουθεῖ (καί τό ὅποιο εἶναι στά ἀγγλικά, διότι στάλθηκε καί στό ἐξωτερικό) σέ μερικές ἀπό τίς ἑταιρίες πού προωθοῦν αὐτοῦν τοῦ εἶδους τίς "ὑπηρεσίες" καί σέ σχολεῖα δευτεροβάθμιας ἐκπαίδευσης ἀπό διάφορες περιοχές τῆς Ἑλλάδας.

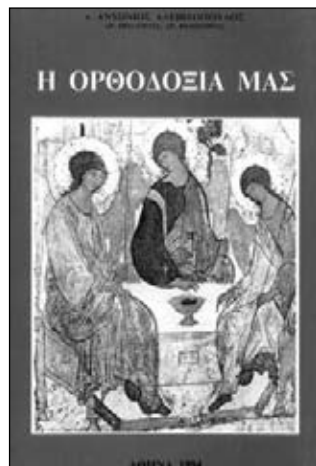
Τί ἔχετε νά πεῖτε στά παιδιά αὐτά, κύριοι μέ τίς λαμπρές δραστηριότητες; Ὅτι ἐπιτρέπετε σέ στρατιές υποτιθέμενων... μάντεων νά τοῦς παραμυθιάζουν; Ἡ ὅτι ἔχετε οἱ ἴδιοι ὀργανώσει αὐτές τίς στρατιές, ὥστε νά ψαχουλεύουν στίς τσέπες τους γιά νά πάρουν τό χαρτζιλίκι πού μέ τόσο κόπο τοῦς δίνουν οἱ γονεῖς τους;

Εὐχαριστῶ,
Σ. Λ.

Οι τιμές τῶν βιβλίων μας, πολύτιμων βοηθημάτων στή σύγχρονη ἐποχή γενικῆς συγχύσεως, ἐνισχύουν ἄμεσα τήν ἐνημερωτικὴ καί ὑπόλοιπη προσπάθειά μας.

Παραγγέλοντας τρία βιβλία, ἔκπτωση 20%.

Η ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΑ ΣΤΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

Τό βιβλίο αυτό απευθύνεται στό ευρύτερο κοινό καί ἐκθέτει τούς λόγους γιά τούς όποιους δέν πρέπει κανείς νά πιστεύει στήν ἀστρολογία.

Πέρα ἀπό αυτό ἀποδεικνύεται ότι τό ἀστρολογικό-ἀποκριφιστικό φρόνημα ἔχει ἀπρόδλεπτες συνέπειες γιά τήν προσωπική οἰκογενειακή καί ἐπαγγελματική ζωή, ὄχι μόνον τῶν ὀπαδῶν τῆς ἀστρολογίας, ἀλλά ἔμμεσα καί ὄσων τήν ἀπορρίπτουν.

Τέλος τό βιβλίο αυτό ἀποκαλύπτει τούς ἐθνικούς κινδύνους πού ἐμπερικλείει ἡ ἀστρολογική - ἀποκριφιστική ἐξάρτηση καί ἀποδεικνύει ὅτι οἱ δοξασίες τῆς ἀστρολογίας εἶναι ἀσυμβίβαστες πρὸς τήν ιδιότητα τοῦ ὀρθόδοξου χριστιανοῦ. Εἶναι τό βιβλίο αυτό μιᾶ ὀρθόδοξη κριτική θεώρηση τοῦ θέματος. Τό συνιστοῦμε ιδιαίτερα γιά τή σημερινή ἐποχή, διότι τό καθιστᾶ ἐξαιρετικά ἐπίκαιρο ἡ προδο-
λή σέ καθημερινή βάση ἀστρολόγων καί μέντιουμ ἀπό τά Μ.Μ.Ε.

Κυκλοφόρησε καί διακινεῖται ἀπό τήν ΠΕΓ (τηλ. 01-6082271) τό βιβλίο τῆς μοναχῆς Ἀντωνίας, *Νεοπεντηκοστῖανοί στήν Ἑλλάδα. Ὁ Χριστιανισμός τῆς Ἐλευθέρως Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας Πεντηκοστῆς (ΕΑΕΠ)*, Ἀθήνα 1999.

Πρόκειται γιά πολύ χρήσιμο βοήθημα γιά ὄσους ἔχουν ἐμπλακῆ σέ αἴρεση Νεοπεντηκοστιανῶν καί ιδίως στήν προαναφερόμενη ὁμάδα πού διαθέτει ἐφημερίδα καί ραδιοσταθμούς σέ ὅλη τήν Ἑλλάδα. Ἡ συγγραφέας ἀσχολεῖται ἐπί πολλά χρόνια μέ τή βοήθεια σέ περιπτώσεις θυμάτων τῆς πλάνης τῶν Νεοπεντηκοστιανῶν ἡ ὅποια δημιουργεῖ πολλές δυσάρεστες οἰκογενειακές καταστάσεις, προβλήματα στά παιδιά, ἀκόμη καί διαζύγια, ὅπως ἀναφέρεται στά πορίσματα τῆς ΙΑ' Πανορθόδοξου Συνδιασκέψεως.

Ἐξαιρετικά ἐπίκαιρο ἔχει καταστῆ στίς μέρες μας τό βιβλίο «Θρησκευτική Ἐλευθερία» (ὑπότιτλος: Ὁρθόδοξη Ἀπάντηση σέ ἀντιορθόδοξες θέσεις) τοῦ Ν. Σταυριανίδη, Πρωτοδίκη Διοικητικῶν Δικαστηρίων καί Διπλωματούχου DEA στό Δημόσιο Δίκαιο καί DEA στή Φιλοσοφία τοῦ Δικαίου. Τό βιβλίο αυτό τό ἐξέδωσε τό 1996 καί τό διακινεῖ ἡ ΠΕΓ, τηλ. 01-6082271· οἱ δέ εἰσπράξεις διατίθενται γιά τούς σκοπούς τῆς.

Στό βιβλίο αυτό ἀπαντῶνται, ἤδη ἀπό τό 1996, μέ ἐπιχειρήματα τά ζητήματα πού τέθηκαν πρόσφατα ἀπό τήν Κίνηση γιά τόν ἀποχριστιανισμό τοῦ ἐλληνικοῦ κράτους. Ἀπό τή θεματολογία τοῦ βιβλίου: Ἡ νομική σημασία τοῦ Προομίμου τοῦ Συντάγματος (τό Προόμιο δέν ἀναθεωρεῖται), ἡ προστασία τῶν ὀρθόδοξων χριστιανῶν ὡς συνταγματική ὑποχρέωση τῶν ὀργάνων τῆς πολιτείας, ἡ θρησκευτική ἐκπαίδευση, ἡ προστασία τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων τῶν ἑτεροδόξων καί ἑτεροθρήσκων χωρίς προσβολή τῶν ἀντιστοίχων δικαιωμάτων τῶν ὀρθόδοξων χριστιανῶν, τά ἐγκληματικά δόγματα νεοφανῶν αἱρέσεων, νομική θεματολογία κ.ἄ.

ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΥ ΣΥΝΙΣΤΟΥΜΕ
 του π. **Αντωνίου Αλεξίουπούλου**

1. Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Πίστη - Λατρεία - Ζωή.
2. The Orthodox Church. Its Faith, Worship and Life.
3. Ἡ Ὁρθοδοξία μας.
4. Ρωμαιοκαθολικισμός, Προτεσταντισμός καὶ Ὁρθοδοξία.
5. Ἐγχειρίδιο αἱρέσεων καὶ παραχριστιανικῶν ομάδων, ἔκδ. Γ'.
6. Πεντηκοστῖανοὶ καὶ Ὁρθοδοξία. Ἱστορία - Διδασκαλία - Ὁριοθέτηση.
7. Ἀποκρυφισμός, Γκουρούισμός, Νέα Ἐποχή, ἔκδ. Γ'.
8. Αὐτογνωσία, αὐτοπραγμάτωση, σωτηρία.
9. Μετενσάρκωση ἢ Ἀνάσταση; Ὁρθόδοξη Θεώρηση τοῦ Κακοῦ, ἔκδ. Β'.
10. Διαλογισμός ἢ προσευχή; Ὁρθόδοξη θεώρηση.
11. Ντοκουμέντα γιὰ τίς αἱρέσεις καὶ τὴν παραθρησκεία.
12. Ἡ χαμένη ἀθωότητα. Περιπλανήσεις σέ δρόμου τοῦ Ἐωσφόρου.
13. Νεοφανεῖς αἱρέσεις – Καταστροφικὲς Λατρεῖες στό φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας.
14. Ναζισμός μέ ἄλλο πρόσωπο. Μεθοδεύσεις ὀλοκληρωτικῶν αἱρέσεων καὶ παραθρησκευτικῶν ομάδων.
15. Ὁ ἀποκρυφισμός στό φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας – Γενική θεώρηση, Καμπάλλα, Ἀλχημεία, Ροδόσταυροι κλπ. (τεύχη 1-20).
16. Νεοσατανισμός, ὀρθόδοξη θεώρηση καὶ ἀντιμετώπιση.
17. Ἐγκληματικό δόγμα. Ἐμπειρίες πρώην σατανιστῶν.
18. Ἡ ἀστρολογία στό φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας.
19. Ποιμαντική ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων καὶ τῆς παραθρησκείας.

20. Προβληματική καὶ στρατηγική στήν ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων καὶ τῆς παραθρησκείας.
21. Ἡ Λατρεία τῆς «Σκοπιᾶς», μία δικτατορία στό Μπρούκλιν, τόμοι Α', Β' καὶ Γ'.
22. Ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων καὶ τῆς παραθρησκείας. Πρακτικός ὁδηγός γιὰ τὴν οἰκογένεια.
23. Τό Νόημα τῆς ζωῆς στό φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἀκόμη συνιστοῦμε

24. Ὅμαδες ἀσυμβίβαστες μέ τὴν Ὁρθόδοξη πίστη. Ὀλοκληρωτικὲς πνευματικὲς ἐξαρτήσεις. Πανορθόδοξη ἀντιμετώπιση, ἔκδ. Ζ' Πανορθοδόξου Συνδιασκέψεως, Ἀλίαρτος 20-26.9.1995.
25. Νικολάου Σταυριανίδη, Θρησκευτικὴ Ἐλευθερία, Ἀθήνα, ἔκδ. ΠΕΓ.
26. Νικολάου Σταυριανίδη, Θεοσοφία - «Νέα Ἐποχή», Ἀθήνα, ἔκδ. ΠΕΓ.
27. Μοναχῆς Ἀντωνίας, Νεοπεντηκοστῖανοὶ στήν Ἑλλάδα, Ἀθήνα, ἔκδ. ΠΕΓ.
28. Κωνσταντίνου Γρηγοριάδη, Σχεδιάσμα Ὁρθόδοξου Κατηγήσεως, Ἀθήνα 2002, ἔκδ. ΠΕΓ.
29. Κυριάκου Κυριαζόπουλου, Σαηεντολογία. Γνωστή θρησκεία ἢ παραθρησκεία; Ἀθήνα 2003, ἔκδ. ΠΕΓ.
30. Λεωνίδου Ι. Φιλιππίδου. Ἡ Παγκόσμιος προσδοκία Θεανθρώπου Λυτρωτοῦ, Ἀθήνα 2003, ἔκδ. ΠΕΓ.
31. Ἰωάννου Μηλιώνη, «Ναὶ ἢ ΟΧΙ στο Χάρι Πότερ;», Δ' ἔκδοση, Ἀθήνα 2003, ἔκδ. ΠΕΓ.

Βιβλία ἄλλων ἐκδόσεων πού συνιστοῦμε

1. Ἡ Ὁμοιοπαθητικὴ ἀσυμβίβαστη μέ τὴν Ὁρθόδοξη Πίστη, ἔκδ. Πρωτοβουλίας Γονέων Βορείου Ἑλλάδος γιὰ τὴν Προστασία τῆς Οἰκογενείας καὶ τοῦ Ἀτόμου, Πολύγυρος Χαλκιδικῆς 1998 (τηλ. 23710-41880).
2. Ἀρχιμανδρίτη Χριστοφόρου Τσιάνκα, Νεοφανεῖς Αἱρέσεις – Ποιμαντική, κοινωνική καὶ νομική ἀντιμετώπισή τους, ΠΕΓ Κύπρου 1998.
3. Α' Εὐρωπαϊκὴ συνδιάσκεψη - Καταστροφικὲς λατρεῖες καὶ ψυχο-ομάδες, Λεμεσός 2000, ἔκδ. ΠΕΓ Κύπρου (τηλ. 003-5725-712839).
4. Μοναχοῦ Ἀρσενίου Βλιαγκόφτη, Σύγχρονες Αἱρέσεις. Μία πραγματικὴ ἀπειλή, ἔκδ. Παρακαταθήκη (τηλ.: 2310-222.511).

Τὰ παραπάνω βιβλία διατίθενται στὰ βιβλιοπωλεῖα. Ἄν δὲν θρῶσκετε τὰ βιβλία 1-31, μπορεῖτε νὰ ἀπευθυνθεῖτε στήν ΠΕΓ, τηλ. (210)6082271 & (210)6396665, προκειμένου νὰ σᾶς ἀποσταλοῦν ἐπὶ ἀντικαταβολῆ.

ΚΟΥΠΙΟΝΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΣ

Πρός ΠΕΓ
Μεσογείων 429
Άγία Παρασκευή, Τ.Κ. 153 43
Τηλ.: 210-60.82.271, 210-63.96.665

Παρακαλώ νά μου στείλετε τό/ά βιβλίο/α

στην παρακάτω διεύθυνση μου:

Έπώνυμο: Όνομα:
Όδος: Αριθμός: Τ.Κ.:
Πόλη: Τηλ.:

Παρακαλώ όπως μου αποσταλούν επί αντικαταβολή.

Ό παραγγέλλον

Ό ΔΙΑΛΟΓΟΣ κυκλοφορεί και αποστέλλεται ΔΩΡΕΑΝ.

ΚΟΥΠΙΟΝΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΜΑΣ*

Πρός ΠΕΓ
Μεσογείων 429
Άγία Παρασκευή, Τ.Κ. 153 43
Τηλ.: 210-60.82.271, 210-63.96.665

Παρακαλώ, μέ ενδιαφέρει νά μου αποστέλλετε τό περιοδικό «ΔΙΑΛΟΓΟΣ» στην παρακάτω διεύθυνση μου:

Έπώνυμο: Όνομα:
Όδος: Αριθμός: Τ.Κ.:
Πόλη: Τηλ.:

* Συμπληρώνεται σέ περίπτωση αλλαγής διεύθυνσως ή έγγραφης νέου παραλήπτου.